

పూర్వభాగము

విషయ సూచిక

పూర్వ భాగము

		పేజీ
కట్టమంచి	...	1
వంశము	...	7
జననము	...	9
బాల్యదశ, విద్యాభ్యాసము	...	19
విదేశ విద్యావ్యాసంగము	...	52

ఉత్తర భాగము

భాషాసేవ (కృతులు - విమర్శలు)	...	62
పుట్టుమచ్చ	...	71
ఆధిపత్యము	...	73
ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ స్థాపన	...	77
వ్రతిభావిశేషము	...	83
షష్ఠిపూర్వత్యవము	...	100
ఉపసంహారము	...	103

రాజ పోషకులు

విద్యాదాతలు, వదాన్యప్రభుశేఖరులు

రాజశ్రీ ఏకా ఆంజనేయులు పంతులుగారు

రాగము త్యాగముం జిలికి రాసులుబోసి, సుగంధపుష్ప సు
స్వాగతమిచ్చి సత్కృతులసారెకు బెండిలియాడి నిత్య మూ
రేగుమ దెన్నుగైతలను నేలదలంచిన నీ ప్రసిద్ధితో
దూగెడివారులేరు బుధధూర్జటి శ్రీయుత ఆంజనేయులా.

వరహాల కావాల్య వన్నెను బడికట్టి
బస్తాలరూకల బంచినావు
సొగసైన బావాల శ్రుతులకు రాణించి
జాలెల వజ్రాల జల్లినావు
నాజాకు శబ్దాల నడకల గమనించి
అభిమాన తైలంబు నద్దినావు
కైతల క్రొత్తావి గమగమల్ పూణించి
వసిడిపుప్పొడి నిగ్గు విసరినావు

జాతికలిగిన కబ్బమేజాతిదైన
పారవశ్యంపు దలపుల బండ్ల కెత్తి
ప్రేమసింహాసనము సమర్పించినావు
నిస్తులగుణాధ్య! యేకాంజనేయదాత.

రజాదక్ష సమర్థనీయ మహిమన్ రంగారు బంగారపున్
బిజాదాన మహిర్నిశంబు కవిరాడ్బృందారక శ్రేణికిన్
అక్షయ్యంబుగ బంచి, కీర్తిరమణి హర్ష ప్రసూనంబులన్
దీక్షాస్ఫూర్తిగ గాంచు నీచరిత ముద్దీపించు దిగ్విధులన్.

కులుకుం బచ్చల వాడిబాకు లొరలో గోరాడ, శౌర్యాగ్ని రా
సుల బోటొడ్డి, తెలుంగు సీమలకు నాజుకుక బ్రసాదించి వి
ద్యల పోషించి కవిత్వ రక్షణకు మేధాభాగ్య మర్పించి ది
క్కుల నూరేగెడి నీ నియోగికుల శక్తుల్ పూజనీయంబులౌ.

బూటకమో పొగడ్తలకు పొంగక లొంగక గుప్తదానముల్
నేటికి నీవు జేసినవి నెక్కిని మక్కువ లెక్క బెట్టగా
కోటికి మించియున్న యవి కోవిద, గుంపులుగా వరించెడి
గాబపక్కిర్తి చంద్రికల గౌగిట నుయ్యెలలూగి యీడుమా

చేరెడు గంజి ద్రావుటకు జిక్కుక యెద్దెడి పేదవారి క
న్నీరు దలంచి బిచ్చమిడ నేర్వక. తెంపున బండ్లు బండ్లు బం
గారపు నాణెముల్ వలపు గాంతల గొంగుల కప్పగించెడి
వారికి మార్గదర్శిని ప్రభావ సమన్విత అంజనేయులౌ.

కలిగినవాడవంచు, నధికారము గల్గిన మిన్నవంచు నా
ప్తుల గరుడింప గాగల ప్రపూజ్యుడవంచు నశించి పోవుకై
తలదయనేలు ధీరులగు దాతలమించిన దాతవంచు బ్రాం
తివితి, ప్రమోద సే వధులదేల్పును నా కవితా కుమారికణ్.

పేదలు కడగంటవిలుచు కన్నీటికి
ప్రేమామ్మతము సమర్పించినావు
కవికులశ్రేష్ఠుల కావ్యాల కలరారి
కురువిందమణులను గుప్పినావు
శరణార్థులకు దండి సాయముం బొనరించి
పరిపూర్ణత్యాగంబు బంచినావు
పీదవిద్యాధుల బ్రియమున రావించి
శ్రీరాన్న దానంబు చేసినావు

పరమసాత్త్విక భావసంపదల గురిసి
 భువన కళ్యాణ కృత్కార్య భోగములకు
 విలుచు నీ కీర్తి కెవ్వారు నిలువగలదు ?
 నిస్తుల గుణాఢ్య ! యేకాంజనేయదాత.

కవినై భాస్వదఖండ భోగముల భాగ్యస్ఫూర్జితకాంత సం
 భవ సంతోష తరంగడోలికలపై పై పూలరంగండనై
 భువినురేగుచు బొంగెడి బదులు బాబూ ఘోరదారిద్ర్యము
 బవలున్ రాతిరి గుందునా శ్రమలదీర్పన్ ప్రేమనర్సింపుమా.

ఆరని భక్తిభావముల యంజలితో, పరమార్థభావ సం
 భారముతో గుణోజ్వలిత పావనశక్తులమెచ్చి యిచ్చు నా
 యీ రమణీయ కావ్యకృతి నింపుగ గైకొని, దీవనాలతో
 దీరిచి నన్ను ప్రోవు భువిదేవ, గుణాకర ఆంజనేయులా.

పీఠిక

ఈ గ్రంథ నామధేయము కట్టమంచి. ఇందలి కథాంశము ప్రాధాన్యతః ఆంధ్రవిశ్వకళా పరిషదుపాధ్యక్షులగు డాక్టరు సర్. కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి జీవితమును ముఖతః వారి వంశమును, వర్ణితము. కవి సుప్రసిద్ధులైన జోసపుగారు. ఈయన నిదివరకే భారవి, కన్నీటికబురు, వసంతకుమారి మొదలైన కావ్యముల వ్రాసి ప్రసిద్ధి కెక్కినారు. ఒక గ్రంథముకంటె నింకొక గ్రంథమునందు వీరి కవితాశక్తి వన్నెలు చిన్నెలు దేరుచున్నది.

లాక్షిణీకుల ప్రకారము నాయక ప్రశస్తినిబట్టి, కావ్య ప్రసస్తీకూడ కలుగునని, శ్రీరామచంద్ర గుణ కీర్తనములవలననే, వాల్మీకి రామాయణమునకు ప్రశస్తి వచ్చినట్లు ఉత్తమగుణ సహతుడైన నాయకుఁడు దొరకుటకంటె, కావ్యవస్తునకు శోభాధిక్యములేదని పూర్వులు. అట్టి కవికి యుత్తమగుణవంతుడైన నాయకుఁడు దొరకెను.

అధునికముగ నిట్టి గ్రంథమును జీవితచరిత్ర యందురు. ఇట్టి జీవిత చరిత్ర లితఃపూర్వము గద్యమయముగా నున్నవి కాని, పద్యమయముగా లేవు.

కవి గొప్పవాడై నాయకుఁడు గొప్పవాడైనప్పుడు బంగారమునకు సువాసన యబ్బినట్లే! ఈ కావ్య నాయకుని గొప్పతనము, వివరించరానిది. అధునాతనాంధ్ర మహాపురుషులలో రెడ్డిగారు మహాత్మ్యములని చెప్పిన కాదనజాలువారుండరు.

వారి యాంగ్లేయాంధ్ర భాషాపాండిత్యములు జగత్ప్రసిద్ధములు. రాజకీయ విషయ వేత్సత్వము నికషప్రాయమైనది. ఆయన కవి, పండితుడు, అర్థశాస్త్రవేత్త, గొప్పవాగ్మి, ప్రతిభాశాలి, బహుజనుల కాదర్శప్రాయుడు, భాషా పోషకుడు. ఆయనపద్ద నెన్నేని సద్గుణములు కలవు. కావ్య నాయకులుగ కావలసిన సత్కులీనత అవికల్పనత, శౌర్యము మొదలైన మహాగుణములు కలవు. ఇట్టి నాయకుని తీసికొని కావ్యరచన చేసిన జోసపుగారి కవితా గుణము లెట్టివి?

అధునాతన కాలమున భావకవిత్వమని యొక విధమైన కవిత బయలు దేరినది. ఈ కవితా లక్షణము లెట్టివి యని విస్పష్టముగ నిర్ణయించుటకు వీలులేదు. కాని స్థూలముగ నిట్లుండునని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి రచనకు మూలపురుషుఁ డాచార్య రాయప్రోలు సుబ్బరావుగారు “కృష్ణా తరంగ పంక్తిం ద్రొక్కి త్రుళ్ళింత నాంధ్ర నౌకలు నాట్యమాడునాడు.”

“విద్యానగర రాజవీధుల కవితకు బెండ్లి పందిళ్లు కప్పించునాడు,” మొదలైన రచనలో నీ భావకవిత్వ లక్షణము స్థూలముగా నున్నది. ఆంధ్రులయు, భారతీయులయు పూర్వోన్నత్య ప్రశంస దీనికి ముఖ్య లక్షణముగా గనుపించుచున్నది. రచనలోకూడ నదియొక యెయారమా విలక్షణముగ భాసించుచుండును. సామాన్యపు భావమునుతీసి, మెత్తని మాటలతో చమత్కారముగా చెప్పట మరియొక లక్షణము. పూవులు, నదులు, కొండలు, సెలయెళ్ళు మొదలైన వానిని గూర్చి ప్రకృతి రామణీయకమును వర్ణించుట యింకొక గుర్తు. మరి శబ్దములనుగూర్చి దేశములో యానగా వాడు కొన్ని శబ్దములను, నిరభ్యంతరముగా వాడుట. ‘ప్రాధకావ్యంబుల ప్రతిఫలించి గమించు, నిక్కచ్చిరసములో నిగ్గుతీసి’ యిందులోని నిక్కచ్చి శబ్దము దీనిని పూర్వకపులు వాడరు. గ్రాంధికులు వాడరు. ఈ శబ్దమును వాడుటచేత నర్థము చమత్కృతము కాలేదనుటకు వీలులేదు.

‘నాగమ్మ పుంజులో నలిపిపోసిన వీరపద్మాల తమ్ముట బారుదీర్చి’ ఇట్టిది పూర్వప్రశస్తి చెప్పనది. గుమ్మెట కదలరేపి, తమ్ముటబారుదీర్చి బుజ్జలతట్టిరేపి, గజైరవళిరేపి, ఈ శబ్దములు నాలుగు సీసపద్య చరణాంతములు. అన్నియు విలక్షణములైన శబ్దములే. దేశకథలు జెప్పెడు జంగముల సాధనములు. ఇది దేశికవిత్వమున ఆలంబనముగ తీపికొని, గ్రాంధికమర్యాద లొత్తుకొన్న కావ్యపద్ధతి.

కాని, భావకవిత్వమున కొక లక్షణ మున్నది. ఇట్టి యొత్తుగడ పది పదునొకండు పద్యాలు దాటి యెప్పుడును పోలేదు. ఆ కవితా మార్గమునకు దాటిపోవు శక్తి లేదు. కాని ‘యిది అట్టి రచన పందలకు దాటిపోవునట్టి రచన. ఆ పద్ధతిగ చేయుట జోసెపు కవిగారి అనంతప్రతిభ యని చెప్ప

వలయును. ఈ కావ్యములో మమారు నాలుగువందల పద్యములు. సగానికి సగము సీసపద్యములు. ఈ సీసపద్యములలో నూటికి తొంబది ఈ భావకవిత్వపు నడకనడిచినది. మరియు ననేక వృత్తము లందుకూడ నీ భావకవిత్వాలక్షణమున్నది. అది యొక యొయ్యారము. మాటలు కూర్చుటలో నొక సౌకుమార్యము, నొక వైలక్ష్యణ్యము సంధానపఱచుటయే దీని ప్రధానాంశము. ఈ రీతిగా కావ్యమంత వ్రాయుట యశ్చర్యము. శక్తిలేని దానిలో ననంతశక్తి సృష్టి జేయుట.

ఈ దృష్టితో చూచినచో నిట్టికావ్య మధునాతన కాలమున పూర్వము పుట్టలేదు. మరియు నింకెవరో వ్రాయుదురనుటకు కూడ సాధ్యము కాకుండున్నది. ఈ చెప్పిన నామాట, యాధునిక భాష కవితామార్గ రహస్యవేల్డలకు మాత్రమే తెలియును.

ఈ కవికి యాధునికులలో నభిమానులైన కవులున్నారు. వారిలో శ్రీ దుర్భాక రాజశేఖర శతావధానిగారు, శ్రీ కొడాలి సుబ్బరావుగారు, శ్రీ జామవకవిగారు, ముఖ్యులుగా గనిపించుచున్నారు. వారి రచనలలోని కొన్ని యెత్తుగడలు, పోలికలు నీ కావ్యమునందు గనుపించుచున్నవి.

ఈ కవి మంచి పండితుడు. పరులు వాడని యనేకములైన శబ్దము లీ కావ్యమునందు వాడబడినవి. ఎక్కువ శబ్దములు వాడుటయు, కవియొక్క ప్రతిభాఅక్షణమని పండితులొప్పుకొన్నవిషయమే.

ఇంక, నీయన నాయకుని నెట్లు చిత్రించెనన్న విషయము. ఒక్క విషయము చూపించినచో నీ కవియొక్క దృష్టి తెలియును.

అనవద్య రాజకీయజ్ఞాన శుభ భేరి

మోసి స్వాగతమంపె వ్యాసమాని

అఖిలవేదాది విద్యాసార సామ్రాజ్య

భద్రద్రవీరమునంపె వనజభువుడు

తర్కార్థశాస్త్రవితర్క ప్రభాదక్ష
 విజయధ్వజం బెత్తె వేల్పుటాజ్జ
 పంచాక్షరీమంత్ర భద్రముద్రాంక కి
 రీట మర్పించె వాల్మీకి సుకవి

వర సుభాశీర్వచన పరంపరలతోడ
 భూరి కళ్యాణ విమల కర్పూర గంధ
 హారతుల దిగ్గజంపు టంబూరిపైన
 గట్టి పంపిరి యష్ట దిక్పాల వరులు.

‘కట్టిపంపిరి యష్టదిక్పాలవరులు’ ఈ పద్యమువలన కవియొక్క పద
 కము దెలియగలదు. ఇది పురాణపద్ధతి పురాణములలో, కుమారస్వామి,
 విఘ్నేశ్వరుడు మొదలైనవారు జన్మించినపుడు సర్వదేవతలు, వారికి
 తమతమ శక్తుల నొసంగినట్లు వ్రాయుదురు ? ఇదియునట్లే యున్నది.

తెలుఁగురాజేడు గద్దెపయి బరతపిట్ట,
 శోకించు రచనలో పొమ్మనిల్లి

ఇది కొడాలి సుబ్బరావుగారి, యందలి యభిమానము.

రెడ్డిగారు విదేశములకు పోవుచున్నపుడు తల్లిచెప్పిన మాట లన్నియును
 కవిచెప్పినవి. దేశమును మనస్సులో నుంచుకొని చెప్పినవి.

ఈయన సంస్కృత సమానపు కూర్పుకాని, తెలుగు పదాలకూర్పుగాని,
 యొక విలక్షణమై మనోహరమై యొప్పురు చున్నవి.

సడువులేని పదాల చందమామ పదాలు

కళల పింజెలను వాములబిగించి

తీయఁదలంపుల తేటకైత రసాలఁ

దెలుఁగుఁ గలాల మూతులకు ద్రాపి

ఈ రచన యేదో వెన్నెలలో పికారు పోయినట్లున్నది.

కావ్యమంతయు నిట్లున్నది, ఇంక సంస్కృత సమాసరచన చూచినచో, “సరసాంతః కరణాబ్జగంధ నిరతిః సాహిత్యసామ్రాజ్య నిర్భరరత్నాంచిత సింహాపీఠికల నారాధించి,” “వా గర్ధంబులలో మరందనిభ సద్భావ ప్రవాహంబు” ఈ సమాసముల కూర్పు గుఱ్ఱపుస్వారి చేసినట్లుండును.

ఈ కావ్యమున శ్రీ రెడ్డిగారిప్రతిభ యొకటివచ్చి వేరొకటి రాలేదనుటకు వీలులేదు. ఆయన మేధావిశేషము, బాల్యమునాటి చుఱుకుతనము, చదువులో నందరికంటె పైచేయి అయియుండుట, కుశాగ్రబుద్ధి యివి అన్నియు, లోకమునకు తెలియనివి. జీవితకథ వ్రాయుచున్నాడు గనుక ఈ కవి పోయి కనుగొని యిందు సమకూర్చినాడు. శ్రీ రెడ్డిగారి స్నేహితులవలన ననేక విషయముల తెలిసికొనినాడు. శ్రీ రెడ్డిగారి రన్నచో చైవముగా పూజించువారు, దేశములో నెందరో కలరు. వారంద రీగ్రంథము శ్రీ రెడ్డిగారి గుణగణ వర్ణనము చేయుటయందు మిక్కిలి యుపయోగించునని చెప్పకతప్పదు. నిజముగా నీ కవి తన్మయుడై వ్రాసినాడు.

“నే నశ్రాంత మనంత భక్తిబలమున్ నీదివ్యరూపాధిక
జ్ఞానంబొరసి పారవశ్యమున నెంతన్ గొల్వగానుంటి నీ
వే నేనైతిన్ ? నేనె నీవై యితో ? భావింపంగ నీమైన నీ
యానందంబిటుపుట్టి పొంగుటకు భూపా ! రామలింగప్రభూ.”

ఈ పద్యముతో యెట్టి తన్మయత్వము చెందెనో తెలియును. ఇట్టి యుదాహరణ మన సారస్వతములో లేదు. ఇంగ్లీషుభాషలో డా. జాన్సన్ గురించి వ్రాసిన బాస్వెల్ ఉన్నాడు. కాని ఆ పద్ధతి వేరు. ఈ పద్ధతి వేరు. శ్రీ రెడ్డిగారిని గూర్చి ఆ పద్ధతిగాకూడ వ్రాయవచ్చును. రెడ్డిగారి కున్న ప్రతిష్ఠలలో నన్నిటికంటె గొప్పది వాక్చమత్కృతి.

ఈ కవియు ఈ కావ్యనాయకుడును, ఇద్దరు కృతార్థులు.

బెజవాడ. }
6-12-47 }

విశ్వనాథ పత్యనారాయణ, యమ్. ఎ.

FOREWORD

Mr. G. Joseph is a great Andhra poet whose works are read with unabated interest by Andhras.

He is the author of *Bharavi*, a poetical work highly appreciated by the enlightened public. *Kaneeeti Kaburu*, is his master piece ominously picturing the hardships and horrors experienced by the downtrodden *Harijans*.

The poet has recently finished his voluminous work *Kavi Chakravarti* a poetical work about the history of his Exalted Highness the Nawab, Mir Usman Ali Khan Bahadur, the illustrious Ruler of Hyderabad (Daccan).

Mr. Joseph Kavi has written the biography of Sir C. Ramalinga Reddi, M. A., (Cantab), the renowned Vice-Chancellor of the Andhra University (Waltair) and the learned poet has placed me in an awkward position by asking me to write the 'Foreword' to this valuable production, which should have shone more brilliantly if a more accomplished penman had written it.

Sir C. R. Reddi is the most eminent of all the literary luminaries in Andhra Desa.

There are, at the present day, hundreds and thousands of Biographies in all languages. But his, is one of the best few in all respects.

It gives me immense pleasure and satisfaction that the life of this illustrious son of *Bharat Mata* has been written by *Kavi Sekhara G. Joseph* whom the Rayala Seema Kala Parishad has recently honoured very highly.

The aim of a biographer always is, to seek after truth. I am satisfied that the author has strict and close adherence to truth.

Sri C. R. Reddi is one of the most beloved sons of Muses. He has dug out nuggets of gold from the bowels of mines learning. In a word he is an intellectual Dynamo.

His very breath is education. The whole country lies under a deep debt of gratitude and obligation for all the meritorious services he has rendered in the best interests of the country. He is indeed in both English and Telugu - a great authority on Literature. He the first Andhra, as the President of the Inter-University.

Mr. Joseph has delivered goods most opportunely in the most admirable manner. The book is full of sublime panoramas of literature.

All the brilliant changes and improvements which this celebrity made in various branches of education in South India, the amount of his sincere and intellectual labour in maintaining the great University, Reddi's struggle to uplift both classes and masses, the superb grandeur of his

Shasti Poorti celebrations under the presidency of H. E. Sir Arthur Hope (then Governor of Madras) are all depicted in so picturesque a language that the grand picturesque matter can parade eternally before the mental eye of the reader.

Sir C. R. Reddi has done immense justice to the saying "The poet is the highest specimen of his age" and he has so magnanimously conducted himself that every day of his life has become a bright page in his heroic history. He is one of the noblest specimens of the Almighty's work. His highest ambition is the attainment of educational perfection coupled with the economic salvation in the Mother Land.

Sir C. R. Reddi, occupying as he does, an eminent position in the educational field, is expected to work miracles ere long under the national Government.

It is always a difficult task to write biographies of great persons, successfully. But the esteemed author conducted himself with admirable tact and precision in dealing with various complicated details of his life and thus rendered the great work very beautiful and attractive.

Nothing would give me greater pleasure than to see this valuable work prescribed as a text book by the Authorities in all the Universities of South India.

Life-sketches of this kind are yet very few in Andhra Desa. This life-sketch is magnificently and magnetically powerful enough to inspire the reader into any aesthetic and patriotic actions in no time. Our hero is no ordinary man. If he had been born in England he should have been another Atlee and born in America, Another Truman.

Even the author's maiden efforts in this direction are a complete success. And I therefore offer my sincerest greetings, felicitations and congratulations to him.

May the Almighty God shower His choicest blessings on our Reddi, who is the poet-Laureate of the Nature's Court. "May Sir C. R. Reddi be spared long" is the heart-felt prayer of.

His most sincere admirer

PRODDATUR

Kavi Sarwabhouma

D. Rajasekhara Satavadhani

కృత్యవతరణిక

శ్రీరాజిల్లగ నిత్యమంగళ యశస్శ్రీ సింహ పీఠంబుపై
గారుణ్యంబున గొల్బుండీటి, దిశలం గౌఁగింట నాడించెడిక
ధీరోదాత్తుఁడు వేంకటేశుఁడు శుభ స్నేహంపు బభ్రున్నతుల్
తారాడం దమినేలు గాత ఘన సీతారామచంద్రవభుక్.

అతుల ప్రాభవమూర్తియై, వితరణ వ్యాపార దీక్షా మహా
న్నత చాంపేయప్రసూనమాలల సుగంధశ్రేణి గుంపించి, యా
శ్రీత దుర్దాంత విపద్ధశాశ్రుజల నిశ్శీకంబు జెండాది ద
క్షతఁ గీర్తింగనె వేంకటప్పయ, బుధుల్కాంక్షించి శ్లాఘింపగన్

మించిన భక్తిభావముల మేదుర శక్తుల మీదుఁగట్టి, రా
ణించి చలించు నిస్తులిత నీతుల నిక్కపు వజ్జిరాల గు
ప్పించి, జగద్ధితాధిక వివేకచరిత్ర గడింపగఱ ప్రతి
ష్ఠించెను వేంకటేశుఁ డభిషేక మొనంగగ దేవళంబులక.

అమ్మహాపూజనీయుని యనువమాన
తపఃసు మహిమచేఁ గలిఁగిన తనయులందుఁ
బ్రధితగుణుఁడు సీతారామపార్థివుండు
కీర్తిఁగాంచి దిగ్దంతులఁ గ్రీడసలిపె.

తానుగవీంద్రుఁడై, సుకవిధన్యుల బంగరు బూలవానతో
దానములాడఁజేసి, కవితాసతినెంతగ బ్రస్తుతించి వి
జ్ఞాన కుశాగ్రబుద్ధి నిపుణత్వ మహత్త్వము దాండవించి పెం
పూనిన భక్తిసంపద మహాన్నతిచే విహరించె దిక్కులక.

అమితదయాలవాల మగునట్టి చరిత్రల బూజచేసి, సం
యమివగుఁ దుల్యభావనవిహాయససీమల పుష్పరధ్య భా
గముల బచారుసేసి, కడగండ్లను నశ్రులజిందు పేదలఁ
తమిఁకనిరక్షసేయుటకు దార్కొనె ? కర్ణునిమించు త్యాగముఁ.

తిక్కన నన్నయాది కవిధీదులుముగ్గురుపోతరించి, పెం
పెక్కిన జ్ఞానగంధముల యేపునవ్రాసిన భారతంబుఁ దా
నొక్కడె యేకకాలమున నున్నతశక్తుల నెక్కుబెట్టి సొం
పెక్కుగ్రవాసి కీర్తిఁగొనియెక్కె చరిత్రలు స్థానమీయగఁ.

సత్యయై భక్తిమహత్త్వముఁ కవుఁ, కాంక్షాదీక్ష నీడేర్చుచుఁ
తతసౌశీల్యమునింపి, పెంపొలయు 'రాధాదేవి' ప్రేమైక సం
తతిచే ధీరుఁడు పూజనీయుఁడును, సీతారాముఁడనంద పా
త్రతచేఁ గాంచెను నొక్కపుత్రకుని సీతారామచంద్రప్రభుఁ.

కరుణాసాంద్రుఁడు కర్మవీరుఁడు యశఃకళ్యాణలాభైక సం
స్మరణీయాంచిత పుణ్యచారితుఁడునై, సర్వంకష ప్రజ్ఞతో
ధరదీనావన రక్షకుండునయి, సీతారామచంద్రప్రభుం
డరయఁ ద్యాగముగ్రుమ్మరించె, బుధులాహ్లాదంబు సంధింపగఁ.

దయఁజూపినాఁడు పేదల జాతకంబుల

బరికించి ముంగొంగు బసిఁడిగురిసి

కరుణించినాఁడు దుర్బరశాత్రవుల దప్పి

దంబుల జిదిమి యత్తరులజిలికి .

రక్షించి నారలార్తశరణ్యుల వరించి

తమిఁ గనకాభిషేకము లొసంగి

పాలించినాడు నిర్భాగ్యుల చరితల

దరించి జీలుగుఁ గుంగనము నిసగ

అమృతమయమైన ప్రేమహృదబ్జమందు
నిండి తొణకించి పొరలు తేనియలజల్లు
దిశల విరజిమ్మి పేదలు దేజరిల్ల
శక్తినింపె సీతారామచంద్ర విభుండు.

సరవిందాన గుణాభిమానముల పజ్జ్ భక్తితాత్పర్య బం
ధూర ప్రేమాంచిత కావ్యరాజముల నెంతో దీక్ష సృష్టించి, వి
స్తరతః బెద్దలుదిద్ది తీర్చిన బ్రతిష్ఠాదేవి పాదాబ్జముల్
స్మరియించుం బొలివోని త్యాగపరిణామస్ఫూర్తి రాణింపగన్.

అబ్యాగతుల ప్రార్థనాలించి పోషించు
జ్ఞానమేదాతకు సహజగుణము
కడగండ్లఁబడి గుందుబడుగుల రక్షించు
యువకారమేదాత కుగ్గుఁబాలు
భూతదయారక్ష భోగమేదాతకు
యతులితాభ్యస్తంబునైన విద్య
అపహాసమునకైన నన్యతంబు బలుకని
తత్త్వమే దాతకు తగుధనంబు

అతడు కాళ్ళూరి కులకలశాబ్ధి సోముఁ
డతులితానంత ధర్మ విహారమూర్తి
రాజితయశస్వి! సత్కవిరాజరాజు
పూజితుండు సీతారామభూ విభుండు.

దానకళాకలాపముల తత్త్వనిరూఢికి నాలవాలమౌ
మానసవీధులం దనువమాన నిసర్గపరోపకార దీ
క్షా నియమప్రకాండముల కాంతులు బాతరలాడు, నిద్రలో
నైన దలంపఁ డన్యులకుహోని జెమర్చెడి క్రూరకృత్యముల్.

దెసల వాసింఁచె దదీయ విసృత ధర్మ
కార్యాల మల్లికాగంధ మహిమ
కవుల మేల్కొల్పె దాఁ గట్టిన సత్రాల
నర్థినంతోష వీణాదిరుతము
ప్రభఁగాంచె దాఁ గొన్న వరకృతి కావ్యాల
క్రీరితి మేలు కర్పూరరజము
వికసింఁచె దన దానవిశుత సత్కార్య
ముల కమ్మదనముల మొగిలితోఁట

తతవదాన్యత నందనోద్వానసిమఁ
బ్రకృతి రచియించు ధర్మకావ్యాల జదివి
తేగమువెలార్చి తెలుగింటఁ దేజరిల్లి
ప్రముఖుఁ డయ్యెను సరివారు ప్రస్తుతింప.

నవ్వుచుబల్కుచుండు, వదనంబున దానకళాభిమానముల్
మవ్వపునంజుతో గులికి మార్కొని బాతరలాడు, దీనులఁ
జివ్వన జేరదీసి యభిషేక మొసంగును, శాంతివార్ధినిం
ద్రవ్య కొలంది వెల్వడు ప్రధాన యశోగుణరత్నసంతతుల్.

అతని జిహ్వంచలమున విద్యా వధూటి
దివ్య కళలుట్టి వడగ నర్తించు చుండు,
దీప్తిఁదళు కొత్తు దృక్కుల తీరులందు
పాటుచుండు దయా మేయవార్ధు లెపుడు.

కలిమిజొక్కపుగుంకుమాగరులసింగరించి, క్రొంజాయ ని
గ్గులు దల్కొత్తెడి జాళువావసిండిఁ రేకుల్ పొంపు నింపార గా
జిలు గుంగైతలబ్రోవనై తలఁపు దేజీనెక్కి దిగ్దేశ భూ
ములహోయివిహరించుతత్ప్రతిభతో బోల్పంగలే రెవ్వరు.

తెలుగు వనంబులోన నునుదీపు వదాల చివుళ్ల మెక్కు కో
యిలయయి, భావ గీతల జయేందిరనవ్య వివంచి కాశుతీ
బులియుచు సత్కవీంద్రుల ప్రపూజ్యపువాక్కుల దాండవించి ది
క్కుల వలపించెఁ గిరితీసకుల బిగి గౌగిట ముద్దు లాడగఁ.

మవ్వంపు బలుకుల పువ్వుల పుప్పొడి
వలపు గాడ్పుల సెజ్జఁ బవ్వలించి
పరువంపు నాజూకు భావాల తోరంపు
వజ్రాల వండిళ్ళు బరువు లెత్తి
వరిపక్వరస సుధావార్ధివీచి డోలి
కామాలికల పొత్తుఁ గౌగిలించి
మురిపెంపు నడకల మెఱుగాలు తోలుకారు
మెఱుపు టిల్లాండ్రతో మేళవించి

తెలుగుబాలమున గడిదేటి వలపుగులికి
కమ్మకై తలనెత్తావి గుమ్మలందు
దనిలి కొనరింపు భావగీతముల బాడు
చలరు తనకిర్తిఁ గొలబట్టగలరె భువిన.

అలరుంగైతల బూలసందిరుల యందానంద సౌభాగ్య వే
దుల నాసినయునై ప్రశస్తగుణ విద్యుద్ధీన సందోహ పా
త్రల వెల్గించి యశోమహత్త్వమున 'సీతారామ' రాజ్ఞీమహా
పుల బ్రేమించుచు, బూజసేయునిజనాధుఁ భక్తిసంరంభముఁ.

తనగర్భంబు ఫలించు కున్ని మన సోదర్యుండు గోపాల భో
జుని ప్రేమైక కుమారు రుక్మధరుని జొక్కింపు భావంబుతో
గొనియెడతగు, వంశపుంజరితలఁ గ్రొంగ్రొత్త తేజంబుతోఁ
జనవుఁ బూజలుసేసి శాశ్వత ప్రతిష్ఠాజ్యోతి వెల్గింపగఁ.

రామలింగయరెడ్డి విరాజమాన
 మూర్తి చరితంబు రచించి పూర్ణభక్తి
 సాముకవితోడ నమ్మహాస్వామి సంస్థ
 జేరి స్తుతియించి కృతీగౌనఁ గోరుటయును.

ఆయత హర్షపూరిత దయామయ దృక్కుల జిమ్మి, తోడనే
 ధీయుత రామకృష్ణప్రభు ధీరునితోఁ గమలాంబదేవి సా
 హాయకమున సభ జరిపి, హాయిగ మద్రచితంపు గావ్య పా
 రాయణ భాగము వినియు రంజిలు భక్తి న పారవశ్యులై.

అతులిత భక్తి నంపదల హారతితో నను గౌరవించి, స
 మ్మతి పరిపూర్ణభావముల మార్కొనజేసి సువర్ణకంకణ
 ద్యుతులు వరించి నాకయిత తొయ్యలిప్రేమ బచారుసేయగా
 గృతీగని పూజనీయునిగ రేపెను దిక్కులు మాటుమోగగఁ.

ఎంతకాలంబు దిగ్దంతి దంతాలవైఁ
 భూదేవి యూరేగి మురియుచుండు
 ఎంతకాలంబు దినేశాదిగాఁగల
 గ్రహదేవతావళి గ్రాలుచుండు
 ఎంతకాలంబు సర్వేశ్వరుఁ డింపుమై
 దీనావనము సేయఁ దిరుగుచుండు
 ఎంతకాలంబు మహేంద్రాది దేవతల్
 లీలతో భువిని బాలించుచుండు

రంతకాలంబు కాళ్ళూరి యన్వయాగ్ర
 గణ్డూడౌ రామకృష్ణ భూకాంతుఁ బ్రేమఁ
 బ్రధితుడైన సీతారామ పార్థివుండు
 ఆయురారోగ్య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిఁ
 గలిగి పాలించు గాత నీ జ్ఞాతలంబు.

క ట్ట ము ౦ చి

భువన లక్ష్మీగళంబునఁ గనుల్ మిఱుమిట్లు
 గొఱుపు నప్తాపదోజ్జ్వలిత భూష
 పూర్వార్థ గోళంబు భూదేవిమేనఁ జె
 ల్వాగు రంగారు బంగారు రవికె
 యూరేష యానవాంభోరుహదళనేత్ర
 యదతెఱుంగని దొడ్డ హృదయకోశ
 మాళియాఖండ దివ్య యశోమహోన్నతి
 విశ్వంబునకు జాటు వీరఘంట

ఖండమాత్రంబె! యతులితాఖండభరత
 ఖండ మఖిల వ్రపంచ భాగ్యములు గలిసి
 నచ్చి యొకచోటఁ జేరిన పగిది వెలయు
 దాని కెనయైన దేశ మీ ధరణిఁగలదె!

బ్రహ్మదండమున శాత్రువు నస్త్రుశస్త్రముల్
 పాఱమింగిన మహాపాభవాఘ్న
 లంబుధి తోయ చయంబెల్ల నఱవేత
 నాపోశనముగొన్న యలఘు బలులు
 సురరాజుతోడ మచ్చరమూని సృష్టికి
 బ్రతిసృష్టి నెఱుపు దుర్వారమతులు
 పశ్యల్లలాటుతోఁ బ్రతిఘటించుచుఁ గాలఁ
 గన్నుఁ జూపిన మహోగప్రభావు

లత్యమహాగ్ని సర్వలోకాళిఃబట్టి
 భస్మ మొనరించు నతులాత్మ బలసమగ్రు
 లీవిశాల విశ్వంబు నందెందుఁ గలరు ?
 భళిరె ! యొక్క యార్యావర్తవసుధఁ దక్క.

పరమ పవిత్రమా ప్రఖ్యాత గోదావ
 రీ మహాదేవి నర్తించు తావు
 అల చతుర్దశలోకములు సఁస్తుతించు కృ
 ప్తానది నర్తించు నాట్యశాల
 ఆకాశ గంగ కీడగు నుత్తర పినాకి
 నీ నదిఁ గనిన పున్నెముల ప్రోవు
 లవణాంబు రాశి మేల్పడి యేలు దేవేరి
 కావేరి ప్రవహించు కనక సీమ

స్వర్ణముఖ్యాది బహునదీ వర విశుద్ధ
 తోయ సంక్షాళితాఖిల దురిత చయము
 పరిణ తామోఘ దివ్య వైభవములందు
 రమ్యసురధాని మదరాసు రాజధాని.

కాళీ పురమ్మన గన్న మిన్నయటన్న
 ప్రఖ్యాతిఁ గన్న తిర్పతిపురంబు
 స్వర్ణముఖీనదీ జలపూత పదయై జ
 గమ్ము నోమెడు నట్టి కాళ హస్త

మును చరిత్రను బ్రసిద్ధిని గాంచి నేటికి
 సద్యశంబు రహించు చందగిరియు
 దక్షిణ కాళి నాఁవగి కుమారస్వామి
 కి, నివాసమగు తిరుత్తని నగరము

నలరి యంగుళ మంగుళం బతి పవిత్ర
 మగుచు భూదేవి కర్ణంబు నందగించు
 వజ్రమయ కుండలంబు శోభా విశేష
 మండలంబగు చిత్తూరు మండలంబు.

కీరితికమ్మ కప్పురపుఁ గిన్నెరసానులమల్లె పూలసిం
 గారపు దోటలోఁ దెనుఁగుఁ గత్తికి సాములబూజనేర్చి వి
 స్తార జయేచ్ఛతోఁ బ్రతిభఁజాటిన రాయలప్రేమఁగొన్న చి
 త్తూరు వెలుంగుఁగ్రొంబసిఁడ తోరణముల్ గల సౌఖ్యగేహమై.

నెచ్చెలియై వదాన్యగుణ నీతుల గ్రొంబువుజుంటి తేనెతో
 నచ్చపుఁ బచ్చిబంగరపుటంజలికానుక పచ్చఁబాలతోఁ
 జెచ్చెటి బిచ్చగాండ్ర కభిషేకమొనర్చుచుఁ గట్టమంచి పె
 న్నచ్చిక మచ్చులంగురియుమానిత మేపురి యొప్పనచ్చటన్.

కలిమిఁ దులదూగునద్ది యాకారమునకు
 జిన్నదియునయ్యు, నిర్మాణ శిల్పమునను
 జక్కదనముల నెలనాటి చందమామ
 శిల్పి, పనితనమన సొంపు జిందువాటు.

పడమరదిక్కు కొత్తరంగ పాన్పు హారంగుల స్వర్ణసీమతో
మురియు తటాక మొందుజిగిముద్దుల నవ్వులపూలుబూయు, ను
త్తరమున నేత్రపర్వము ముదంబుల సొంపులద్రుశ్చదూచు ని
ర్భరమొక యేఱుపారునట, రమ్యత రాధిక ఫేన సంక్లితో.

తెలుగు టులులవాడి మలుపున బరదెంచు

స్నిగ్ధభావాల సృష్టింపజేసి

తెలుగు ను తైల మొనఁ దలపించు నాజూతు

జిలుగు నేరుపుఁ బ్రదర్శింపజేసి

తెలుగుఁ గలంబులఁ బొలయించురంగులు

సొగసుందనపుగుట్టు చొటవెటింగి

తెలుగుఁ గుంచియలందుఁ బొలయించు నూనూగు

కులుకుఁ జాజాలసిగ్గుఁ గ్రుమ్మరించి

దీప్తిఁ జెన్నారంగట్టిన దేవళములఁ

జోళుల ప్రతిష్ఠఁదెలుపు శివాలయంబు

మరునిగన్నయ్య, వెనకయ్య వరదరాజు

రాము దేవళాలప్పరిఁ బ్రతిభలీను.

అంతములేని సోయగపుటామనితోఁ జెలువొందు త త్పురీ
ప్రాంత పరీతభూముల, విరాజ సుమప్రమదంబు నిత్య వా
సంతిక భాగ్యమై, పుడమి జవ్వనిముద్దుల కాన్పులన్న వి
భ్రాంతి జనించు జూపఱకు భావపరంపర లార్భటిల్లగఁ.

పూచిన గొండమల్లియల పుప్పొడిదుమ్ముల దిన్నెలందు దో
బూచులనాడి, కెంజిగురు ముద్దెయలందపు టెట్టడాలు కా
ణాచిని గొగిలించి, పరిణామము సెగదిన కమ్మతావులన్
రేచుచుఁ బిచ్చలించి విహరించు నొయారపులేఁకగాడుపుల్.

అలపడి గున్నమావి జిగురాకుమెఱంగుల తిండిమెక్కి పు
వ్వుల పొడిసెజ్జలోఁ బ్రణయభోగసుఖైకత జెమ్మరించి, ని
ర్మల నవదక్షిణానిల తరంగపుటూయెలఁ ద్రుళ్లతూఁగి ది
క్కుల నలపించు కంఠములగూయు పికంబులు పంచమశ్రుతిన్.

మావి చివురుమెక్కి మత్తెక్కి గీతికల్

పాడుకోకిలల గోలాహలములు

పక్కఫలాహార పరవశతను, గీత

ములు వల్కు చిలుకల కలకలములు

తమిఁజెలరేగి పించెము విప్పియాడెడు

ఘన మయూరముల కేకారవణులు

మధుచానమత్తత మధురగానముల నె

మ్మదిఁ దన్ను కొదమతుమ్మెదల రొదలు

అమృతమయమైన జలము నిండాఁ గలుఁగు

నదమల సరస్తరంగ నిస్సనముగూడి

దెసలు సూర్యోయ, వనలక్ష్మి తేజమొగది

మీసరము లయ్యె వాసంత వాసరములు.

నన్న పాద్యుని గైత నాజాకు జొంపాల
 హంస తూలికల శయ్యలను బొరలి
 కాళిదాసుని చమత్కారోప మానోప
 మేయంపు టుయ్యాల హాయిదూఁగి
 తిక్కన్న వలపుల తేటమాటల తెల్లు
 విరజాజి పందిళ్ళ మురిసియాడి
 రామభూషణు శ్లేష రత్నాల గద్దెపై
 గొనబు దర్జాలతోఁ గొలుపుచీటి

19

సూరనాద్యుని బలుకు కొటాగులందు
 నచ్చపుంగీర్తి వజ్రాల నారఁబోసి
 తెలుఁగు జెట్టిలతోడ విదేశములకు
 విక్రయింపను బంపించు వెలమతించి.

విరజాజిపూలకు మురిపంబు బొసగించి
 కులుకు పల్కుల నవ్వుకొనుచు మురిసి
 పీచుపీచులలేమి పిల్లలగడితంపు
 వేడ్క త్రుళ్ళింతకు విసిగి వగచి
 బుడుతలిబ్బి పడంతి బులిపించి కడగంటఁ
 జిమ్మెడి చిరునవ్వు సిగులకలరి
 పరువెత్తు కొత్తావి పందెంపు గుఱ్ఱాల
 పరువంపు తీవి కబ్బురముసెంది

ప్రేమ కర్పూర సురభి మూర్తీభవింప
నిండుకీరితి పండువెన్నెలలయందు
దెనుఁగు వజ్రాలగద్దెపై దేజరిల్లి
యంచితానందమున గట్టమంచి వెలయు.

వంశము

పులిపురుటాలి యబ్బురపుఁ గన్నుల క్రిక్కి
ఱియు నెఱ్ఱమబ్బులఁ గ్రీడసలిపి
మగమానికపువ్వులు పగటువాదరతఘ్న
రచ్చపట్టుల గసరతులనేర్చి
మగపాడి రతనాల తగుటు వన్నెలనీటు
గెలుపుగ న్నెల నవ్వు విలువఁగొలిచి
పగఱ నెత్తుటివాన వరదల బలితంపు
సమరాన వీరవసంతమాడి

తూరుపుసముద్రమంతకు దొంగిలించు
భరతభూముల పచ్చిబంగరు బయళ్ళఁ
బ్రభల జాతించి తెల్లహారతుల గాంచి
శ్రీలగాంచిరి రెడ్డిభూపాలవరులు.

మానవలోకమందుఁ బరిమాణము దూకముబట్టరాని క
ల్యాణ యశోధికప్రవణ లంబసమీరతుషారహార స

స్నానములందుచుక వితరణప్రకటస్కుట హేమకింకిణీ
ధ్వన వతాకలెత్తిరి ముగంబున దిక్కులు చిక్కటిల్లగఁ.

అనవేమ భూపాలు హస్తాబ్జములనుండి
జిందిన పేరీవి సిరుల పగువు
పీరనాయకురాలి పారుష గాధలోఁ
బొడిచిన యుద్రేకముల బ్రశస్తి
వేమనమా సింద విరచిత గీతాల
బత్తి కొత్తావి పూగుత్తి సాబగు
వీరభద్రయరెడ్డి విలిచిన మేల్ గీర్తి
వజ్రాల మేడల వలపుఁ దనము

తెలుఁగుఁ దల్లి పసిండి గద్దయల పొంతిఁ
బ్రకటి తానంద భావ చంద్రి కలుగాయ
పొంగి పోవుచుఁ ద్యాగ ప్రబోధ మంది
వాసిఁ గాంచిరి రెడ్డి భూపాలమణులు.

విశ్వ మానవ కళ్యాణ వేదులందు
శాశ్వతానందనాక ప్రశాంతిఁ గూర్చి
యాంధ్ర మాతకు నభ్యుదయంబు నింపి
దీప్తిఁ గాంచిన మన రెడ్డి తెగల యందు.

జన సము

పాకనాటి రెడ్ల వంగడ మందొప్పు
గట్టమంచి పేరు గలుగు నిల్లు
ప్రేమఖని, కొళంద రెడ్డి విభుడు మూల
పూరుషుండు సగుచు భువిజనించె.

కట్ట, మంచి దుకూలముల్ గలిగి గుమూలు
గట్ట, మంచి సత్పురుషులు గలిగి లెక్క
కట్ట, మంచి శ్రీమంతుల గలిగి నాడు
కట్ట మంచ్య స్వయంబది గణుతి గాంచు ?

తేట తెల్లుపదాల తియ్యమామిడిపండ్ల
మకరంద ఝురులలో మసలియాడి
కమ్మకై త నగాను కలికి వాల్చూపుల
తొక్కాటు తెఱలలోఁ గొలుపుదీఱి
ధర్మార్థ మోక్షసాధన సుధారసమున
నుద్దండశక్తుల నూరఁబెట్టి
ప్రకృతివిద్యల సాని భావాల పొదిగింట
ససమాన విజ్ఞాన మభ్యసించి

మచ్చికలునేర్పు టుయ్యేల మాతృదేవి
రంగరించిపెట్టిన యుగ్గుపొంగుఁ ద్రావి
సాకికొనియెను జగతికి చాలినన్ని
లలివరోపకారములఁ గొళందరెడ్డి.

ఎందునందమై, నిజమహామంద కీర్తి
 వంది బృందమువొగడ, నే కందు కుందు
 నందుకొనిన పేరందుమేలందె నఖిల
 డెందములు సందడింపఁ గొళందరెడ్డి.

వెన్నెల గుత్తిలోనగవు వెన్నెల తీవల బేరటాలికిం
 బున్నెవుఁ జిన్నెతోఁబురుడువోసి, ప్రశాంతనితాంతకమవుం
 గ్రొన్నెలరాలపై ముదురుకూరిమి యోరిమిగుమ్మరించెడుం
 జిన్నమభాగ్యశాలిని మనీషుల మెప్పుననాఁడె బెండిలిక.

వారినోముల వజ్రాలపంట లనఁగ
 ప్రేమ విజ్ఞానమూర్తులొప్పెద్ద రామ
 లింగరెడ్డియు, జినరామలింగరెడ్డి
 యను కుమారకు లిరువురు జననమైరి.

సరసకవిత్వవైభవ విశారదుఁడై పెదరామలింగ రె
 డ్డి రసికవర్ణుఁ డాప్తులగడింది ముదంబున గారవించి భా
 స్కరశతకంబు, లోనగు జగన్నుతసత్కృతులకారచించుచుకొ
 జరితల నెక్కనేర్చెను, ప్రశాంతసమాహిత కీర్తిదీప్తిచే.

నీతుల బుగ్గయై చదువు నిక్కపుబత్తిముటాకు రత్నపుం
 బాతరయై, విషాద వనవాటికలశ్రులు జిందువాండ్ర కొం
 జేతుల బూలతేరులయి; నీచుల కుం జుజు కత్తికోతయై
 పూతయశస్సుతో రసముబొంగెడి తత్కృతికీడులేదిలక.

నిర్మలాత్మీయ కీర్తిచంద్రికలగాధఁ
దతపత్నివతా ధర్మవిద్యావబోధ
నమున గీలించి భక్తిగంధంబు జిమ్ము
చంగమాంబను బెండిలి జేసికొనియె.

రామలింగారెడ్డి రమణీయ సద్గుణ
శోభితుఁ డార్యసంస్తూయమాను
వీర రాఘవరెడ్డి విశ్వంభ రామోద
విశద విఖ్యాతు వివేకచరితుఁ
జన శొశందయరెడ్డి వినయవిఖ్యాతు స
మంచితాత్మ సమాఖ్యు నలఘుచరితు
సుబ్బరెడ్డి వదాన్య సుశ్లోకుఁడాదిత్య
సమబలుఁడసమాన సన్నతాత్మ

శక్తియుతుఁడు నారాయణస్వామిరెడ్డి
చంద్రశేఖరరెడ్డి విస్తారవిభవు
తైన నార్దురపుత్రుల యశముతోడ
లీలఁగాంచెను బెదరామలింగరెడ్డి.

అవ్వారిలోన—

ప్రథిత రామలింగారెడ్డి భవ్యమూర్తి
ప్రేమమయుఁ గుమారస్వామిరెడ్డి, కృష్ణ
రెడ్డియను బేర్ల నొప్పారుదొడ్డ సుతులఁ
గడువుఁ జల్లగగాంచెను కడుముదాన.

జ్ఞానపునీతనీతులు, ప్రళస్తమహోన్నత సత్యశీల సం
 ధాన నిసర్గ భక్తిపరతత్త్వమహత్త్వ రహస్యనిష్ఠ లా
 స్థానమునై, సుధాబ్ధియన సన్నుతిగాంచిన జ్ఞానమాంబికా
 మానుఁగ వీరరాఘవుఁ డమంద ముదంబుననాడె బెండిలిక.

సకలకళా కలాపముల సారముగ్రోలిన జ్ఞానమాంబికా
 ప్రకట మహాతపంబు పరిపక్వము సెందు కతాన, వంశ దీ
 పకులగు సుబ్బరెడ్డిని, శుభప్రతనిష్ఠితు రామసామి నిం
 కొక సుతు రంగరెడ్డి సుగుణోన్నతుఁగాంచె జనంబుమెచ్చగక.

కదలయి నిల్చిపోయిన వికార కుటుంబ భరప్రవృత్తిచే
 గదసినలేమి వాఁడి కడగన్నుల చూడ్కులకొగ్గి యెంతయే
 బెదరక సుబ్బరెడ్డి గుణవీరుఁడు, మంజుల సంస్కృతాంధ్రముల్
 గొదకొని నేర్చె, హూణమునుగూడ, మనీషుల మెప్పుపెంపునక.

మొదలు న్యాయస్థానమునలేఖ కోద్యోగి
 యై తొలిమెట్టునం దధివసించి
 యవల జిల్లాకోర్టునందు రికార్డు కీ
 పరుగఁ గొన్నేండ్లుగాఁ బనులునడిపి
 నలరేగి కార్వేటినగరు సంస్థాన భాం
 డాగారమున బెత్తనమువహించి
 యురవడి నున్నతోద్యోగ లక్ష్మీదేవి
 ముద్దు కేల్లవఁగొంచు ముద్దులాడి

దినదినాభివృద్ధిని గాంచు దివ్యకీర్తి
చంద్రికోల్లాస వీధుల సంచరింప
గొప్ప గొనములఁ బురికొల్పి కూడివచ్చు
దందడుల నాటు పోటులఁ దమకిటుండె.

వివిధజ్ఞానపుటాట పందిరుల నువ్వెత్తెన భావాల శాం
తి వచోలాపన, తీష్ణ దృష్టి రససందీప్తంబు, త్యాగాత్త పా
టవ నిష్ణాతత సభ్యసించి, కడు శ్రేష్ఠంబైన 'లా' వృత్తిపైఁ
గవిసెన్ ధీరుఁడు నుబ్బరెడ్డి, కవితా కళ్యాణి మోహింపఁగన్.

వివిధ చిత్తవృత్త్యంశ భూభృత్తులపయిఁ
గన్నిడి, మనుష్య చారిత్ర కపు రహస్య
ముల గ్రహించు వారిగువురు; పొలుపు నొకడు
నాట్యకర్త; రెండవవాఁడు న్యాయవాది.

దీనికొకతట్టు స్వర్గంబు పూని యొప్పు
వేరొకట నరకంబు వేవేగ బొంచు,
రెంటిఁ దులదూఁచి న్యాయసంప్రీణనాది
దృష్టి కిరణాలఁ బ్రసరింప దిటవుకొనియె.

చిత్తరంజనదాసు జిలుఁగు కళోపాస
నా నిష్ఠలందు సంతతము మునిఁగి
రాష్ బిహారీఘోషు ప్రబల పరిశ్రమ
గోస్తనీ ఫలముల గుఱ్ఱఁగ్రోలి

ఆహుతోష ముఖర్జి పోషిత విజ్ఞాన
 నగరాల గెలుపు జెండాల నైతి
 జయకరు స్రవూల జయ రణభేరుల
 మంగళధ్వనులలో మసలియాడి

స్పష్ట యోజన మందు, విస్పష్ట మహిత
 వాగ్వివాద పరిజ్ఞాన భాగ్య మందు
 తతకుశాగ్ర బుద్ధులను సంధాన పఱచి
 యాటి తీరెను లోక కళ్యాణ నిరతి.

పరిమితి యెంతయోఁ గొలత బట్టగజాలని బ్రజ్ఞ రాశిలో
 నరుదగు నారు శాస్త్రముల యర్థ గభీరత, భావనా మహా
 త్తర మధు నిర్విరీక్ష్వా నిధాన పరంపర కుప్ప తెప్పలై
 బరుగిడు విశ్వ మానవుల బర్సిన మాధ్యము విద్ధిఁ జెందగన్.

అసమాన ధైర్య సాహస శక్తి ఢీకొల్పు
 నిజ యశచ్చంద్రి కల్ నిగ్గులీన
 ప్రతిభా ప్రభావ సంభ్రమగాధ రచియించు
 మేధావిశేషంబు మెప్పు జెంద
 దుర్లుభ త్యాగంపు దుర్గాల గబళించు
 దేశోద్ధరణ రక్తి దీప్తి జెంద
 ప్రవిమల భక్తి తాత్పర్య నిష్ఠ వెలార్చు
 దైవభక్తి మహత్తు తాండవింప.

నమల మానస మంజూష యందుఁ బొరలు
భావముల రేపి జటిలాంశ పర్వతముల
బొంచుకొని మాత్రలో విదళించి మించి
నడుము బిగగట్టి పోరాడు న్యాయవాది.

కక్షిదారుల వాదన ఖండనమున
సాహసావధిమోహ నాస్త్రముల గురిసి
మంత్ర ముగ్ధుల గావించి మాట మాత్ర !
విజయ భేరుల మ్రోయించు వీరవరుఁడు.

అరయంగాఁ దన జ్ఞానశక్తులను న్యాయస్థాపనార్థంబు, ని
ర్భర సందీపిత సత్యజీవన విహారార్థంబు, స్వాతంత్ర్య ధ
ర్మరమారక్షకు, నుత్తమాశయ నికామత్యాగసంపత్తికి
బరమాశక్ బలిదానమునలుపు సుబ్రహ్మణ్యుఁ డిద్ధారుణికి.

తన పొత్తిళ్ళగమించు తీక్షణతర మేధాశక్తిలోకాన వా
దన భాగంబుల సత్యసంపద, నితాంతప్రేమ శాంత్యైశుభా
వనపీయూష మరంద బిందువుల సంభారంబు జొబ్బిల్లి క్ర
మ్మును విశ్వోన్నతమైన కీర్తివిజయంబుల పొంచిముద్దాడగఁ.

ఘనమేధావుల సంతక క్తియుతులౌ 'కాలేటు, రాబర్టు' హె
చ్చినమోదంబునన్యాయమూర్తులగుచుక జిత్తూర్పురశ్రేష్ఠమం
దున నుద్యోగముసేయఁ దోచని మహాదుష్టరేయవాదంబులం
దున నీ ధీరుని సమృద్ధింగొనుట యెంతోవాడుకై చెల్లెడికి.

అద్వియభిమానముగఁ, దదుద్యానసీమఁ
బండు మావిపండులకు 'రాబర్తుపసందు'
కాలెటు పసంద నెశిపేర్లఁ గలుఁగుఁజేసి
దిశలబూరించె వారిసత్కీర్తి కళల.

కొండొక కక్షిదారునకు గొందలపాటున గల్గినట్టి యు
ద్దండనిశ్శుప్త దుర్భరణగండనకుం బరితాపమొంది యె
న్నం డిటువంటి కేసుల ప్రణాళికజోలికి బోనటంచు బ్ర
హ్మాండపు దీక్షఁబూనెను దయార్ద్రహృదబ్జముబల్లవించుచున్.

వీరి ముఖప్రశోభిత నవీనజగంబును గాంచినంత నే
దీరువుదీర్పు నేర్పులు, దీవ్యదఖండజయాంకభాగ వి
స్ఫార సుగంధ పుష్పముల జల్లులసేసల గ్రుమ్మరింపఁగాఁ
గోరుదురెట్టి సందియపు గుర్తులుజూపని దివ్యదృష్టితో.

వాలి విధేయులై, తన దివాణపుఁ బుణ్యతలంబు జేగు పా
ర్టీలకు భోజనాల సవరించి, మితంబగు కట్నమంది యు
త్తాలజయాంక కేతన ముద్రగ్రతఁ గూరిచి పంపుచుండు బం
తాలకు స్థానమీయని ప్రతాప సుగంధము గుబ్బటిల్లగన్.

కృష్ణ పాలెము దొరగారు కేసుమోపి
సముచితప్రజ్ఞఁ దానే ధనము వ్యయించి
భాగరులతోండిఁ జెండి సాబాలు మేలు
పంపినీ జేసె నా న్యాయవాదమణికి.

కాలవశాన భౌతిక వికారశరీరము వ్రీలి పాయలై
 గాలి దుమారమం దణువు గాఁ బడి మారిన నుబ్బరెడ్డి క
 ప్తాల పొలానబండిన యశంపు గొటాదుల గొల్తబట్టి గో
 తాలకు గృష్ణపాలియపు ధాముఁడు నింపుచునుండె నేటికిఁ.

ప్రాయపు జీవశక్తులకు వ్యర్థముగాఁ దన హృద్వహాన జో
 టీయక కోర్పుకుంజని, జయేచ్ఛలఁ గవ్వరవీడ్యమంది శో
 భాయత మూర్తియై విమల భారత భాగవతాది వేదపా
 రాయణ రథ్యలం దిరుగు రమ్యవియత్తల పుష్పవీధులన్.

రక్తము వెలార్చి భూరిభారత సముద్ర
 మును మధించి, విమలఽద్యముల గడించి
 యతుల 'భారతసారరత్నావళి' యను
 బేర రచియించె గ్రంథ మింపార నొండు.

అతని యుదారదానాబ్ధి వీచికలను
 య్యాలలూఁగె సమస్త యాచకాళి
 అతని నిస్తుల కటాక్షాపాంగదృష్టుల
 యందుఁ జిక్కుకొనిరి యధుల్లె
 అతని మహావదాన్యత వర్ణనము జేసి
 పరితుష్టిగ నెఁ గవీశ్వరచయంబు
 అతని సచ్చీలవియద్దాంగతటముల
 హాయిఁజేందిరి విజ్ఞులాత్మలందు

ఆంధ్రజనముల దివ్యహృదంతరముల
 నాయశస్వి ప్రశస్త విఖ్యాతకాంత
 పాదుకొని చిరస్థాయిని ప్రజ్వలింపఁ
 దొడఁగె దిగ్దేశ విమలసంస్తుతులఁగాంచి.

పున్నెముల దొంతి, చెలులఁగొంబూలతోట
 భక్తి తాత్పర్య నిష్ఠల బాడియావు
 ప్రాయపుంగన్నె మిన్న నారాయణాంబ
 యనెడి లేమను బెండిలి యాడె మురిసి.

ఆయత పూజలందుచు దయావని గ్రుమ్మరు సుబ్బరెడ్డి, నా
 రాయణ దేవియందు సుతరత్నములైన నృసింహరెడ్డిని
 ధీయుత రామలింగమహనీయుని, రాఘవకృష్ణ రెడ్డినుం
 బాయని గీర్తిశాలియుగు భాస్కరరెడ్డిని గాంచె ముద్దుగఁ.

ఘనతఁ శ్రీనరసింహరెడ్డి తగు 'నక్కల్లమ్మ' సాధ్వీమణి
 మనసారంగవివాహమాడి, బుధు 'రామస్వామి'సంజంతమాం
 బు, బూజ్యార్చ్య 'ప్రభాకర' ప్రభుని, 'సుబ్రహ్మణ్య'ధీరాత్ముని
 గనెనీ యాంధ్రికి నిత్యపూజ సలుపంగా లోక విఖ్యాతిగఁ.

తిరుమలదేవి ప్రేమవితతి విభవాధ్యుఁడు కృష్ణరెడ్డి, సు
 స్థిరుడన వేమరెడ్డిని, సుశీలసుజాత శుభప్రదాంబల
 బెరిమనుగాంచి, దిగ్విలయవీధులఁ బూవులవల్లకీలలో
 విరిగి ప్రతిష్ఠఁగాంచె, నునుదీయ తెలుంగును గారవించుచుఁ.

సరసాంతః కరణాబ్జ గంధ నిరతిః, సాహిత్య సామ్రాజ్య ని
ర్భర రత్నాంచిత సింహాసీకల నారాధించి, కర్పూరపు
న్నిరిపెల్లుబ్బున నాంధ్ర శస్త్ర పదవీ శ్రీగొన్న వంశంబుగాఁ
దరముల్ గొన్ని గమించిపోయెను నితాంధ్రసాభవంబొప్పుగఁ.

బాల్యదశ - విద్యాభ్యాసము

సాహితీ పండు వెన్నెలల చల్లఁ దనంబును బోలి యుండి, న
మోహన వీణతో శ్రుతుల మోసి, మనుష్యుజగంబులోన సా
ఖ్యాహవ లక్షణంబున విహారము సేయును, దాని జీవముల్
సాహస కాంతిపుంజములు సాగు ననంత వసుంధరాస్థుల్.

ప్రాజ్యము గీర్తి దాయకము, భావర సాత్మకమానఖండ సా
మ్రాజ్యము గుండె నిల్చుకొనిమానుగ బుట్టినవ్యక్తి మాత్రమే,
బూజ్య కవిత్య తత్త్వముల బుప్పొడి దుమ్ముల జమ్మరేపి, సా
యజ్యపథంబుజూఁగొను, యోజనతంత్రులనిక్వణించుచుక.

సరస సాహిత్య చంద్రికా సాంద్రగుచులు
వీరిహృదయనభమునుండి వెడలి పొంగి
మాన్యతర కాము దీపక్ష మార్ద్రవంపు
బుష్ప కింజల్క వర్షంబుఁ బోలువుఁ గురియు.

అంతరంగంబునుండి తనంతఁ దాను
కాముదీప్తిగ్ధధారా ప్రకర్ష కాండ
దీపులను వెదఁజల్లు నదృశ్యశక్తిఁ
గోరుకొనరాదు, పొమ్మనఁ దీటిపోదు

అహరహముల్ దపించు విబుధాగ్రణి బైడికలంబులో సుధా
లహరులుగాని, సౌష్ఠవ విలాసముగాని, ప్రశస్తభావనా
తుహినమరంద బిందువులు దోచుటగానిహుళిక్కి, యెన్నియో
యహితగుణ ప్రకాండముల యబ్ధితరంగములువృత్తిలైడి.

సహజసాహిత్య సామర్థ్యసౌమనస్య
ము గల వ్యక్తి కలంబున మొగమునుండి
పాలుపుపూవత్తి మెఱుపులబోలు జీవ
నచ్చటలురేగి తల్కొత్తి నాట్యమాడు.

అతని కలమునుండి యానందముప్పొంగు
భావనాశక్తులు బగువులెత్తు
అతని రసనమందు నభ్యుదయంబైన
యున్నతరసనదు లుబ్బటిల్లు
అతని దృక్కులనుండి హర్షప్రదంబగు
శృంగారవర్ణనల్ జిమ్మరేగు
అతని వాక్కులలోన సత్యుత్తమంబైన
సత్యశౌచక్షుమల్ సంతరించు

అతని పాదాలూడల ననుపమాన
దేశ కల్యాణభాగ్యంబు దీప్తిజెందు
అతులితాదృష్ట లక్ష్మీగృహంబునందు
బుట్టె రామలింగారెడ్డి బుధవరుండ.

శుభచిహ్నంబగు పుట్టుమచ్చ కళతో శోభాయమానప్రథక
ప్రథవంబొప్పుటఁ గుప్పనయ్య' బుధుఁడొప్పారంగముత్తాతతో
నిభుఁడంచుం దనపేరు వీరికి మనోంగీకార ధర్మక్రియా
ప్రభతోఁబెట్టెనురామలింగడనఁగా భావ్యర్థమూహించుచున్.

వయసుతోఁ జెడు నడతలు బ్రాఁకకుండ
క్రొత్త నెత్తావి ననలతోఁ గొండమీద
మోయు మలయజంబు కరణిఁ బెంపుఁ జేయఁ
గొడుకు నభిరుచి జనకుండు గుఱు తెఱింగె.

దీపించు మార్గోప దేశముల్ వర్ణించు
దాంతి దయార్ద్ర గాధల వచించు
పరమ కృతజ్ఞతా భాగ్యంబు గుప్పించు
ధర్మసందేశ వేదముల వివృ
అధ్యాత్మ తత్త్వంపు టందల మెక్కించు
వినయ విధేయతల్ విలువఁ దెలుపు
శాస్త్రపరిజ్ఞాన సంస్కారముల నించు
నుపకార చింతన ముగ్ధుఁబెట్టు

ప్రేమపాత్రము, కారుణ్య విలసనంబు
సచ్చరిత్రము, మైత్రీప్రశాంతదృష్టి
వేడ్కకులవృద్ధులను గారవించుబత్తి
నాడు నాడుల బ్రవహింప నడుపుచుండె.

తెలుఁగు శకంపుఁ దేరువయి దీర్చిన లేహవణింపు ముత్తైపుం
జిలుఁగులు, మేలువాసి నగిషీపని రత్నకిరీట హార సం
కలిత ధగద్ధగ ప్రభలఁ గాలము గత్తులబావి తీర్పుతోఁ
దెలిసిన గొండవీటి విషదిగ్ధచరిత్ర వచించు జాలియై.

పూర్వరాజేంద్రుల పోతరించిన దివ్య
శౌర్యాగ్నినిధులలో క్షణికలేరి
ప్రాథకావ్యంబుల బ్రతిఫలించి గమించు
నిక్కచ్చి రసములో నిగ్గుదీసి
స్వాతంత్ర్యదీక్షల సన్నన్యసించిన దొడ్డ
త్యాగిలోకకథాళి ద్రవముదీసి
కన్తుకబ్బంబుల గౌగిలించిన కొత్త
నాజూకు కళలలో నలకలేరి

‘కా’గుణితంపు బాటలోఁ గళలబోసి
జ్ఞాన విద్యుత్ప్రభాదివ్యనాడులందు
స్థిరపరాక్రమ సంపత్తి దిటపువడఁగ
బెంచ దొడఁగె దినదినాభివృద్ధిజెంద.

రామయ్య లంకలో రామకై పోరిన
గధలన్ని గుమ్మెటఁ గదలరేపి
నాగమ్మ పుంజులో నలిపిపోసిన వీర
పద్యాల తమ్మట బాణుదీర్చి

పావయ్యవగఱతోఁ బ్రతిభకై ఢీకొన్న
ఘట్టాల బుట్టలఁ దట్టిరేపి
సిద్ధోజి కత్తుల శివముతో మార్కొన్న
రసఖండముల గజై రవళిరేపి

వసుప్రఁ గుంకుమ జిలికించి వచ్చినీట
పతికి రోసమునూరిన, సతుల వీర
కథల యుద్ధృతి నెత్తుటికండరములఁ
బులకరింపంగ నచ్చుల పోతబోసె.

వదిలముబక్వమై యశము బాటులుదీఱఁగ వాఙ్మయంపుబెక్
బదనికలక్ గుమారకుని భాసురహృద్ధృహసీమఁ బెంప స
మ్మదమునఁ దోటమాలుల సుమాళపువృత్తికిఁ జిత్తగించి య
భ్యుదయసుమంపుటక్షతలఁబూజలతండ్రియెసంగె బేముడిక్.

రెడ్డి హృదంతరాళమున రెక్కొనునారుకు నీటిదేనియక్
వడ్డెనజేసి పెంచునలవాటు ముహూర్తము ముందుముందు నే
యడ్డమువచ్చి కన్నులకు నద్దుకొనెక్, శుభమైన మెట్లపై
నిడ్డపదంబు, ఢీకొనజయేందిర లేత గులాబి చూడ్కులక్.

సరససారస్వత గిరిణస్పర్శనంది
పరమహంసంబునై మేటి ప్రతిభగలిగి
నట్టి జనకుని గడుపున నవతరించు
టనిన రెడ్డి యదృష్ట భాగ్యంబుగాదె !

విరసంబై పరమాణువై త్రుటి సుఖోద్వేగంబునై పొంగు పె
స్సిరికై యుబ్బక, భావిభావుక యశశ్రీనజ పీఠంబుపై
గురిసాగించి వ్రపుల్లచిత్తమున వాకుల్ గొమ్మ సేవాధురం
ధరతణనిల్పిన ధీరుడే చరితలో స్థాపించు గీర్త్యంశముల్.

అతులకవిత్వభావముల కాకరమై తగు భారతంబు న
మృతమున దండీపాదయుగ మంగళభూముల నభ్యసించి గ
ణ్యత గుణదీప్తిజాలముల నన్నిఁ గ్రమంబున జింతజేయగా
మతివికసించె, దత్కవులమానుషశక్తుల సానబట్టుచున్.

పురుడువోసిన దెన్ను పురుటింటిగడ్డలో
బరికించిచూచిన ప్రకృతిమహిమ
ముద్దుటుయ్యెలజిల్లు ముత్యాల పందిలఁ
దాళియాకొట్టిన జోలపాట

భాషాపథులకూర్పు పాకంపుటుగ్గున
బెంచుకొనిన జ్ఞానవితరణంబు
బొటవ్రేలి జబుకుడు పుట్టతేనియ తెట్టె
నేర్చిన యువ దేశ నీతిగాథ

హృదయగోళంబునందు సాంపెచ్చివిరిసి
కమ్మనెత్తావి గమగమల్ గవిసి పొసఁగి
తాండవింపఁగఁజొచ్చె దిద్దంతిదంత
ముల దదీయచరిత్రలు పూలుబూయ,

పిల్లముటాలతో నగవు పిచ్చినసాలున కొక్కతూరి సాం
పిల్లచు బందులిందులకుమెట్టి, ముదంబుగ విందులందు బా
ట్టెలు గోళ్ళనంజుడుల తీవిగ మస్తుగ నారగించి శో
భిల్లచు గట్టమంచి తరిబీయతుజేయును నాటపాటలక.

తతమాధుర్యమరందబిందువుల ప్రాధాన్యంబు జొబ్బిల్లు భా
రతకావ్యాంబుధి వీచికాతతులసంరంభించి వ్యాఖ్యాస మా
యత దీక్షక మునిమాపు వేళల సమందానందభావాల సం
హతితోఁజేయునుసక్రమించును భయంబావంత బాటింపమి.

జ్ఞానవార్ధి 'యమ్మాయమ్మ' సన్నిధాన
మందు ముద్దుకట్టు కతల పొందుసాంపు
వెలకుమించు నూహాపోహ వీరరసము
గ్రోల నభ్యసించెఁ గొనాలకొనలజాచి.

తనర బంధులు తీర్థ యాత్రానుఖాంత
మందు మన రామలింగని కరిదిదోఁప
నొక్క దోవతిచాపు, మఱొక్క రూక
కాన్క లర్పింతు వేఱు మకాముసేయ.

ప్రకృతి తనంతఁ దాఁ బరిమళప్రసవై క విశిష్టమూలికా
ప్రకర మహాపథీ ప్రతతిపాకములక గఱగించిపోసి, భా
తికగుణశక్తివాహినులదీర్చి, సుఖాబ్ధిని జిత్తమందు సా
త్త్వికమునబూంచిపెంచుటకుదీక్షొ నెజ్యోతులరత్నహర్షము

కారణజన్ముడై సుకవికాంక్షులఁ దీర్చిన తండ్రిప్రేమ క
 ర్పూర పటీరహారములజొంది, హృదబ్జముజూచి, యాంగ్లభా
 షారమ కింకిణీధ్వనుల సల్పెడి *యున్నత పాఠశాలలోఁ
 దీరిచి కాలుమోపెను నతి ప్రమదంబున విద్యనేర్వగా.

అనవద్య రాజకీయజ్ఞాన శుభభేరి
 మ్రోసి స్వాగతమంపె వ్యాసమాని
 అఖిల వేదాది విద్యాసార సామ్రాజ్య
 భద్రపీఠము నంపె వనజభవుఁడు
 తర్కార్థశాస్త్రనితర్క ప్రభాదక్ష
 విజయ ధ్వజంబెత్తె వేల్పుటాజ్ఞ
 పంచాక్షరీమంత్ర భద్ర ముద్రాంక కి
 రీట మర్పించె వాల్మీకి సుకవి

వరశుభాశీర్వచన పరంపరలతోడ
 భూరి కళ్యాణ విమల కర్పూరగంధ
 హారతుల దిగ్గజంపు టంబారిపైన
 గట్టి పంపిరి యష్ట దిక్పాలవరులు.

మంగళ గీతముల్ ప్రకృతి మార్దవ క్రమ విపంచికా ధ్వనికొ
 బొంగుచుఁ బంచమశ్రుతుల పొందున బాడిరి దేవతాసతుల్,
 సింగిని దీప్తిమై మొఱసె నిర్జరదుందుభు లొక్కతూరి, వా
 సింగల బూల వాన గురిసెన్ విర బూచిన భద్ర దారువుల్.

* ఉన్నతపాఠశాల = చిత్తూరు బోర్డు హైస్కూలు.

చివ్రుంగేలఁ గలంబు ముద్దుఁగొనె, వాసింగన్న భాషా మహా
భువనంబుల్ నొలి కోడి మేలుకొలుపుల్ ముత్యాలపందిళ్లలో
స్తవసీయాంచిత సత్కథాభ్యుదయ సత్ స్తవ్యంబువర్షించి మ
క్కున బేరేవుల క్రొత్త చూపు జజరుం గుప్పించె దీవించుచున్.

కాళిదాసు వలపుఁ గమ్మగైతల చూపు
మొలక పచ్చల కొవారుల బెకల్చి
తిక్కన్న నాజుకు తెనుఁగుఁ దీయ పదాల
ముత్యాల గరిసెల మూత దీసి
(శ్రీ)నాథు వాక్కుధాసింధు వీచి దివ్య
భావాల కఱుకుల బద్దలించి
భట్రాజు ప్రకట శబ్ద శ్లేష దుర్భేద్య
రత్న దుర్గాల తాళముల దెఱచి

క్రమ్మరించిరి దీవన క్రొత్త మల్లె
పూలపూవారముల గాడుపుల పసందు;
పలుకుల వెలంది తలఁపుల పగడ సాల
నలుగు బెట్టెను గీర్తి కన్యకను సేయ.

జలుగుందీయ తెలుంగు నాల్కపయివ్రాసెన్ గమ్మకబ్బంపువ్రా
తల బీజాక్షరవ్రజ శాసనములన్; ధైర్యా ది శృంగాల నాం
గల భాషాలల నాలలామ నిలిపెన్ గంగా చలత్తుంగ ని
ర్మల భంగాంక సమాన భావన శుభార్థప్రాప్తిసంధించుచున్.

తలపంజొప్పడి గుబ్బటిల్లు జ్వలితాంతశ్చక్తి చాంపేయ పుం
గలికల్ రెక్కొని కమ్మగాడుపుల మేల్ గొంగిళ్ళ నాకాశవీ
ధుల శ్మంగారి విచిత్రనాట్యముల తంతుజూపి మోదాననా
జ్జల భావోన్నత దృష్టికావ్యములలో శబ్దించె జ్ఞానప్రభా.

ఓటమేనాడు లేని మహోచ్ఛదశలఁ
జెలఁగి యున్నతవిద్యల నలరవీడు
కోలునుగడించి, విశ్వవిద్యాలయంపు
ఘన కళావతికళలపై గన్నువైచె.

* త్యాగ ప్రసిద్ధ విద్యాభవ్య దుర్గాల
నాగేశునకు వదాన్యతవచించి
దివ్యతత్వార్థ సందీప్త వేదికల రా
ధా కృష్ణునకు మంత్రతతులనేర్చి
రాజకీయజ్ఞాన రత్నాలపందిట
పట్టాభికభిషేక వరమొసంగి
కమ్మకై తకడాని కప్రంపుసిడముల
రాజశేఖరున కారతులొసంగి

* కీ॥ శే॥ శ్రీ దేశోద్ధారక, కాశీనాథ నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు,
శ్రీ శ్రీ సర్వేశ్వరి రాధాకృష్ణ పండితుడు, హిందూ విశ్వవిద్య
ాలయాధ్యక్షుడు, జెనారను.

శ్రీ శ్రీ డాక్టరు భోగరాజు పట్టాభిషేకాచార్యులు పంతులుగారు, బందరు.
కవిసార్వభౌమ, మహాకవి మార్తాండేశ్వారి బిరుదాంకితులు, పుష్పా
వతి రాధాప్రతాపసింహచరిత్రేశ్వర్య నేక గ్రంథకర్త శ్రీ దుర్భాక
రాజశేఖర శతావధానిగారు, ప్రొద్దుటూరు.

ఘనయశోభూషితుల ముందుగాంచ, నోము
 పూలపూజల బచరించి మురియుచున్న
 *క్రిష్టియను కళాశాలా సఖిలలామ
 జిగురువాల్చూపుటచుచులఁ జిక్కుబడియె.

గురువులబోధనా కిరణకోటిసమంచి తదర్చనప్రభా
 భరమున తీవ్విమై హృదయపద్మ కవాటమువిప్పి, జ్ఞానపుం
 బరిమళగంధవాయువుల, భావయుగంబుల మేలుకొల్పు పం
 దిరుల బచారునేయుటకు నేర్చెను శక్తులు రాజ్యమేలఁగన్.

ఒకటి వచింపవేయుగతులూరు మహోన్నత భావవార్ధిలో,
 సకలచరాచరాత్మక విచారణ పోషణదక్షతాప్రభా
 ప్రకటమహాజ్వల ప్రవణభవ్యచరిత్రలు శాసనంబులై
 నికషముజెంది వ్యాప్తిగాననేర్చె నిరంకుశధైర్య సంపదన్.

అతులప్రాథనితాంత ఘర్షణ సమస్యచర్చ దుర్భేద్య ప
 ర్వత రాజంబులతో నెదుర్కొనుచు, దౌరంధర్యమేధావిప
 ష్ఠిత నారాచ పరంపరల్ గురిసి సాక్షిభూతుడై పార క
 ప్రతతిన్ మించఁదొడంగె, నన్నిటనుదీవ్యజ్ఞాన భాగ్యంబుచే.

చెప్పిన బాధ్యభాగముగ్రసించు బిరాన, వినూత్నభావముల్
 కుప్పలు తెప్పలై పొరలు కోమలరూపులపొందు నుత్తరం
 బప్పనజేయుచుం జదువులయ్యల జ్ఞానకళాసమృద్ధిలో
 విప్పెను, ధీరతావిజయభేరుల స్వాగత నిక్వణంబులన్.

కడుకొని బాత్యపుస్తక మెగాదిగ నొక్కటఁబాఱఁజూచినన్
వెడదయెడందఁ బ్రత్యణుపువీధుల నచ్చులగుద్దినట్లుగా
గడిమి, నిఘంటువై కఱడుగట్టి స్థిరత్వముదాల్చి పూజ్య పు
న్పడములనెత్తు, మిత్రగణ సేవితుఁడై పాలుపొందు నీవిమై.

సరసాంధ్రాంగ్ల రసాత్మకప్రకట భాసామాధురీధుర్య సా
గరముల్ సాంతముగ్రోలి, నవ్యకవితాకళ్యాణిమోహించు భా
సురభావంబుల వ్రజతోరణములన్ జోడించి దిగ్జలమున్
నిర్మతిన్ వెల్లనతాఁబుదాపె హృదిలో నిర్వాజ మోదంబునన్.

పిల్లవాఁడుగాఁడు పిడుగు తునకయని

వన్నెవాసిఁగాంచెఁ బిన్ననాఁడె;

భావికాలవిజయ పరిణామ మేరీతి

కొనలవిప్పి దిశల గుబ్బటిలునా ?

జ్ఞానసమంచితార్థ గుణశక్తుల విద్రుమసాధసీమలో
దాన దయాకలాప పరతత్త్వ మహత్త్వ పరోపకార పా
రీణత దీక్షలకదాలకరించి, నిరంకుశ భావదీప్తి సం
ధాన బహూకృతి ప్రవరధామ మొసంగును గూర్చి పెంపునన్.

ఆయతనూత్కృబుద్ధి పరమావధి దక్షతఁబూంచి, పాఠ్య ని
ర్ణాయక సర్వవస్తువుల నంతర్హైక మరందశీకరా
ప్రాయన భావభాగ పరివర్తన రీతి సమానదృష్టిఁ బా
రాయణఁ జేయుటే ? పనికిరాననడే రసహీన కావ్యమున్.

కొండలనంటికావ్యముల, గుండములంతటి పూర్వభావనో
ద్దండ విసీతినూత్రముల, తద్దయు మానసికాది భవ్య బ్ర
హ్మాండమతార్థశాస్త్రముల, నన్నిటిసాంతముగోలి మిన్నయై
నిండుసముద్రమై దరులనింపె, రసంబులు పొర్లిపొంగగన్.

మించిన వ్యాసఘట్టమును మింగగజాలిన బ్రహ్మలేరి, ప్ర
శ్నించిన నిద్రలోనయిన చివ్వున నుత్తరముల్ వెల్పి నూ
చించి ఛోక్తితోడ వచియించి, పరీక్షకులన్ జయించి మె
ప్పించును మోహనాంగి వలపింపుల బచ్చలరాలరువ్వుచున్.

రెడ్డి గొనాల పోకడ వరించిన గుఱ్ఱులు పెక్కు మంది పెన్
దొడ్డగఁ జెప్పు కోనువిని, ధూర్జటి బోలిన వారలెందరో
యడ్డము వచ్చి రెడ్డి యితఁడౌన? యటంచు నటింగి బందియం
బొడ్డుచునుండు రాతని మహోన్నతితో సరిపోల్చి చూడగన్.

ఊరిసుధాబ్ధులై పొరలు చుండు తలంపుల తేట జాలు ప
న్నీరులలే తొలంకు జిగి నీడల హాయిగ బవ్వళించి, కం
గారు పటాణిపై నడచు కాల మహత్త్వపు రాటపాకుతో
బోరు, నిమేష మేని వృధఁ బుచ్చక నొచ్చక జాగుసేయకే.

ఎయ్యది బోధకు లడిగిన

నయ్యది నేఁ జెప్పెదనని యావేశముతోఁ

దియ్యని మాటల సొంపునఁ

జయ్యన వచియించు మిగుల శ్రద్ధా భక్తిన్.

పుంఖాను పుంఖంబు పొరలి పొంగులు వాఱు
 తలఁపు మొగ తొగ నొజ్జలకు బంచు
 కట్టలు గట్టలు గవిసి మాహొన్న పలు
 కు మలారముల డింభకుల కొసంగు
 కొండలు గొండలు గుడి కొని కొండాడు
 సలహాల దానమర్థుల కొసంగు
 పిడుగులు బిడుగులు బెరిగి ధీకొని పొంచు
 వాక్చమత్కృతి ధాటి పరుల కొసంగు

సరగ సద్యోవినిర్భిన్న శక్త్య నూన
 కోమలోత్పల పాళీ పరీమళంబు
 తెనుఁగు భాషా సరస్వతి కొలువు లందు
 గుబులు కొనజేయ యత్నించె గొఱత నింప.

వాగర్థంబులలో, మరందనిభసద్భావ ప్రవాహంపు లు
 ద్వేగాక్రాంతతలో, బ్రమాణములలో, దీపించు

(కొంజూపు దీ

తూ గాంభీర్యములో, నమానుషపు జర్పా భాగధేయంబులో,
 దూగేదో యొకనూత్నత త్వయుతమాధుర్యంబుప్రాగ్భారమై.

చివరపరీక్షపత్ర పరిశీలనజేయు పరీక్షకోత్తముల్

స్తవమగు రెడ్డి పత్రమను సంగతినెట్లా? గ్రహించి కొత్త పం
 డువుగను గండ్లకద్దుకొని నూల్చొని దిద్దక 'మార్కు'లిచ్చి గౌ
 రవపరిపక్వసంభ్రమ పరాగము లంపుదు రబ్బరంబుగఁ.

తట్టెను గురువుల దృష్టికి,
బెట్టని గోటల విధాన బెరిగెను తలఁపుల్
పట్టిన బంగరు మయమై
ముట్టెను గీరితి పడంతి ముద్దులజమ్మకా.

పూజితంబైన విజ్ఞాన భోగకళల
విప్పి, ఎం. ఏ. పరీక్షదుర్భేద్యసీమ
విజయదుందుభి రవళి శబ్దించి మురిసి
దిశల నూరేగఁ దొడఁగె కీర్తినిగఁసించి.

ఉన్నత భావనానికషణోహల రాజ్యములేబంచుఁ గ
న్నన్నల శాంతముం జలుకు చల్లని చూపుల పువ్వుటిట లా
పన్నుల బాష్పవీతముల బ్రద్దలు జేయను బంచునట్లుఁ దా
మన్ననతోడ జింతనమమర్చును నిచ్చలు జ్ఞానవృద్ధిచే.

అతుల విద్యారణాంగణ మవఘళించి
పొడుచుకొని దూఁకు తలఁపుల పూలమేడ
భరతపుత్రుల నిద్దంపు పౌరుషంబుఁ
దలఁచుకొని పొంగు దేహముల్ బులకరింప.

కొలిపించు నొకనాఁడు కొసరిగోతాలలోఁ
దెనుఁగునాయకుల పావనయశంబు
దులఁదూఁచు నొకనాఁడు దొడ్డమండీలలోఁ
దెలుఁగుజోదుల ఖడ్గముల మహత్తు

వడిగట్టు నొకనాఁడు పరువుగొటారులఁ
 తెలుఁగుగవితలు జిందిన రసంబు
 వెలగట్టు నొకనాఁడు వెఱగొందు కొట్లలోఁ
 దెలుఁగుల తులలేని కలిమిలోతు

సమదశాత్రవభయద నిశాతహేతి
 పారుషోద్దీప్తులణచిన భరతవీర
 వరుల కీర్తిప్రతాప దుర్వారమహిమ
 బాడు నొకనాఁడు కావ్యరూపముగఁగూర్చి.

తెలుఁగురాజేఁడు గద్దెపయి బరతపిట్ట
 శోకించు రచనలో సొమ్మసిల్లి
 తంజాపురంపు బాతరలయందుఁ దెనుంగు
 ఘోషించు కథలలోఁ గుంగిపోయి
 ఓరుగల్ కోటలదూరిన శౌర్యాన్ని
 పులకించుచిన్నెలోఁ బొంగిపోయి
 భాస్కరప్రభు దానవాహినీకాంతుల
 పుయిలోటు పొగలలోఁ బొగిలిపోయి

భారతీయపురాణ వైభవమహత్తుఁ
 దలఁచి గుండెలుబద్దలై తల్లడించి
 కాన్పుడిగి కృశించు దెనుంగు గన్నతల్లి
 దుగద కన్నీటి కెరటాల సెగలబొగులు.

పలనాటి పోతుగడ్డల బెకలించిన
 ధీరబాలుని శక్తి దీపకళిక
 శ్రీ కాకుళపుదిబ్బ సిడముల దులిపిన
 నాంధ్రవిష్ణు పరాక్రమాతిశయము
 గౌతమీ భంగ సంపాతమెండించిన
 చాళుక్యనృపుని ప్రశాంతమహిమ
 ఓసగల్ బురుజుల నోడించి బెరికిన
 కాకతీయప్రభుఁ గంటిమంట

రత్నఖచితంపు సింహదుర్గాల నెక్కి
 ఘనతరానంద విజయశంఖంబునూది
 తునిఁగిపోవని నిస్తుల దోర్బలాన
 సంగియై పొంగిపాడు నిస్సంగుఁడగుచు.

తన కనుసన్నలో ధారుణీరాజ్య శి
 త్నాదక్ష నిష్ణాతకాంతులీను
 తన చిటునవ్వులోఁ దెనుఁగుకై తల నవ్వ
 శోభావరంపర శుద్ధిఁజెందు
 తన ముద్దుకలములో దాంతి శాంతిదయా న
 ముద్రభంగాంకముల్ మొలకలెత్తు
 తనలేయెడంద స్వాతంత్ర్యదీక్షా సము
 జ్జ్వల పౌరుషజ్వాల సాముజేయు

తన వినూతనవర్చస్సుదాయమందు
 'నాత్మవత్సర్వభూతాని' యను ప్రశస్తి
 గుదురుకొని దేశమాత వాక్కులఫలించి
 దిశల బొడిగింపసాగె సత్కీర్తికళల.

వీరుల పూజారాధన
 పారణ దీక్షాప్రభాత భానూజ్వలుడై
 బోరుచు జేసెను చదువుల
 నూరిపిడిఁ దెనుఁగు తల్లి నోములవంపై.

సున్నితమైనభావనల శోభలు పూచిన సన్నజాజి పూ
 వెన్నెల గుత్తిలోఁ దెనుఁగు వీరుల పాఠశాల కామినీ వయోఽ
 భ్యున్నతి పక్షమై, వరుల యోజనకారణ కర్మవీరుడై
 చెన్ను వహింపఁగాఁ దొడఁగె, శ్రీధునిమించిన బుద్ధిరాశియై.

గోటికిమీసమందుకొను కోడెవయస్కులు తాండవించె, స
 య్యాటల నిండు జవ్వనపు టంజలిలో జగి వాలుచూపుతో
 నాటకమాడుచుం బ్రకృతి నవ్వెను, శక్తులు దేశమాత పూఁ
 దోటల గమ్మగాడుపులతో వికసించెను సమ్మద ప్రభా.

అగలినజ్ఞానగంధముల యార్భటిపొందు వరాంగ్లసీమలో
 మిగిలిన నాయకోత్తముల మేటియురాల తుపాకిగుండుగాఁ
 దగిలిన, యెన్నుకోదగు కృతజ్ఞుల పట్టిక యందొకండు గా
 గ, గణనకెక్కె, దెన్నునుడికారములో జగికాంతులీనగ.

అమరిన్ 'ఛార్లెసుఫాక్సు', 'గ్లేసుప్తునువిద్యాపాగరుల్' పెట్టి పూజ్యముగావించి ప్రసక్తితో వెలసి విద్యాకేంద్రమై యుప్పి భావము లూరించెడి కేముబిడ్జిఁ జదువక పాశ్చాత్యరారాజుద్రవ్యముతోఁబంపెనుపిల్లుజాబును దయాగ్రాహంగదృష్టివభక.

పొంగెను జాబును గనుఁగొని

యంగునఘోకొన విదేశ యాత్రలుజేయక

నింగిని తలఁపుల మొలకలు

శెంగున విహరింపఁ దొడఁగె జిలిబిలిసృష్టిన్.

పరమానందము బండ్ల కెత్తుకొని, రూపన్యాస మర్యాదతోఁ బరివేష్టించిన గీర్తి వైభవరమా పర్యంక శృంగారపుం గొఱఁతల్ దీక్షితిసోలికన్నమలిపెక; గొండంత యాతాసముద్ధరణోద్దేశ్య వితర్కదీక్షలను సంధానించు చారాత్రముక.

వేకువ కోడి కంఠమున వేగురు జక్కను నిద్రఁ బుచ్చి పైదూకెడి కెంపు చాయ జిగితోరపు రంగుల సృష్టి కద్దియుం బ్రాకట శోభఁగూర్చి, బహు పక్షి నినాద వివంచి కాశుతిన్ మేకొని బొడ్డుఁగొండ పయిమేల్కొనె భానుడఖండదీప్తితో.

పూని యింగ్లాండు సీమకు బై నమయ్యెఁ

దన్నుఁ గడు పారఁ గాంచిన కన్న తల్లి

శిరము మూర్కొని పన్నీరు జలుకరించి

విమల ధైర్యోక్తిఁ జొనిపి దీవింపఁ దొడగె.

“కొడుకా! ముద్దుల రామలింగ! భువి నీకుంగల్లు మేధస్సుతోఁ
హడలెత్తించి విదేశ పండితుల జ్ఞానానంద సాధాలపై
సిడమెత్తించి యశో విలాసజయ నిక్షేపంబు గుంచాలతోఁ
బడి గట్టింపుమ! నింపుమా! తెలుఁగుఁబూబందిళ్ల కోస్తాలలా.

ప్రబల లోకోన్నతాసన వైభవమల
గందపుంగాడ్పు సురటుల కళల దోఁగి
యాయురారోగ్య భాగ్య విహార సీమ
విజయ జీవన దుందుభుల్ విప్పిమోయు.

ప్రకటించెదవు గాక బహు దేశముల కీవు
తెలుఁగు మేధాశక్తి దివ్య దీప్తి
చాటించెదవు గాక సజ్జనంబుల కీవు
తెలుఁగుల తులలేని కలిమి లోతు
తనిపించెదవుగాక తెనుఁగుజాతులకీవు
పాశ్చాత్య విజ్ఞానభావ రుచుల
వెలిగించెదవుగాక తెలుఁగు జెండాపూలు
పరులభాషారమా శిరములందు

భరతపుత్రుల నికరంపు బౌరుషంబు
శ్వేతజాతుల విజ్ఞానశిరములందుఁ
బూజఁగావించి యశము పుష్పాదులగూర్చి
చెలఁగి ముదమారఁ దిరిగివచ్చెదవుగాక.

ప్రమదోద్ధానముమించునీయవనసామాజ్యంబు భోగాలయ
బ్రముకై వ్యర్థముగావ్యయింపక, మహాస్వాతంత్ర్యదీక్షారణాం
కము బోరాడెడి నీ సహోదరుల ఖడ్గశ్రేణిలో రోష బీ
జము నాటింపుమ, గజ్జెగట్టి వెనుకంజల్మాని యుగ్రుండవై.

వీరమహాలక్ష్మి విహరించుపారుష
ప్రఖ్యాతభూముల బ్రభవమొంది
కార్చిచ్చుమంటల గబళించు ధైర్యాద్రి
శృంగసంఘంబుల శిరముమోపి
క్రొక్కాటు కత్తుల గూపెట్టి కొండాడు
సమరరంగంబున శక్తిజాటి
స్వాతంత్ర్యదీక్షా నిధాన భ్వజోత్తాల
నిర్ణీద్ర తేజాన నిష్ఠనేర్పి

పంచఖండైక లక్ష్మీనివాసమనఁగ
ప్రతిభనార్జించి తులఁదూఁగు భరతమాత
గర్భముక్తా ఫలంబవై గణనకెక్కి
దనరు నీ జన్మ ముత్తమోత్తమము తండ్రి!

గణుతింపఁగారాని కళ్యాణవేదుల
ప్రతిభావధూటికి నాణనేర్పి
పుంజీభవించిన భువనరంగంబున
భరత హేతికి తలంబాలఁబోసి

విశ్వోన్నతంబైన విజయదుర్గంబుల
 గెలుపు గన్నలతోడ గ్రీడసలిపి
 వ్యాకోచ మల్లికా వ్రసవతోరణముల
 శాంతిదుందుభులకు సాము నేర్పి

నిజయశస్సులతోబూయు నీదుచరిత
 మీ యఖండ సామాజ్య విద్యాయతనము
 లందు వెలిగియుూ రేగి నిత్యప్రవర్థ
 మానయై విరాజిలి సాంపులీనుగాత.

మొగలు రాజన్యవర్కుల మొగ్గరమున
 యలియరామరాజు వివద్దశార్తిగూలి
 పిరికి నెత్తురు కత్తిలోఁ బిండి, భార
 తీయులసిరికి నవ్పంబుఁ దెచ్చి పెట్టె.

అకటా! భారతదేశ పావనమహోద్యత్కీర్తి సౌభాగ్య పు
 న్నికరంబుల్ గడలేని విప్లవదవాగ్నింగూలి దాస్యాంధకా
 రకథందూలి, యగాధకాలగత గర్భంబందునన్ లీనమై
 యిక గన్నీరు స్రవించుచుండ గతియెంతేలేని నిర్భాగ్యతన్.

వ్రళయసింహంబు శివాజీ యఖండ పా
 రుష ఖడ్గదీప్తి సారూప్యముడిగి
 తెలుగురాయని వాలుదేవిడీ మొగసాల
 రుత్త నజసిన వెంట్రుకలు మొలచి

శ్రీ ప్రతాపస్వామి రేపిన స్వాతంత్ర్య
నాటకంబున శౌర్యమేటవ్రాలి
జయచంద్ర నృపతిదేశ ప్రేమభక్తి దృ
క్కుల కళాసంజీవి కొనలుమాడి

చరితదృగ్గోళముల యశుజలముజింది
పచ్చి బంగారుపూవుల పంటనేల
పరుల సామ్రాజ్యలక్ష్మీకిఁ బాలికిచ్చి
వగచు భారతక్షోణి విప్లవముచింత.

మూలికాజ్యోతుల మొలిపించు తుహినాద్రి
పెట్టనికోటయై బెరుగుచుండ
ప్రభలీను రతనాలఁ బండించు వారిధి
త్రివ్వని పరిఖయై తనరుచుండ
పుష్కలభాగ్యంబు బూరించుమేరువు
కట్టనిగడియూచు గాలుచుండ
నిస్తుల శౌర్యంబు నిండించు మేవాడ
రసఖండమై భువిఁ బ్రబలుచుండ

వార్ధిమేఖలభూరి సౌభాగ్యవిధులఁ
గొలుపుఁదీటి మహోన్నత గుణములంది
సింధుగంగానదీ మహాశీర్షినాథ
వరత పద్ధిలినది మన భరతమాత.

భారతీయుల విజ్ఞాన భాగ్యవిధులఁ
బండ్లు బులిపించు సాహితీభావరస వి
చారణానుభూతిఁ బర దేశసులరిదిఁ
గోరి యాచించినారు ముంగొంగుఁ జాచి.

ఆటవశతాబ్దినాఁటి యా యాంగ్లసీమ
పోకడల వన్నెచిన్నలఁ బోల్చిచూడ
భారతముతోడ టోలీకి బనికిరాదు
సత్యవిజ్ఞాన సద్ధర్మ శాంతములకు.

సిరులఁ గనిపెంచి తులదూఁగు జీవగట్ట
ప్రాణగొడ్డము వైరి దుగ్ధిర్వమణవ
కల్పవృక్షంబు యాచక కాంక్షఁదీర్ప
మునుల గనిపెంచి పెరిగిన మొదటిగడ్డ.

కాలవశంబునక మొగలు గత్తులు రేఁగెను, సామరస్య శం
పాలతలన్నియుఁ భరతమాతృశిరంబున వాఁడిపోయె, దుః
ఖాలకు దావాసంగి కడగండ్లకులొగ్గి స్వదేశపార్థివుల్
వ్రాలిరి, యాంగ్లతంత్రములవాదరసూలెను దేశ భాగ్యముల్.

జననియు, జన్మభూమియును స్వర్గముకన్నను గొప్పబిడ్డ ! పా
వనహృదయంబుతో సహనభావమువిప్పి, మహాభిమాన దీ
క్షును వెలిఁబుచ్చు శక్తులను జాటుట ధర్మము, నీ సమస్తముఁ
వినయముతో వ్యయించికొలిపించుమత్యాగమువిక్రమోన్నతిఁ

మాతృదేశంబు కడగండ్ల మాడునపుడు
తనదు సర్వస్వమర్పించి తలగకుండ
పోరఁగావలె, వలయుచోఁ బోతరించి
ప్రాణమైనను నర్పింపఁ బూనవలయు.

ప్రతియుగంబున నిజదేశ భక్తిగలుఁగు
పురుషపుంగవుల్ బుట్టుచుఁ బోవుచుండు!
దేశభక్తులు కఱవైన దేశమునకు
కడకు బరికించిచూడ మోక్షంబులేదు.

పూని నిజమైన దేశాభిమాని తనదు
దేశమనుభవించెడి మహానాశనముల
గూలద్రోయని దేశకూటి జోలిబోడు!
నిముసమైనను గనుమూసి నిదురబోడు.

ఆత్మలాభ పరాయణుడైనవాడు
తనదు దేశభవిష్యత్తు ధర్మనిరతిఁ
బాడుజేయుచు జీవచ్ఛవంబు నగుచు
బ్రతుకుచుందును కాకంబు పగిదిభువిని.

అతుల దేశాభిమానుల కంతరమున
జాత్యహంకారములుగాని, జాతిభేద
మించుకయె యుండకయ ప్రసరించు బదుల
పైన పరభాషపైన సమానదృష్టి.

పారువర క్తముంజిలికి భారతవీరుల యుక్కుగుండెలో
 నారినజ్ఞానపుం బ్రమిదలందున బోసి జ్వలింపజేసి, దీ
 తూరణభేరి మ్రోయుచు దిశాస్థలిమూగిన రెడ్లతూత్రపుం
 గీరితినిల్పుమా! విజయకేతన మెత్తును తెల్లుకోటలక.

రాజరాజనరేంద్రు రతనాల మొగసాల
 నడుగుబెట్టగ నేర్చినట్టి యబల
 మనుమసిద్ధి నృపాలు మాణిక్యనగరాల
 ముదమార బెరిగిన ముద్దరాలు
 కొండవీడ్పురిరెడ్ల కొలువున గోటీర
 పంక్తి నూరేగిన ప్రాథ కాంత
 కృష్ణరాణ్ణిపుం గీర్తి కేతకీ ధ్వజముల
 దీప్తిగులికిన సాధ్వీలలామ

వృద్ధపాపాణమై నేడు వెతలజిక్కి
 వేడినిట్టూర్పు సెగలతో నీడులేని
 కలతకన్నీటి గుండెడి తెలుగుతల్లి
 రక్షణము నీ భుజాగ్రపుం బ్రాపుగోరె.

నీవామెతగటుపై నిలువ నూహించిన
 పద వీరముల ముందు బ్రస్తుతించి
 నీయాత్మ శక్తుల నెక్కిని రాణించు
 విజ్ఞాన తేజంబు విస్ఫురించి

బహుళ పరిశ్రమ ప్రస్ఫుట ఘర్మంబు
 వినయ సేవాసక్తి వెడల జమ్మి
 తతతత్పరత మార్గదర్శినా జ్ఞప్తిమై
 ముదమార దర్శనమును గ్రహించి!

తెలఁగు కొలువరి తనమున దీప్తి జెందు
 నిగ్గుటాణి ముత్యాలు వినీల మణులు
 మొలక పచ్చలు, వజ్రాల తళుకులామె
 గడ్డె జెత్త చెదారంబు గాఁగఁ దోచు.

మొద్దులో జగురాకు మొలిపించు మోహంపు
 గంధర్వ కాంతలు గజ్జె గట్టి
 శవములో నమృతంపు శక్తుల సృష్టించు
 వైద్య విద్యా రాణి వాంఛఁ గొలిపి
 రాతిలోఁ బూవుల రజముల నుబికించు
 గారడీ మెఱుపులు కన్నుఁ గొట్టి
 కుంచెలో నాజుకు గొబ్బిళ్లు నటియించు
 చిత్ర కళానిధి చిందులాడి

పండి వ్రాలిన జ్ఞానమున్ బలుకరించి
 భువన మోహన సౌందర్య ముగ్ధతెని
 యంచితానంద వార్ధిలో ముంచి తేల్చి
 విద్యలకు మేటి జమ్మేటి విధము వెలసె.

చిన్నాదేవి పవిత్రకంఠ నువమాశ్రీమంతమా పుస్తెలోఁ
గన్నీరుల్ వెదఁజింది, రాజ్యరమదీక్షల్ తుంగభద్రదానదిఁ
భిన్నంబై తుదక స్తమించి మనుహంపీక్షేత్ర కళ్యాణమో
అన్నా! నీదుకలానబూయఁగల భాగ్యంబెప్పు సిద్ధించునో ?

గొజ్జఁగి పన్నీటికొలఁకు కెలంకుల
కెరటాలలో జలకీడ నేర్చి
క్రొంజాయ నగిషీల కులుకు బొమ్మలకూర్పు
చిత్రాల జలతారు చీరఁగట్టి
క్రొంబువ్వు క్రొత్తావి గురువింద పందిటఁ
గ్రొంబట్టు ముత్యాల గొడుగుబట్టి
క్రొమ్మించు రతనంపు టిమ్ముల పరదాల
బూర్ణీను తేరుల పోహణించి

పూతకాశ్మీర కుంకుమ బొట్టుబెట్టి
యనుఁగు ముద్దు తెలుఁగుతల్లి యనులు, మూఁడు
పూవు లారు పిందెలతోడ గాలి బండ్ల
మీఁద నూరేగునటుల రమింపుమయ్య.

కానిమఱొక్కమాట కొడుకా! వివరించెద నాలకింపు మెం
తేని తృణీకరింపగ గణింపగ నంటనురాని వారటం
చూచిన పాడుదయ్యమున నూర్జిత విప్లవ వేదనంబుచేఁ
బ్రాణమువీడనున్న మన పంచమజాతులగాంచు మొక్కటఁ.

ధనమా! శూన్యము, చిత్తసంస్థియలప్రాధాన్యంబతప్పిబ్బువే
దనలా! కొండలు, లేమియాకొఱవితోదారాడు, దుర్మార్గపుం
బనులావేడుకనాట్యముల్, చదువులా బ్రహ్మాండకష్టములై
యనిశంబార్తిని గూలుచుందురు కుమారా! వారుకన్నీటితో.

పంచములు పరులంచును భ్రాంతివలదు;

నీవు దిరుగాడు భువిన జన్మించి, నీదు

బాస మాటాడి, నీదేశ వాసులగుచు

నిన్ను వెంటాడి ప్రేమించు నిసువులయ్య.

సిరిపెల్లుబ్బిన గర్వదంభముల నిశ్చీకంబుగా నేడు దు
ర్భరమాల్యదవాగ్నిలో విడిచి సంరంభించు హిందూ వసుం
ధర భాగ్యోదయ భావిభావుక శుభాంత న్యాసముల్వారి నె
త్తురువాల్ పూవులతోటలోమెఱపులైదోగాడుచుండున్ సుతా

కష్టసమస్య చర్చల నగంబులమార్కొని కత్తిదూసి, వి
స్పృహరాక్రిమ ప్రభలఁజాటి, వినూతనధర్మతత్త్వపుం
బుప్పినిరేషి, వ్యర్థమగు మూర్ఖవివాదము రిత్తబుచ్చుచుక
సృష్టికి జూపువాడె, భళిరే! యుగపూరుషుఁ డిద్ధరాస్థలిన్.

సిరితో స్వర్గము గొల్లబెట్టుకొని పేచీలేని చాగాన నె
త్తురువర్షించిన క్రీస్తు, దుఃఖజలధిక్ దోరంపుసామ్రాజ్యమున్
గురితో ముంచిన బుద్ధదేవుఁడు, మహాకోటీర భోగాల నా
దరముక బాసిన యోగివేమన, పవిత్రంబైన సేవా దురం
ధరతల్ శాశ్వతరూపమెత్తదగలేదా! రామలింగార్చకా!

నినుదర్శించుచు నీదయావిభవమెంతేఁ గీర్తిగావించుచున్,
 నినుఁ బూజించుచు, నీమహాప్రతిభలన్ నిర్లిద్రతేజంబుతో
 వినుతుల్ జేయుచు నీవెలోకమనుచున్ విశ్వాసదీక్షాధృతిన్
 మనువారిన్ శరణార్థులఁగరుణతోమృజూడుమశాంతమున్

నీసేవయు నీ చాగము

నీ సదమల సహనశక్తి నీదుకళాశ్రీ

నీ సాహసములు భారత

దేశముకొఱకై వ్యయింపు దేజోనిధివై.

అనదలు గన్నీరులార్చుచు జేఁజూచి

దీనతనిన్నుఁ బ్రార్థించునపుడు

పేదలు జఠరాగ్ని వేదనాతప్తులై

చెడుగుల దెలిపి యాచించునపుడు

అధములు గొండంత యానతోఁ గార్యంబు

గలిపించుకొని నిన్నుఁగాంచినపుడు

అర్థులు గొలుపున నపరాధ మొనరించి

గొణగి యమావణఁగోరునపుడు

కష్టతో బెదరింపుముగాని, కడుపుఁ

గాల్చకుము, శిక్షతోదయఁగలుపవలె, మ

హాధికారంబుతోడ న్యాయంబు గలుప

వలయు, నివియుత్తమోత్తమ పథములనుజ.

స్వర్గశాద్వల సీమజనకుండు మల్లెపూ
జొంపాల దీపనలంపుఁగాత !

భరతభామిని మోదబాష్పాల జగజంపు
గురువింద మణులను గురియుఁగాత !

రెడ్లకీరితిమింగి పేలు గత్తులబావి
వీరరసంబుఁ ద్రావించుఁగాక !
తులలేని కైతలతోటలోఁ దెనుఁగు స
విత్రి చేయెత్తి దీవించుగాత

ఆయురారోగ్య భాగ్యంబు లమరఁగలిఁగి
మెదడు జిలికించి రక్తంబుమీదుఁ గట్టి
బహుళవిజ్ఞాన మార్జించి బండ్లకెత్తి
తెచ్చి నాకిచ్చెదవుగాత తిరిగిరమ్ము.

స్తవనీయాంచితమైన నీతులను సంధానించి గంధాక్షతల్
జివురుంబూపులజల్లి, చెందికపుదృష్టి దీసి ముద్దాడి, మ
క్కువతోఁ బూలభిషేకమిచ్చి జయముల్ గొండాడదీవింపగా”
శివమెక్కుక హృదయంబులోఁ బొడిచెనిస్సీమప్రభావేకముల్.

జలధుల్ దాటుచు దూరసీమకు గళాశాలా మహావిద్య ని
చ్చలునే నేర్వఁగఁబోదు, నీమచరణాబ్జ ద్వంద్వసందర్శనం
బులు సంసేవలు గొన్ని నాల్గెడముగాఁబోనుంట మన్నించి, యో
దెలుగుండల్లిరో నీ మహాశిష్యములర్థింగూర్చి వీక్షింపుమా.

నను నాల్గేండ్లుగఁ జెంతఁజేర్చుకొనుచు నాడెంపుబల్ విద్వేలం
దున విజ్ఞానముగూర్చి, వాదముల నెంతో నేర్పు సంధించుచు
జనులన్ బేగునునిల్పు కై స్తవకళాశాలా మహాలక్ష్మి పు
త్రునిమన్నింపుము, దవ్వునేల వయసంబున్ సైచిమాయమ్రో.

అనయంబున్ మదుదార మైత్రి నెదలో నాసించినన్ బాయ నొ
ల్లనిప్రేమైకనిధానుతా హితుల కుల్లాసంబు గల్పించుచున్
ననుబోషించిన గొండవీటి గృహమందారంబ యింగ్లాండుకై
చను నాపై న సమస్త శోభనములన్ జాల్వారగాఁ జేయుమీ

నినువీడన్ గలచింత యింతయనుచున్ నేఁబల్కగానోప, నై
నను నీ కడ్పుఫలింప, నాంగ్లము ననంతప్రజ్ఞమైనేర్పి కీ
ర్తిని సంపాదనజేసి, నీ పదములెంతేఁ గొల్వఁగాక్షించి నా
మనమున్ బూన్చితి, కిన్కఁబూనకుమదిన్ మద్రాస్ పురోత్తం
సమా.

తత సంభాషణవేళ నెందఱున మద్రాసాంధులకామాటశ్రో
త్రతతిన్ సోకిన నైదుఖండములలో దక్షిణశిరశకంప మొం
దితమిన్ మెచ్చఁజరింపఁగావలయునక దీనంపుగోర్కెల్ సమం
చితమై కల్గెను, కానఁబోవుదు శుభాశీర్వాదముక జేయుమీ.

కడుప్రేమంబున నన్నుఁజూచితిరటుల్ గానక ననుకాబాయమీ
యెడఁదల్ నొచ్చునటం చెఱుంగుదును, కానీ పోవకే తప్ప దీ
యుడు కోర్వందగ, మీరలెల్లగును నెట్లోఁగొంతకాలంబు నా
యెడ బాటుకసయిరింపుఁడియనుచు నెంతేర క్తి బ్రార్థించెదక.

అని విజ్ఞానిని బంధు మిత్రులను బ్రేమాలింగన ప్రక్రియన్
జనవున్ బెంచుచు, మాతృదేవికి నమస్కారంబు లర్పించి దీ
వెనలన్ దోఁగుచు, మిత్రులెల్లగుములై వెంటఁ జరింపంగనొ
ప్పిన యుత్సాహముతోఁ బ్రయాణమును రేపెన్ నిండు
ద్వైర్యంబునన్.

తన ప్రేమైక మహాభిమానముల పొందన్ గీర్తిజేకొన్న పా
వనులొ పెంపుడు చెల్లియైనకమలాంబన్; బుత్తి సంజంతమాం
బను; గన్నీరుల బుజ్జగించి దయతోఁ బాలింతునం చెంచి శో
భన పుంజూవుల నిగ్గుటాణి మణులన్ వర్షించె దీవించుచున్.

పరదేశంబున మాతృభూమిని జపింపన్ దీక్ష లుప్పొంగి మే
టిరహిన్ గడ్డఁ బెట్టి, చేఱడుగమట్టిన్ దీసి, పూజించి సం
స్మరణీ యాంచితమైన చిత్తమున బూజాపేటికాసీమ సం
బరమున్ దాచిస్తుతించి పొంగెను, నమోవాకంబు
లర్పించుచున్.

పుట్టిన గడ్డ వీడి పరభూముల కేగ సహింపలేక తా
బుట్టెడుజాలితోఁదెనుఁగుభూముల నొక్కటజూచి, దండమున్
బెట్టి, మనః ప్రయానముల విప్పి, 'కడాపటి' ప్రార్థనంబుతో
గట్టె, ప్రయాణ యాత్రల నఖండ యశస్సుఖ గన్నుఁగొట్టగన్.

తను నెడన్ బాయలేక చింతా వివశత
నొగిలి తను సాగనంపనందు నను జేరు
'కోట్ల కొలఁది నెచ్చెలుల వీడ్కోలు తోడ
బాయగా లేక యెక్క బొంబాయి నొక.

కులుకు తరంగ ఫేనముల కూడికతో గిలిగింతలాడి కై
తల జిగిచూడ్కు కావ్యముల తత్త్వములో రసకాంతులీని, న
ప్యలఁ బొలయించుతుంపురుల పూవులసెజ్జల గ్రీడసల్పుచున్
మెలఁగెడి వార్ధి నాయకుని మెప్పునజేరెను సీమ దేశమున్.

విదేశవిద్యా వ్యాసంగము

తెలుఁగుదోటలోఁ బూచి కొంబలుకు నేర్చి
వలపు దలఁపుల బుప్పొడి వెలకువిలిచి
దిగ్గజంబులబోర విదేశములకు
మొదట బయనించినది రెడ్డిపోటగాడె !

స్వాదుచరిత్రతో దిశల సారథిఁ బన్నిన కేముబిడ్డి వి
ద్యాధవళాంగి కీర్తికుసుమాంజలి మంజులస్వాగతాల మ
ర్యాదలతో నెదుర్కొని, మురబ్బిగ గౌఁగిటఁగ్రుచ్చి తెల్లు వ
స్తాదును గౌరవించెను హజారపు ముత్తైపు జప్పరంబులన్

ఎక్కెను జదువులగదైన
మొక్కెను నాంధ్రకిముదాల పూవులు బూయన్
మక్కువ జ్ఞానపు గొండల
గ్రక్కున వికసించె, మిత్రగణములు మెచ్చన్.

అరయ గౌటిల్లుని యర్థశాస్త్రాభోధి
తరళ వీచీరాశిఁ దఱచితఱచి
అతుల యుగంధరకృతి న్యాయశాస్త్రంపు
టుక్కు పుపొడికొండ లురలఁజేసి

నిరుపమవీరబల్ నీతిమహత్త్వ వి
 స్తారవేదులను సంచారమూని
 మంత్ర తిమ్మరుసు సమగ్రరాజ్యరహస్య
 తత్త్వనూత్రంబుల తవుడుజేసి

భీతి రవ్వంతలేని గంభీరపరత
 కేముబిడ్డికాలేజి సఖలలామ
 తస్మయత్వాన బిండికృతంబుగాగ
 ప్రతిభ వికసించి విహరింప బభవహించె.

ఒకసారి కీటుభావోదేక కాముదీ
 స్నాతరమ్యారామ సరణిమురియు
 ఒకసారి షెల్లీమహోన్నత కవితావి
 పంచికాశుతుల కబ్రను వహించు
 ఒకట షేక్సుపియరు ప్రకటకవిత్వ వి
 ద్యుద్దీప భువనాల తూర్యమూడు
 ఒకట వర్ణనవర్తువదోజ్జ్వల నందనో
 ద్యాన కల్పకసీమ లందుసోలు

అబ్బురముసెందు నొకతూరి యంతులేని
 మిల్టను కవిత్వ నిర్మిరీమిళిత మాధు
 రీధురి సముజ్జ్వలప్రభా ప్రీణనమున
 దనివిడిచిని సంతోషమున మునింగి.

అడిగిన నెట్టిప్రశ్నములకైన జవాబుల దూరదృష్టితో
నుడువుచు, సద్గురూత్తము లనూనబలంబుల దుమ్ముఘాళిగా
గడచనజేయుచుం, బరులు గాదనుదానికి జీవవాయువుల్
బుడిసిటఁబోసి, యానని నిరూపణజేయుఁ బ్రభాధురీణతఁ.

అతని నిశాత హాస్యరస సమృద్ధిలోఁ
బడియుబ్బి నవ్వనివారులేరు
అతని యువన్యాస గతిచమత్కృతి సుఖా
వార్ధి దోఁగాడనివారులేరు
అతని జిల్లుతలంపు టద్దాలమేడల
ప్రభలకు బొంగనివారులేరు
అతని మహారచనానంద భువనాల
వలపుతోఁ దిరుగనివారులేరు

అతని సచ్చీలగాంగ సైకతములందు
వెడలు గంభీరభావనావేశరతిఁ బ్ర
మాణముగ జేకొనని సుధీమణులులేరు ?
నచటి గేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయమున.

ఆంగ్లభాషలోఁ జెలియని యరిదియరిది
ప్రశ్న లాంగ్లేయులెపుడు గర్వంబు వీడి
తెలుఁగు మొనగాని సౌధంపుదలుపు జెంత
నేర్చుకొందురు శంకలుం దెంచుకొందు.

ఒకనాఁడు తరగతినొజ్జ పాఠంబును
 తేటగాబోధించి తెలుపుచుండ
 తక్కువిద్యార్థులు మక్కువతత్పార
 మును వ్రాయుచుండిరి వినిముదాన

రెడ్డివ్రాయక, సి. ఆర్. రెడ్డి సీ. ఆర్. రెడ్డి
 యనుచు నోట్సుపయి వ్రాయఁగ దొరకొనె
 ఆ యుపాధ్యాయుఁ డయ్యదిబుద్ధి గ్రహించి
 చదువు నోట్సునుచు నా జ్ఞప్తిజేయ.

మొదటనుండి చివరిదాక వెదకుకొనక
 నీళ్ళుద్రావిన చందాననిలిచి యొక్క
 పొల్లువోకుండ వల్లించె. బుధుఁడు బాలు
 రంద రాశ్చర్య మగునై యట్టెచూడ.

గురుగణంబులం తేవాసి కోవిదాళి
 రామలింగని బుద్ధి సంరంభ మహిమ
 వర్ణనము సేయగా లేక భ్రమలు దప్పి
 త్రుళ్ళ తూఁగుచు నుండ్రు సంతోష పరత.

హృదయ శాణంపుటంచుల బదను నెఱపి
 మానసిక, నీతి శాస్త్ర సమగ్ర భద్ర
 ముద్ర వ్రజాల ఖనులు ప్రభూత కాంతు
 లీనజికిలి గావించె ననూన దృష్టి.

మాటల యందును జూపుల
గోటల యందును, బ్రశాంత గుణముల యందున్
ఆటల పాటల యందును
నీటగు జ్ఞానంబు లుబికి నిండగ జొచ్చెన్.

భోగ సమాహిత వ్రథల బొందిక నొల్లని జ్ఞాన రాశిలో
త్యాగ సమృద్ధితో వరలు తావిడి లేని వ్రశ స్త్రీకి యీ
రేగనినాడు, పూలు ధరియింపనినాడులు, స్తోత్రమాల పూ
జాగతి లేని నాడుఁ గనఁజాలము నాటికి నేటి కన్నిటన్.

సిర సంకల్పముతోడఁజేరుకొనుచున్ సెంట్ జాన్సు కాలేజిలో
గర మొప్పారగ తర్కశాస్త్రమును, నికల్ నీతిశాస్త్రంబు, న
బ్బురమారగ విషయంబుగాఁ గొని జనంబుల్ మెచ్చ
ఛాత్రాలియం
దరలోనన్ బ్రథముండునాఁబడెనుదా త్త స్తోత్రపాత్రుండునై.

ఆలో సెంట్ జాన్సు కళా
శాలను విద్యార్థి సమితి సంస్థాపనమై
క్రాలెను, నానా విషయము
లోలిక జర్పించుచుండు రుల్లాసమునన్.

సమతల్ లేని మనోవికాసము రహించన్ నాటివిద్యార్థి సం
ఘమునక బేర్గొనికార్యదర్శియయి సంఘంబందువాదించు వ్రా
జ్ఞమనీషుల్ పదివేలచందముల బ్రస్తావించి కీర్తింప కా
ర్యములకదీర్చగ సాగెనాంధులయశోవ్యాప్తుల్ నభం

బంటగన్.

పదపడి నధ్యక్షపదవికి నెన్నిక
 లరుదెంచె నపుడు విద్యార్థి సమితి
 నుండి యధ్యక్షుఁ డొక్కఁడు రాఁదగియుండె,
 నద్దాని కీతడభ్యర్థియయ్యె
 కత్తిపై నను పాముకరణి నాపోటియం
 తంతకుఁగడు సున్నితముగ రేఁగె
 సెంట్ జాన్సు కాలేజిచిన్నది, నాల్గువం
 దలబాలురుండిరి, దానియవల

నాఱువందల బాలకు లలరు నొండు
 పాఠశాల విద్యార్థి యభ్యర్థియయ్యె;
 బహుళసంఖ్యా బలంబున వాఁడు నెగ్గె
 మనకు నిసుయంత తక్కువై పనియుఁ జెషియె.

తెలుఁగు పోటరి నిస్తుల తేజమునకు
 పొంగిపోయిన గొందఱు పోతరించి
 దానికటు సహింపక యుపాధ్యక్షపదవి
 యందు నిల్చిరి వాదంబులందునిగిడి.

ఎక్కడి భారతీయునకొ ? యీబదవీ మణిమాల మేడలో
 మ్రొక్కుల గౌరవంబిడుట బూజ్యముగాదని బ్రిటీషిపోటితో
 పిక్కటి సమ్మెజేసి పదవీ మహదర్థము రిత్తఁ జేయఁదా
 మిక్కిలి యత్నముల్ సలిపి మిన్నక యుండిరి చెల్లకుండుటకొ.

వదియుఁ దొమ్మిదివందలపైన యాఱు
వత్సరంబున గావింపఁబడుచు మొగ్గి
నెగడు సాధారణంపు తెన్నికలయందు
ధారణాశక్తి సంధించి దవుడుబట్టె.

రామునిదూత సీతకయి రావణుతో నడిబొడ్డులంకలో
దీమసమూని రక్కసులదీకొని పోరి జయించినట్లుగా
రామయలింగరెడ్డి గుణరాసులతూపులు గాలివానతో
సీమనుబీల్చి పిప్పిగనుచేయుచునూపెను మూఁడెయూపులన్.

మోడుజగుర్చు నాతని ప్రమోదవచో విభవప్రసంగ పు
న్నీడల జాబువాటి పయనించెడి భావసుధాతరంగ పుం
జాడల మాధురీరస విచారవరంపర గ్రోలిగ్రోలి కొం
డాడి యశోవీలాస విజయంబుల బాడిరి హూణసత్కవుల్.

అతుల ప్రసంగవేదిక మహాసనమెక్కి సశాతదృష్టిగం
స్తృతమతిచేసి, నిబ్బరముతోఁ బరమాణువులందు జీవమా
రుతములవోసి, కొండగ నిరూపణజేసి యుపన్యసించు సా
మ్రాజని స్వభావసిద్ధమగు వభ్యుదయంబులు జన్మభాగ్యముల్.

భవ్యరససుధా బ్రహ్మాండ భాండములను
కలములోఁజెక్కి పోసి నక్షత్రమాల
లట్లు జిలుగుభావజ్యోతులందు నిలిపి
దీటిచిన పరీక్షాపత్ర ధీ ప్రశంస
శాశ్వతస్థానమంది ప్రశాంత కేము
బ్రిడ్జి దనరుచుండెను నేడురేపులనక.

WELNEY RECTORY

Wisbech,

LONDON

2-1-46.

Dear Mr. Joseph.

Your letter of Dec. 8th came a day or two ago. I cannot give you much information. I am afraid. Mr. C. R. Reddi came to Cambridge. I think, in 1902 and read Mental and Moral Science at St. John's College. He was a prominent speaker at the Union of which he became secretary in 1905, I believe. There was an exciting election for President, but he was beaten by a Trinity man — Trinity had about 600 men to St. John's 400.

He took an active part in the 1906 General Election on the liberal side after that I did not see him until I went to Masulipatam in 1921.

A year or two back I sent Sir C. R. Reddi as a Christmas Card, a book which I came across in Cambridge about the union of his day: it was secondhand, but would recall to him many memories of old debates. If you get hold of that book from him it will give you glimpses of his Cambridge Career in which he 'incidentally' read for the Mental and Moral Science trips. I mentioned that once at Vizagapatam, and he was greatly amused at the word 'incidentally' which he said was quite accurate. All good wishes for your book and to the Vice - chancellor from this Country Rectory.

Yours sincerely,

A. B. Johnston.

జంటితేనలు జొబ్బిల్లు జూపులందుఁ
 గారణంబులు బొడగట్టు తీరులందు
 పలుకులందున గ్రొమ్మద్దు కలమునందు
 తలఁపులందున గొండంత విలువఁజూపె.

నడువులేని పదాల చందమామ పదాఱు
 కళల పింజెలను వాములబిగించి
 తీయఁదలంపుల తేటకైత రసాలఁ
 దెలుఁగుఁ గలాలమూతులకు ద్రాపి
 ప్రాశ్నాత్య విజ్ఞానవాహినీ దీప్తుల
 వెడఁదజగంబున విస్ఫురించి
 అతులిత రాజకీయ రహస్య తంత్రాల
 కోటల మెదడున గూర్చుఁజేసి

కవియ్యనై, పండితుండునై, పవనమాన
 ధైర్య తేజోనిధియ్యనై, యవార్యధర్మ
 యోజనా ధురీణుండునై, జ్యోతులందు
 జ్యోతియై మాతృభూమిని జూడవచ్చె.

ఉత్తర భాగము

భాషా సేవ

కృతులు - విమర్శలు

తెలుఁగు భాసకు గ్రొత్త రూపుల నమర్చు
నాయకులు నేఁడు వలసి యున్నారు మనకు!
అట్టి విబుధుఁ డాంధ్రాంగ్లములందు గొప్ప
ఘనత నొందిన రెడ్డి యొక్కడె నిజంబు.

భాషా మహా సుధా వారాళిఁ దెగఁదావి
శక్తి నింపినగుంభ సంభవుండు
ఆంధ్రాంగ్ల భాషల సరిఁట్టి సవ్యాప
సవ్యాల గుంఠించు సవ్య సాచి
పర భాష తెన్నేని వలచిన నిజ భాషఁ
గలనైన మఱువని దెలుఁగు బిడ్డ
మాతృభాషా క్షేమ మహిమ కై ప్రతనిష్ఠ
బాసి యెఱుఁగని గంగా సుతుండు.

తీవ్ర పరితాపభరము సంధించుచున్న
నడ గడుగునను, కులికితీపారు నక్ష
రాక్షరమునఁ దెన్ను దనము లార్చి యార్చి
ప్రేమఁ బ్రవహించి విహరించు వేద మూర్తి.

వేమన యోగికావ్యరస వీధులలో శయనించి, దివ్య భా
వామృత పూర్ణమై తొణకులాడెడి తిక్కన నిగ్గుకైతవుం
గోమల కై లిక్కెర్రల గూర్పుల బొక్కుచు, సూరనార్యుతో
సాములుజేసి నవ్వుకొను, సారకవిత్వ విశాల వేదులఁ.

తన ప్రాజ్ఞన్య తపఃప్రభాతకళలంత శృక్త్యజాండంపుఁ గొ
న్ననలకవిప్పెను, జ్ఞానగంధముల విన్యాసంబు గుప్పించు వా
నన లేతెంచె, ననంతనవ్య కవితాసామ్రాజ్య సింహాసనం
బును బూజించెఁ గలంబులోఁ గులుకుసాంపుం దేజ

మర్పించు చుక.

పున్నాగంబులు మ్రుగ్గులుంచినవిపూవుల్ రాల్చినుకైతఁగ్రం
బన్నీటక జలకంబులాడి; సితశోభాభావ హేమంతపుం
గన్నెల్ బూచిన సన్నజాజుల రజః కళ్యాణచిత్రాలతో
వన్నెల్ దిద్దగ నేర్చుకొన్నయవి సాభాగ్యంబు లుప్పొంగగక.

అలాపించిన మాధురీరచనలం దాంధ్రాభిమానప్రభల్
జాలై పాటి తఱింపఁజేసినది భాషాస్వర్ణ కేదారముక;
వాలాయంపు గలంబులోన బాడిచెక ప్రాభాతలక్ష్మీ మహా
లాలిత్యంబులు దెల్లువాటికల వాల్లభ్యంబు లొప్పారగక.

నెఱిసంజజాహ్నవి కెరటాలగొంగిళ్ళ
మురిసియుట్టివడు దెమ్మెరలతోడ
పొరల విప్పార్చి పుప్పొడి దుమారంబులఁ
దులఁదూఁగు తమ్మినెచ్చెలులతోడ
పండు వెన్నెల నిగ్గు పరువంపుగలిమిన
గులికించుమల్లెల పలపుదోడ
జిగురాకుటామని జిలుగారుచీరల
మలయు క్రొమ్మావి క్రొంబట్టుతోడ

పొక్కిపోవుచు నిక్కుచు మురిసికొనుచు
 పలుకుపూఁబోడి వలిపంపు బాన్సుపైన
 నిమ్మశంకంపు టసము గిన్నెరులమీటి
 పాడుచున్నది వలపూరు బాటగముల.

కమ్మదనాలతో జగముగ్రమ్మిన పమ్మిన కైతచానయం
 దమ్ముల బెండ్లిపందిరులఁ దార్హొని బుప్పొడిజిందువాటు పూ
 దెమ్మెర నారతిఁ దెనుఁగుదేవి సుఖంబుల గద్దెపైన మో
 దమ్ముఁజిగిర్చె నిస్తులిత దర్శనభాగ్యపు వజ్రకాంతులఁ.

చలువల్ జమ్మెడి పూలపందిరుల పజ్జఁ లేతకేదంగి తా
 వుల కొంజల్లులతోటలందు గమకంబుజూపి పొంగారుచుఁ
 వలపుంజమ్మెడు తత్కవిత్వమహిమ ప్రాగ్భారమెంతో రస
 జ్ఞుల మేల్కొల్పె విచిత్రపుం గలమునాహాకేమి చిఠించెనో?

ఒక్కొక్కఁడుఘట్టిన నుక్కుపుప్పొడిరాల్పు
 భరతపుత్రుల బ్రభఁ బలుకరించి
 ఒక్కొక్క రచనమం దుజ్జూతలూపును
 తెలుఁగుజోదులకత్తి తెగువరేపి
 ఒక్కొక్కపాత్రకు యుసిబోసి చూడించు
 మరుగైన చరితల బరువుదూచి
 ఒక్కొక్కఁ ఖండమం దుదేకములబూంచు
 కదలిపోయిన తెల్లకతలబాడి

ఒక్కొక్కట దేశచారిత్రోద్యమముల
 కొఱకు కత్తికలంబును గొసరి రేపి
 నట్లు బడకుండ చకచక నడుపుచుండు
 సిశితమైన జ్ఞానంబుఁ బుంజీభవించి.

తిక్కన్న కలములోఁ దెరలి పొంగులువాటి
 వలపూరుజుంటి తేనెలపసందు
 (శ్రీ)నాథకవి కళాసిద్ధిలో వాసించు
 పాలివోని కమ్మఁ బుప్పొడులజల్లు
 పెద్దన్నకైతలో ముద్దుల వెదఁజిందు
 మృదులకర్పూరంపు మెత్తఁదనము
 భట్రాజువాక్కులోఁ బ్రభలీని శబ్దించు
 వ్యంగ్యవీచీ ధ్వనులందగింపు

తనకలంబున రేకెత్తి తాండవించి
 శబ్దసంస్కృతి, భవ్యరసప్రయుక్తి
 యర్థసంపుష్టి హృద్యభావానురక్తి
 ప్రతిఫలించెను పుంభావ వాణిగాగ.

వెన్నెలముగ్గుగాఁ దెనుఁగు వీధుల గంటలగొట్టి లేపి య
 భృన్నత మంగళ ప్రదవిభూతి వరంపర తొల్కరించుచున్
 తిన్నదనాలతో మధుర దీప్తుల గీతికలాల పించుచున్
 మన్ననఁబొందె దత్కృతుల మానుషమై జగిముద్దులీనగన్.

బూదినిచేఁబూని బుప్పొడిగొండగ

దవిలిమార్చిన కాళిదాసు కలము
దుమ్ముదోసిటఁబట్టి దులదూఁచి బంగారు
చెరిగి తేలిచిన పేక్కియరు వ్రతిభ
చెత్తను మంతించి జిలుఁగు మెఱుంగు లం
కించు సృష్టినిజూపు కీటు దృష్టి
కఠినంపు గుండెలోఁ గారుణ్య మొలుకు వి
లాసంబు గూర్చు మిట్టను మహత్తు

వర మహాద్భుత హాస్యసంపదలనించి
యెండువ్రాకుల పొత్తిళ్ళ నిగురుటాకు
జొంపముల, బూతపిందెల సొంపునింపు
రెడ్డిమహిమ లెంతేని వర్ణింపనగునె ?

రచనాశిల్పము, స్నిగ్ధభావనుకుమారత్వంబు, భాషా ప్రభు
త్వచమత్కారము, కల్పనాచతురతా దక్షత్వసాభాగ్యపుం
బ్రచురత్వంబులనంతమై మెఱుపులై బ్రహ్మాండపూజ్యంబులై
దుచులం దేల్చుచుబొంగుతత్త్వతులసారూప్యంబుసామాన్యమే.

గగనకల్లోలిసీ కల్లోలముల దూఁగు
దేవతాసతులతోఁ దిరుగునొకట
వాసంతి కానందవాసరంబున బాడు
పికకంఠ వీణతో వెలయునొకట

తెమ్మరతంతుల సుమ్మటనూలేగు
భావనాజ్యోతులబట్టు నొకట
సుఖదుఃఖముల దాడుజూచి సంతోషించు
ప్రకృతిచేష్టకుదిరి పడు నొకంట

ధీనుడై రసికుండునై మేరువునయి
త్యాగియై, పండితుండునై యధిపుడునయి
భాగియై కవిశ్రేష్ఠుడై భువి నొకంటఁ
జెలఁగి శూన్యతలోఁబుష్ప సృష్టిఁజూపు.

వెన్నెలలబోలు కీట్లు ప్రసన్నభావ
తైలి గోస్తనీ రసవనీ శాద్వలముల
దేనెలొలికెడి కైతఁ జిత్రించుకొనుచు
పూలరంగుడై ప్రకృతితో మురిసికొనును.

మహితమిల్లచు, మెల్లి, యెడ్మండుబర్క న
రోజినీ రవీంద్రుల వాణిలో గమించు
గద్యరచనా మహాద్భుత కౌశలంబుఁ
దనకలానఁ గులికి కవితామహత్త్వ
మునకు నిక్షేపమై, తేనెపొందుఁ గూర్చి;
శక్తిఁజూటు ప్రపంచ రచయితలం దొ
కండు నగుచు, ఛందోబద్ధ కాంక్షలేని
యమలకవితా సుధాభాండ మనువదించె.

అక్కరముల నాంధ్రాంగములందు భేద
ముండు, శైలి భేదము లేక యుట్టి పడును,
ఒకటి నేర్చి రెండవ దాని నూటఁ గలుపు
తెలుఁగులను రాచ బాటల దిప్పినాడు.

చిన్నయనూరి గద్యగత శిల్పముతో హృదయంపు దంత్రులఁ
గన్నన మీటి, హూణ కవిరాజుల పేశల భావనంపు వా
ల్లన్నల పైగ చూపుల మలారము సొంపుకు సొమ్ము సిల్లి తి
క్క-న్నకు మీదుగట్టె నుడికారములోఁ గల భక్తి సంపదఁ

తెలుఁగు సొబగుల జూపు జాతీయములను
సృష్టిఁ గావించి రచన ముద్రించెనేని
యలరు నక్షత్ర ఖచిత వియత్తలఁబు
పగిది భాసిల్లు సాహితీ పద్మనయన.

తెలుఁగుం దల్లికి వన్నె చిన్నెల కళోత్తేజంబు సంధించి పు
వ్వలగుత్తిఁ-సిగఁబూచి, కప్పరపుదుమ్ముల్ క్రొత్త జల్తారు గా
జాల, హరిద్రపు సొంపు సంపదలతో జోకొట్టి, నవ్యంపుఁ గూ
ర్పుల గబ్బంబెదఁజల్లె, సత్కవి కుమారుల్ దన్ను శ్లాఘింపగఁ

లలిత మగు నీతని గలమున
గులి కెడి గ్రొంగ్రొత్త పువుల గ్రొత్తావి హారం
గుల చవిగని, నూతన కవి
తల నేర్చిరి కొంద రద్భుతంబచ్చు పడఁ.

అంతియే గాని యాధుని కాంధ్ర కవిత
కన్న బిడ్డల వజ్రాల కాన్పులకును
కారణము మేము మేమని గర్వ పడుచు
విట్టి వీరగుట చెల్లని వింత తలఁపు.

అతని ప్రయోగజాలముల యర్థగభీరత. సామ్యశబ్ద సం
తతుల గ్రహించి మెచ్చుకొని నవ్యకవీంద్రులు దివ్యదృష్టి ద
త్కృతుల బ్రనూనవేదికల దీక్షిణ జ్ఞానపుటాటపందిటన్
వితత కుశూహలవభల వీగుచునుండి రసంతదీక్షతో.

అతులితాంధ్రాంగ భాషామహార్ణవముల
జలికి మీగడతరకల జిడ్డుదీసి
'యద్ధి శాస్త్రంబు' మఱి ముసలమ్మమరణ'
ముల రచించె దెనుఁగుదల్లి ముద్దలాడ.

సమతప్రజ్ఞ వెలార్చి నవ్యకవితాసామ్రాజ్య శృంగారపుం
బామ నాజూకుల దిద్దిదీక్షిచి, కళాపూర్ణోదయ గ్రంథ రా
జముపై వ్రాసె విమర్శనాపరిణ చర్చాభోగ దక్షత్వ పా
కము లచ్చుంబడ, దానితుల్యముగ నే గ్రంథంబు లేదిస్థరన్.

దీక్షిచి 'కవిత్యత త్వ విచారమం'చు
బేసు గలిపించి, సాహితీ వీధులందుఁ
బలుకుఁ బూజోడిఁ బచ్చలబల్లకీల
నాటలాడించుచుండె దా ననుదినంబు.

కాళిదాసును మీఱు గండరగండదు
 చెళ్ళపిళ్ళాన్వయ క్షీరవార్ధి
 విధుమూర్తియైన యా వేంకటశాస్త్రి న
 త్కవిలోకగురుడట్టి ఘనమనీషి
 నాంధ్రదేశంబెకా దఖిలభారతదేశ
 మెఱుంగదంచని గీర్తి వరలినాఁడు
 నావిజ్ఞునకు వేరు కోవిదునకు మాట
 పట్టింపుగలిగిన పట్టునందు

తత్కవిద్యయ కావ్యసంతతులదెచ్చి
 తఱచి తమతమ భావవిస్ఫురణ దేల్చి
 బ్రేమఁ బ్రార్థించి రిరువురీ రెడ్డిగారి
 ననిన, రామలింగారెడ్డి ఘనతదెలియు.

సకలాంధ్రావని పండితోత్తములు దోషజ్ఞు ప్రభుండంచు, న
 చ్చ కవుల్ సత్కవిశేఖరుండనుచు, భాషదీర్ఘ నాయావిమ
 ర్మకలోకంబు విమర్శకోత్తముడనక సత్కీర్తిఁ బ్రాపించి వ
 న్నకు నెక్కొ మనకట్టమంచుకులుఁడు నిర్ణిద్రతేజంబునక.

ఒకమాటు వివిధపుష్పజ్వల ప్రభలొప్పు
 నందనోద్యాన సౌందర్యమహిమ
 ఒకపరి చంద్రికాప్రకట రాత్రుల నదీ
 నొకాప్రయాణ సంతతసుఖంబు

ఒకసారి నవముదభ్యుదయ మావస సరః
 ప్రవరవిహార సౌభాగ్యగరిమ
 మొకతూరి కనకరత్న కళాభిశోభిత
 ఘనసౌధ రాజదర్శన ముదంబు

కవికీర్తి సి ఆర్ రెడ్డిగారి కావ్య
 ముల జదువునప్పు, కరతలామలక మనుట
 చంద్రుడు ప్రసన్నతాగుణ సాంద్రుడనుట
 సరసిజాప్తుండు మిగుల తేజస్వియనుట.

ఇతని సుకళాపిపాసకు నీడు లేదు
 ప్రకృతి సౌందర్యవరత, యప్రతిమమగును,
 యం రసగ్రహణ నిరూఢియనువమంబు
 తన్మయత్వ ప్రకృతి విద్యత్తునతంబు.

చక్కని భారతార్థముల సారును, తిక్కన చిత్తవృత్తియున్
 నెక్కును భావనైపుణియు, నేర్పిన ధీరులజాపుమన్నచో
 నొక్కడు కట్టమంచికులుఁ డొక్కడు చెళ్ళపిళ్ళాన్వయుండు గా
 కిక్కడ బేర్కొనంగగలరే? పెరవారి మదాంధ్రసీమలో.

పుట్టుమచ్చ

ననుఁగ్రొంబట్టుల తల్లుబెళ్ళుల పనందున్ గేరుకొంజాయదీ
 ప్పిన లోకంబులనేలు చిహ్నములతో దేదీప్యమాన ప్రభన్
 గణుతింపంగల పుట్టుమచ్చ నుదుటన్ గళ్యాణర్నామకతన్
 జననంబొందిననాఁడె సంపతిలె స్వచ్ఛందార్థ చంద్రాకృతిన్.

ఏదేశంబుల వజ్రపీఠముల దన్నెక్కించి సింగారపుం
 బూదండల్ మెడవేసి, కప్పురపు దాంబూలంబు లర్పించిమేల్
 వేదండంబుల గొల్వొదీర్చి దిశలన్ బ్రేరేచనై హతక
 ప్రాధాన్యంబున బుట్టుమచ్చ ప్రతిభా భావ్యర్థ మెట్లున్నదో ?

కలికివాల్ చూపుతోఁ గవితాసరస్వతి
 ప్రభంగొన్న యగ్బరుపాలనంబు
 శ్రీనాథు నైతల సిద్ధిజెందిన గొండ
 వీడ్చురి సామ్రాజ్య విభవపటిమ
 తెలుఁగురాడ్డినకరు దివ్యతేజోరత్న
 మాణిక్యమకుట సమగ్రమహిమ
 ఆంధ్రభారతి సోమయాజి కలానఁ పూ
 యించిన సిద్ధస్థపేండ్లు జరిత

లచ్చలై యచ్చపుంబుట్టు మచ్చగాగ
 ప్రతిఫలించెను, భావుక భావిభాగ్య
 విజయదుందుభినాదముల్ పిశ్యనాట్య
 రంగమందెట్టి ప్రతిభతోఁ బొంగులిడునో ?

ఆధిపత్యము

పరిపక్వప్రతిభావిలాస విజయపాగ్భార కీర్తిద్యుతి
సరవింగుల్కెడి గట్టమంచిపయి శస్త్రంబౌ బరోడాగ్ర రా
జ్యరమాహ్వనపు గ్రొత్తము తైముల సేనల్ జల్లి క్రొంజాపుతో
మురిసెన్ గాలెజిపిన్నిపాలు పదవీభోగంబు లర్పించుచున్.

జ్ఞానసముద్రముం దొణకి నన్యయుగాభ్యుదయాలవాలమై
పూనిన కమ్మభావముల బుప్పొడిగాడ్చు కిరళ్యవీచి, సం
ధానిత దివ్యనాగరకతా మకుటంబును రాజ్యలక్ష్మికిం
గానుకగా నొసంగెను, వికాసవిభూతులు తొల్కరింపగన్.

మెచ్చి బరోడానరపతి
విచ్చిన రెడ్డిప్రతిభావివేక చరిత్రం
బెచ్చిన భారతదేశము
బచ్చనిభావములతోడ భాసిలునంచున్.

వలయు మేలగు ధనవస్తు వాహనములఁ
దన్నుదీవించి యభిషేక తైలమద్ది
బంపె నమెరికాదేశంపు బహుళనవ్య
నవ్యభావ పెన్నిధులగొండల బెకల్పు.

హ్లాపతి మెప్పుతో నమెరికాజని, భారతదేశ ప్రాజ్య భా
వాపగ మాధురీనిధుల యభ్యుదయంబుల మేటి పోటితో
వ్యాపకమైన తద్విధులనన్నిటి నేరిచి 'మార్లె' శిష్యుడై
రేపెను గోఖలే జెలిమిరీతి, మఱింత కుశాగ్రబుద్ధులన్.

మాధురీ భావసంసిక్త మహిమఁదనరు
ప్రధరవీండు 'గీతాంజలి' నాకమెఱిగి
పరమజోస్యంబువేడ్క సంభాషణమున
జెప్పె, నోబిలుకానుక దప్పదనుచు.

మీరిచరించు రెడ్డి కుసుమించిన జ్ఞానలతాంత గంధసం
భార పరంపరల్ దిశలవ్యాపితమయ్యె, ప్రశాంతఁడౌ మహీ
శూరు మహేశు సాహృదయశోభనరాసులు బూలుబూచి వి
స్తారముదంబుతోఁ బిలిచి స్వాగతమిచ్చెను రాజ్యకన్యతో.

పొనరంగాఁ దనజ్ఞానశక్త్యసుపులఁ బుంఖాను బుంఖంబుగాఁ
గనుగుంపించి, వినూత్నమార్గములధంకామోసి, విద్యామహా
జనయిత్రీ నవరత్నసంకలిత పూజాపీఠి నిర్మిద్ర శో
భనపుఁ స్తోత్రకిరీట మందుకొనె దీవ్యత్కిర్తి మోహింపగఁ.

అతడేరాజుగ, రాజే
యతడుగ, నన్యోన్యభావనాద్వైతసందా
గతిగన వ్యవహారంబుల
జతగూర్చుచునుండి రెంతో? శ్రద్ధాభక్తి.

కరుణామయ దృక్కుల ని
ర్భర గంగా వీచికా ప్రవాహం బొకటఁ
బారి పారి గోసంగులపైఁ
గురియింపగ వలయు నన్నగోరిక వొడమెఁ.

అన్న వస్త్రార్థ సౌకర్య మాది గలుగు
వసతి గృహముల నెన్నేని వాంఛ నిలిపి
నిన్ను జాతి విద్యార్థి సన్నిహిత రక్ష
కై తపించి శ్రమింపఁ గాఁ బోతరించె.

అగ్ర జాతి విద్యార్థు లాయాస మనుచుఁ
దెప్పుకొన కుండ, మాల మాదిగల తోడ
నంటు తన మెన్నకయె, విద్య నభ్యసించఁ
దగునటంచు శాసించెఁ దత్త్వం బెఱింగి.

కలతలు పుట్టె రాష్ట్రమున గత్తుల తోవడిఁ గ్రుమ్మినట్లుగాఁ
గలఁగి కులీను లందఱుఁ బ్రగల్భము లాడుచు రెడ్డి నేతపై
పలువగలూని భూవిభుని పాలికి బంపిరి గొప్ప నేరమున్
సలిపె నటంచు వేల్జనుల సంతకముల్ గల విన్నపంబులన్.

అలవిశ్వేశ్వరమంత్రితోఁ మెలఁగుఛాయా పుత్రకున్ బోలు దు
ష్టులునున్ నర్వరి రెడ్డి దెబ్బదినునంచున్ హర్షముహ్సంగి, ని
శ్చల ధైర్యంబున వారి దుష్కృతులలేశంబున్ పొలిన్ బోక న
త్కళతో తేని బహూ కృతిన్ గ నెవిషక్ష శ్రేణిబెండ్లె వడన్.

అమిత జ్ఞాన సుమాంజలి ప్రకట భాగ్య స్తోత్ర దక్షత్వమున్
ప్రమదంబున్ విరఃజమ్మి, భూపు ననివార్య ప్రేమ తైలాభిషే
కముతో, మించు ప్రపంచమున్ దిరిగివీకన్ నూత్నవిద్యామహా
ద్యమ ధర్మంబుల నెగ్గి, పండిత వరుండ్లై తేలఁ బ్రఖ్యాతిగన్.

మీదట—

పోటి రవంతలేని జయపుష్పపరాగ కిరీటధారణా
పాటవమంది, శాసన సభామణి మందిర సౌమ్యసీమలో
మేటరియై గడంగి గడిమీరిన గండరగండఁజ్జై వడిన్
మాటకుమాటకున్ విలువమార్పొనఁజేసెఁ బ్రశంస నీయతఁ.

ప్రమదంబున్ దన జ్ఞానశక్తుల యథాప్రజ్ఞాళి నేతత్వభా
ప్రముఖాంతఃకరణాబ్జ పిశ్వజగతిన్ వర్ణించి ప్రత్యగ భా
నము లూరించి శిరంబు లూపఁగల దీవ్యతీర్థ స్థాపించి భా
గ్యము సేకూర్చెను జెన్నరాజ్య రమణీ కళ్యాణియైపొల్చుగఁ.

అత డసెంబ్లి సభావేది నధివసించి
శక్తుల వెలార్చి మాటాడసాగిసపుడు
స్తంభములువీను దోసిల్చి సంఘటించి
శుద్ధ మాధుర్య రసముల జాఱుకొనియె.

రాజ్యమవార్జ్యమై సిరుల రాసులతోఁ దులదూగి పొంగగా
బూజ్యనవీన పూర్వమత భోగమునచ్చున బోసిజ్ఞానపుం
బ్రాజ్య దురంధరత్వముల బాకములన్ సమకూర్చి తత్సభా
బూజ్యతఁగాంచె మేటియను ముద్దుల గీరితి బెండ్లిపందిటఁ.

‘దిటవోప్రజ్ఞలతోడ పానుగలు మంత్రితల్లంబు వోనాడుపెన్
తటకాపాటున’ కేవగించి, ప్రబలాంతశ్చక్తి జృంభించుచున్
నటదీశానుని పోల్కియిచ్చిన యుపన్యాస ప్రభావంపు లం
పటతన్ శాసనసభ్యసీమ వణకెన్ బ్రహ్మాండ నిశ్చేష్టతఁ.

ఆ సభయందు నాఁడిదిన యద్భుతభావము జన్ముమేలుప
న్యాసముతో సమానమగు నట్టిది యింతకు నెవ్వడేని యే
దేశమునందునైన గడితేటియొసంగిన యట్లుభూమియే
రాశికి గాఁచలేదు, యజరామరమై గణుతించి పొల్చగన్.

వేలుపుబెద్ద తద్భవము వీధులవేదము నచ్చుబోసె, భా
షాలలితాంగి నాలుక బ్రసన్నతనిల్చుచు నాట్యమాడగా
జాలె, ప్రశాంతతేజములుసాగె ముఖంబున, దక్షతాది దు
ర్గాల గమింపబొంచె నధికారపు దండము నిర్భయంబునన్.

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన

అసముగడించి కొన్నియసభాంతర సీమల బెద్దపేరితోఁ
బొసఁగుచుఁ బాత్రోపానగలుముఖ్యప్రధానుల మేటిసాయపుం
బసఁగొని, గవ్వపుందవము బంటలగూరించి 'యానివర్చిటి'గా
వెననెలకొల్పె నాంధ్రుల సవిస్తర శౌర్యకథల్ జగిర్చగన్.

అందుపాధ్యక్షవదవీ స్వయంవర మహి
మోన్నతోత్సవ భాగ్యసంపన్నిధాన
వర్ధతులగూర్చ జ్ఞానప్రభావకలన
దనరు యోధానుయోధులు తారసిలిరి.

కుసుమించి బులిపించు కూర్వనిముత్యాల
వరుసల జిగిఁ దలంబాలబోసి
కులకుల మొలిపించు కూర్చిన రత నాల
నై గనిగ్యపు దోరణము లమర్చి

సానబట్టిన ముద్దుజాతివజ్రంబుల
 జలుగుబుప్పొడుల మ్రుగ్గులనుబెట్టి
 కన్నాకు చిన్నారి పొన్నారి పూపుల
 గమకంపు దేరుల గములగూర్చి

దీ ప్తిమైదిద్ది తీర్చి భూదేవియంత
 వసరు జిగురాకు జాలరుపందిరులను
 నాకనమునంటు మురిపంపు టరుగుగముల
 జకిలిగావించి రబంపు సిరిజనింప.

జరుగార తరు కమ్మతావులమిరాసిక బొల్పుచిత్తారిగి
 న్నెలతోవిప్పిన పూరజఃకలితమా నీరాజనంబెత్తి న
 ల్లుల సాంపార్చి, యశోదుకూలములచేఁ గోటీరపాటీరపుక
 వలపుల్ గూర్చి రఖండభాగ్యముల విన్యాసంబు జొబ్బిల్లగక.

వలువంతల్ గునుమించు నిస్తులిత రంభా స్తంభసాభాగ్య దీ
 ప్తులబందిళ్ళ హజారమందు, నగిషీపొందమ్మి త్రొమ్మొగ్గ కూ
 ర్పుల జోడించినచిత్ర చిత్రమగుమేల్ బొమ్మల్ రచింపించి సాం
 పులుబాంగారస్వయంవరాసనము నేర్పుల్ గూర్చిరత్యున్నతిక.

“పాత్రోపానుగల్ జయపురపార్థి” వోత్త
 ములు గవర్నరుతోపాటుగలిసి యచట
 బెండ్లి పెద్దలునై నిండుప్రేమదనర
 శ్రీ స్వయంవరసీమ నాసీనులైరి.

గాంధీమహాత్ముడు గన్నీటవడకి దీ
 ర్చిన కలంకారి చీరను ధరించి
 భారతాంబామణి బంపిన పారాణి
 జలుగు స్వాతంత్ర్యంపు జీర్వాసి
 తెలుగుగై తల తల్లిదిద్దిన భావాల
 వజ్రకిరీటంపు బసలదోగి
 ప్రకృతియమర్చిన పరమసౌభాగ్యంపు
 గస్తూరితలకంబు గుస్తరించి

భువనముల మోహజలధిలో ముంచితేల్పు
 చలరునూగారు రామణీయకము, సగము
 పైట తెరచాటునవిహార ఫణిజూప
 విశ్వవిద్యాలయపు గన్నె వెడలె మురిసి.

కేల సమస్త సత్కళల కీర్తితరీలితశస్త్ర కేతకీ
 మాల ధరించి, మోహ పరమప్రభ కాటుక కంటి చూపుతో
 దూలుచు గింకిణీ ధ్వనుల తోరపుటారతి నాంధ్ర విశ్వ వి
 ద్యాలయ భవ్యకన్యక స్వయం వరవేది వరించె బ్రేముడిన్.

అలదిగ్గంతుల వంటి పండితుల దీవ్యత్సింహ పీఠ ద్యుతుల్
 అలరెన్, శోభిలి సత్కవుల్ బిరుద పద్యంబుల్ బలింపించగాఁ
 దలిరుంబ్రాయపుముద్దుపెండ్లికొడుకై త్రైలోక్యవిద్వాంసుడై
 వలపుల్ దేల్చెడిరెడ్డిహస్తమును జేబట్టెన్ ప్రనూనాంజలిన్.

ఖలమై కాలనదీ కృపీటమున వ్యాకీర్ణంబు నై మ్రగ్గి చిం
తిలు యోదంత నలంద తక్షశిల వేంగీ ధాన్య కట్కాదిగా
గలవిద్యాలయభవ్య పద్ధతుల జొక్కం బోల్కి యూన్సిర్సిటికొ
నిలుపంగోరెఁ బ్రపంచ మందొకటిగా నిస్తంద్రమై రాజిలె.

* దిజ్నాగ కవి విరాడ్డిన కరాఖండ త
త్వమహత్త్వ విధ్యుక్త ధర్మ మెఱిగి

♦ నాగార్జునాచార్య నవ్యశై ల్లిక కళా
చాతురీ విలస నాచార మెఱిగి

‡ ఆర్య భట్టు మహాన్న తానంద నిస్తంద్ర
విజ్ఞాన రాసుల విలువ గూర్చి

§ శంకరా చార్య నిశ్శంక బాహుళ్య ప్ర
సిద్ధ చారిత్రంపు సిద్ధి నెఱిగి.

ప్రాచీన కాలంబున నీ క్రింది విశ్వ విద్యాలయంబులు మహాన్నత
స్థితిలోఁ బెరెన్నిక గాంచినవి.—

* ఓదంత } ఈ విశ్వ విద్యాలయాధ్యక్షుల
తక్షశిల } చరిత్రంబు గనుఁగొననగు
విజయపురి }

♦ నలంద - ఆర్యభట్టు

‡ ధాన్యకటక - నాగార్జునుఁడను మహానియుఁ డధ్యక్షుఁడు. గుంటూరు
మండలాంతర్గత, పల్నాటిసీమ, గృష్టానదీతటంబున గానఁనగు.

§ వారణాసి - శంకరాచార్యుఁడు

నవద్వీప - శ్రీరూప, నవాతన గోస్వామి, అను నిరువురు.

వేంగి - భావవివేక - దిజ్నాగచార్యులను నిరువురు.

ప్రథ 'సనాతన గోస్వామి,' భాసమాన
 చూపు 'భావ వివేక,' 'శ్రీరూపు,' బుధుల
 పద్ధతుల దోఁగి వాల్తేరు భవ్య నగరి
 నాంధ్ర విశ్వ విద్యాలయ మమరజేసె.

అచట నానావిదేశ కళాభ్యుదయము
 లుట్టిపడ, బెచ్చెకలవంటి యొజ్జలను గు
 దిర్చి, తగువేతనంబుల దిద్ది తీర్చి
 ప్రాణముల గుత్తకిచ్చి పోరఁగ దొడంగె.

తెలుఁగు ప్రధానభాషగనుజేల్చి, మహారసఘట్ట చాతురీ
 విలసన గావ్యరాజములబిండి, సమస్తము గమ్యజాను తె
 ల్గుల నుడికారపు న్నగిషికూర్పులతో వడిబోధజేయగా
 వలపున శాసనంబాసఁగె బానిసయై జగజంపుసేవతో.

పెరిను సాలునకొకతూరి బ్రతిమ్మమైంద
 వ ప్రభుత్వం బొసంగు ద్రవ్యంబు, సంస్థ
 యెక్కుడగుట చాల కునికిసాక్కి సోల
 వలసివచ్చె నార్థికపు టిబ్బందిఁజిక్కి.

విక్రమ దేవవర్మ పృథివీపతినిస్తుల సామ్యసత్కృపా
 ప్రక్రియ దృష్ట్యానూన మకరందసముద్ర నితాంత వీచులన్
 సక్రమపద్ధతిన్ విసరి సాలుకుబ్రేముడి లక్షరూప్యముల్
 విక్రమదీక్షతో నొసఁగి పెన్బడి పోషణకొగ్గె ధీరతన్.

తిరువాన్కూరు బరోడదక్కను పవిత్రీభూత రాజ్యత్ర యీ
 పరిపూర్ణ ప్రమదప్రభుత్వ విలసత్ భాగ్యైక కళ్యాణ ని
 ర్భరకీర్తిప్రభ 'నాంధ్రయాన్వరిసిటీ' వర్ధిల్లి రాజిల్లగా
 గురుయత్నంబు లమానుషత్వమునఁ జేకూర్చెన్ ప్రసన్నా
 కృతిన్.

నాలుగంచుల నవయావనంబునిండి
 కొసరి విలసిల్లి వెలసిన గొండవీటి
 మేటిసామ్రాజ్య సత్కళామేయ వైభ
 వసదృశంబునై తీవితోఁ బ్రబలదొడఁగె.

కొలఁది వర్షాలుమాత్రమే గొలుపుఁజేసి
 త్యాగమున దడద్యోగ హర్మ్యంబువీడి
 రక్తసంసిక్త కాంగ్రెసు రణముదూకి
 భరతమాతకు కర్పూరభజనజేసె.

సకలప్రాభవ కాంతిపుంజముల భాస్వంతంబు జిత్తురు స్థా
 నిక సంస్థాధి పతిత్వ మెన్నికల కెంతేరాగ, నవ్వేళ నీ
 సకలప్రాభవరాశికిన్, ఘనుఁడు కృష్ణారెడ్డికిన్ పోటి పూ
 నికమైసాగుచు స్పర్ధహెచ్చె హితులెన్నే కార్యముల్ దీర్చున్.

ఎన్నిక తెన్నిసార్లు వెలయించిన నిర్వరకప్తు సమ్మతుల్
 గ్రన్నన తుల్యమై నిగుడగా, నది పద్ధతిగాదటంచుఁ బే
 రెన్నికగన్న పాలకు లహీన మనీషను జీల్లువేసి ! రా
 సన్న జయంబు రెడ్డిని బ్రశస్తముగా పరియించెనయ్యెడన్.

కాకినాడలో జరిగిన కాంగ్రెసు, స
భాధిపత్యంపు తెన్నికలందు గొంత
గలభవలకొనె, లాటరు కత్తివదను
ఘనతచేకూర్చె రెడ్డి పక్షంబునిలిచి.

అటపైఁ కాంగ్రెసు దుండగంబులకు జత్తాబ్జంబుదూగాడి, దు
ర్ఘటుండై తత్పదవిన్ త్యజించితన*పూర్వసాధవంబందెఁబె
దిటవున్, రెడ్డికిలేదు నిల్కడని యెంతే భారతక్షోణి లం
వటతన్ వాకొనసాగె, తద్విమలభావన్పూర్తిగుర్తింపమి.

ప్రతిభా స్వరూపము

లలిత కవిత్వ సంపద విలాస పరంపరలందుఁ ప్రజ్ఞమై
గులికెడి రాజకీయపు నిశూఢ త రాంశములందు, సాహితీ
విలసనమందు, రెడ్డికి నభిజ్ఞత విజ్ఞత దక్షతాది స
త్కలన విశేషమైతగు, నఖండ తపఃఫలపుణ్యరూపమై.

భారతమందుఁ బేరుఁగొని పండితులై మొనగాని తీవితోఁ
గూరిమిపేరిమిన్ జదువుకొన్న మతేవుర యందొకండునై
కారణజన్ముండై కవినికాయము హారతులంపఁగీర్తి వి
స్తార మహాభిషేకముల ధన్యతజెందెఁ దెనుంగునేలలో.

* వైస్ ఛాన్సలరువదవి

నిబిడి కృతంబునై యుబికెడి స్వాతంత్ర్య
 రస మహావార్ధుల వెనెనెంచి
 రాజకీయార్థ శాస్త్ర మహత్త్వ కళ్యాణ
 కర్పూరగంధ మంగళము జల్లి
 జ్ఞానంపుమేదు రాంతశ్శక్తి వజ్రాల
 కుల పర్వతంబుల గొనలవిప్పి
 అఖిల గుణోపేతిమైన సారస్వత
 వ్రత్యగ్ర భావ సంపదల గురిసి

తతనిరంతరనిష్ఠుర ధర్మఫణితిః
 దవముగావించి, త్యాగరక్తంబులోడ్చి
 బ్రేమతో నాంధ్ర యూనివర్సిటీకి నంకి
 తంబానర్చె జీవితపు గ్రంథంబునంత.

ధనమున కానవహింపక
 తనవేతనమందు సగము ధర్మత్యాగం
 బున విద్యాలయ పోషణ
 మునకై యిప్పించుచుండె పూర్ణ హృదయుడై.

తనరంగామతిమంతుడై పాలుచు*రాధాకృష్ణుడొక్కంట దీ
 తును గీర్తించుచు. రామలింగని కదృప్తం బొక్కడున్నట్లు జె
 ప్పె నదృప్తంబనరాదు, జ్ఞానమహిమావేశంబు లుప్పొంగి యా
 తనిలోఁ జిన్మయరూప మెత్తుకతమున దర్శించెసాభాగ్యముల్.

* శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ పండితుడు.

మదనమోహన మాలవ్య, సదమలాత్ముఁ
 డాఘతోఘ ముఖర్జీల ననుగమించి
 విద్యకై దేశకల్యాణ వృద్ధికై మ
 హోపకారంబు గావింప నుజ్జ్వలించె.

తన విజ్ఞానము లోకపూజ్యమయి, విద్యాదేవి చారిత్ర మం
 దున గీర్తింగనియున్న, దానొరునియందు శక్తిసామర్థ్యవా
 సనలున్నట్లు గ్రహించుచో; బలప్రశంసా శోభనార్హ్యంబుచే
 వినువీధిందులదూచు, జాతిమత విద్వేషంబుఁ బాటింపమి.

తనచే దీననలంది నిస్తులదయాదాక్షిణ్య పీయూష వా
 ర్ధిని దోగాడియు, గవ్వభారమున వ్యర్థభూతులై మ్రగ్గ జొ
 చ్చిన సన్న్యాసులునేడు, పూజితయశశ్శ్రీ వజ్రలోకంబునం
 దుననూ రేగుచునున్న వార్మదపు టేన్గుల్ వోలె గోరాడుచు.

ప్రాపంచిక ఖ్యాతిఁబడసిన మొనగాండ్ర
 తలమానికంబునై తనరినాడు
 ప్రతిదేశమందున బ్రతిపల్లెయందున
 బరమమిత్రులగాంచి బ్రబలినాడు
 విశ్వప్రపంచాన వెలయుపెకబడి పండి
 తుల బరిచయమంది తోచినాడు
 గండరగండలై గ్రాలురారాజుల
 మూతి చిక్కంబునై మురిసినాడు.

అవని రాజకీయవ్యవహారకార్య
భారముం దఖండజ్ఞానభాగ్యమంది
విజయప్రస్థానభేరి శబ్దించినాఁడు
తెలుఁగుదొరసాని దేవిడీ తిన్న నెక్కి.

అంచితమైన శాసన సభాంతరసీమలు చిద్విలాసమై
మించ, నమాత్యులంగెలిచి మేళొని, ప్రజ్ఞవెలార్చుచుఁ బ్రద
ర్శించిన హాస్యపూరిత విశిష్ట మహత్తర శాసనంబు ల
భ్యంచితరీతి దేశముల బాఁకెను భాసిలు దివ్యతారలై.

అతని దృగ్గోళరసార్ద్ర వాగురజిక్కి
భ్రమసి కులుకని కావ్యంబులేదు
అతనికలంబు చిత్రితచాతురీ శాస
నంబులగొనని స్థానంబులేదు
అతని మహాద్భుత హాస్యప్రసంగవై
భవమెఱుంగని జనపదములేదు
అతని రాజకవిత్వ వితతమార్ద్రవ ధోర
ణీపాక మెఱుంగని నేలలేదు

జన్మభూమి దుర్దాంత దాస్యప్రచండ
కావ్యములగూర్చి కన్నీరుగార్చి యంగ
లార్చి వాపోయి యల్లాడనట్టి యగువు
లేశమునులేదు తనమనఃకోశమందు.

వాదములలోనఁ దన ప్రతిపక్షులైన
వారి హృద్ధతావేశ దుర్భావ పర్వ
తముల బెకలించి గఱచు మెత్తందనంపు
బూలతూపుల వలపు జొంపాలవిసరి.

బాసకై దేశరక్షకై బడినపాటు
లరసి మెచ్చి ప్రభుత్వంబు, 'సరని', 'డాక్టర్
రని' పదాడంబులొసఁగి తన్ననుపమాన
భక్తితో గారవించెఁ బుష్పాలగుఱిసి.

మాటల యందు బ్రహ్మాండ భావోద్రేక
రసవాహినీతతుల్ రచ్చ జేయు
చూపు జగంబున జొక్కంపు జల్లని
వండు వెన్నెల నిగ్గు బాటు దీటు
వ్రాతల యందున బరువంపు వరముల
గ్రొక్కాటు మెఱుపులు గులుకు చుండు
నడకల వినయాది నవ్యంపు నాజూకు
మొగిలి పుప్పొడి దుమ్ము పొగలు రేగు

నదన మందున గారుణ్య వైభవాది
దేవతా కాంత లమృతంపు దేనెజల్లు
జిలుకు చుందురు, మోహంపు గులుకు లొలయు
ప్రేమ గీతాల బాడి పరీమళింప.

అలరుంగై తల ముద్దు జవ్వనపు గన్యారత్నముల్ బన్ను చూ
పుల క్రొక్కాటుల మోహవా గురుల సొంపుంగమ్మ కేదంగి డో
లల హాయిం దులదూగుచుం బ్రకృతి లీలా మాధురీగానముల్
వలపుం బాడుచు బండి పోవును రసప్రాశస్త్య ముప్పొంగగన్.

ఆంధ్ర తేజంబుతోఁ బొంగులాడు ప్రజ్ఞ
క్రిష్టియను కళాశాలలో రేఖలెత్తి
కేము బ్రిజ్జిలో గరిడీలసాము నేర్చి
తతబోడ మైనూరుల దాండ వించి
ఖండ ఖండాంతరముల నఖండ యశముఁ
దనరి, కై ధిల్యమున నేడు మునుగు చున్న
రెడ్డి రాజుల యేల్బడి దొడ్డ డెబ్బ
దేడు దుర్గంబు లొక్కటై యీడు లేని
పుట్టు మచ్చగాఁ దన ఫాలమున జనించి
విశ్వ సన్నతమైన యావేశ మొదపు
విశ్వవిద్యాలయంబుగా వెలసె, కావ్య
సుదతి నవ్వుల క్రొక్కాటు సొంపు నింపి.

ఘనతరాంధ్ర చరిత్ర లోకంబునంద
నూన విశ్వవిద్యాలయ నూత్నశకము
బేరిమిని గూర్చినిలిపిన వీరు లేక
లేదు రెడ్డి ప్రపంచంబు లెక్కబెట్ట.

విద్యార్థి తతికొక్క విద్వాంసుడుగను, భా
 పాభిమాని కొకమహా విమర్శ
 కునిగను, దేశభక్తుని కొక్క దేశాభి
 మానిగ, బ్రహ్మాండమైన రాజ
 కీయవేత్తకు భయాక్షిర మేనుఁగు స్వప్న
 సింహంబుగాగను, శ్వేతజాతు
 లకు భ్రమఁగలిపించు నొక నల్లవానిగ,
 పరులకు సామాన్య పురుషునిగను,

గానుపించు నీవక్తను గన్న తెలుఁగు
 తల్లి సంతోష పూరిత తప మొకింత
 కొలఁతబట్టను, దులదూచి గొట్లనింపఁ
 దరమె ! మానవజాతికి ధరణియందు.

ప్రాకట పూజ్యసత్కళల రాసులతోఁ దొణకించి పొంగి ర
 త్నాకరతుల్య భావముల కాకరమాతన మోముగాంచ, నెం
 తో కమనీయ మార్దవపు తూగుదలక సుకవిత్వ వైఖరీ
 పాకము గొఁగిలించుఁ బరివక్తమహాత్త్వము సంక్రమింపగఁ.

మునుభీష్ముండవివాహిత వ్రతమతగబుక, దండ్రీవాంఛాభి లా
 పను నీడేర్చిన యట్లఖండమగు ప్రజ్ఞాజ్యోతి వెల్లించి దీ
 ట్లను దెన్లుం బునరుద్ధరింపఁగల కాంక్షక బూనిబెండ్లాడ మా
 నెను, స్వాతంత్ర్యపుబ్రహ్మచర్యనిరతి నెగ్గింపమేధాద్యుతిక.

అనతియిచ్చెనా యదిశిలాక్షర, మే కులహీనునైననుం
 బూనికమెచ్చెనా యతడు పూజితుఁడౌ, వ్యవహార రంగమం
 దానిన వైరినైన వినయాధిక భక్తినిగొల్పు, నిచ్చెనా
 యేనుగుపాడి, రెడ్డి సుకవీంద్రుని కేరు సమాను లిద్దర౯.

పుప్పొడులవంటి భావాల బుటమువెట్టి
 పెదవి గదలించి మాటాడ గదలినపుడు
 గంటలు గడియలుగదోచి గానబడు, వి
 నుకొలఁది వినంగఁ గోరికల్పాలుకొంచు.

ప్రత్యక్షకాల సమయసంరంభమందు
 రాజకీయాది కార్యభారంబు నెఱపు;
 మాపుకడలందు సాహిత్య మధురగతుల
 గూర్చి చర్చించుఁ బండితకోటిబిలిచి.

కొలబట్టుచున్నారు కొట్లలోఁ దనదు వి
 స్తార యశంపు వ్రజాలపంట
 తులఁదూచుచున్నారు విలువ కందని మేటి
 జ్ఞానంపుమురుపు బంగారుకొండ
 వెలగట్టుచున్నారు తలఁపు కందగరాని
 కవితల తేనెబిందువులజల్లు
 పడిగట్టుచున్నారు పరువంపులదన కలం
 బు వెలార్చు భావదీప్తులపసందు

తిన్న జెన్నారపల్లు పందిటకడాని
 జిలుగుభావాల మెసవెడి తెలుగునొరలు
 వాపుకోలేరు తనదు సేవాఋణంబు
 జన్మజన్మలకైన బ్రశాంతులగుచు.

కత్తులబావిలోపల విగాహితమై గడితంపురాజ్య సం
 వత్తుల కాలవాహినుల బాకులకు బలియిచ్చి కీర్తితో
 మత్తిలు రెడ్డిభూపతుల మానిత శౌర్యకథావిధంబు రే
 కత్తెను తద్విశాల గుణహేమహరిస్మణి రాజవీధులక.

విశ్వమానవకళ్యాణ వేదులందు
 ప్రధవహించిన రెడ్డిభూపతులు గెలిచి
 తీర్చిన విజయకీర్తిచంద్రికల ఖనికి
 బ్రాణములవోయుచున్నాడు శ్రమసహించి.

పొందిక విద్యలోఁ గలుగు భోగమెఱుంగ రెఱింగిరేని ని
 వ్యంద మరందబిందువుల సారముగ్రోలగలేరు, గ్రోలి రా
 యందమెఱుంగలేరెఱింగిరా ! కవులక దయబోవలేరు పే
 రందిన రెడ్డిపండితుడె ? యన్నిటమించిన ధీరుడందరక.

పంచములన్న మిట్టిపడి ప్రాణముదీసెనునట్లు దూకి నొ
 ప్పించెడు వేళలందు ధృతిఁబెంచుచుఁగోను త్యాగముచలా
 యించి, జయేచ్ఛ పంచములకిచ్చి మహిమాన్నత సామరస్యమి
 ప్పించిన గండడో తెలుగుబిడ్డడు తానె మదాంధ్రసీమలో.

చల్లదనాలపాలన ప్రశాంతశిలామయ సాధనీమలం
దుల్లము బల్లవింపగ మహోజ్జ్వల కీర్తిసుఖాలమల్లె పూ
జల్లులగాడ్పు టుయ్యెలలసాంద్ర పటీర తుషారమంది, సాం
పిల్లుచువీగు క్రొందెలుఁగుబిడ్డల వైభవమెట్టిదానాకో?

కవుల కలాలకు గడియతీటికలేదు

తజ్జీవితంపు గ్రంథములవాయ

చిత్రలేఖకుల కుంచెలకు తీరికలేదు

తన మహాప్రతిబింబతఃకు లమర్చ

వీరఖడ్గాలకు విశ్రాంతియేలేదు

తన జయకాంత పాదములగొలువ

మునిజన జపమాలకు నిలుకడయులేదు

తన సత్యతత్వగాధల జపింప

తన మహాసాహసాదార్య ధర్మపాఠ

శాలయందుఁ బ్రకృతిదేవి జ్ఞానభరముఁ

దఱచి పారాయణముసేయ దారసితెను

పలుకుజెలిఁ బంతులమ్మగా వలచిలిలిచి.

“సమరాంతంబగు మాతృదేశమును స్వేచ్ఛా

గంధవాతుల పూ

ర్ణము గావించుచు, నర్ధశూన్యతను నిర్భాగ్యస్థితి దూలు నా

కొమరుంబ్రాయపు ‘టాంధ్రయాన్వరిసిటీ’ గ్రొంగొత్త

తేజంబులో

సమకూర్పందగబోరుదంచుబలికెక్కిత్రద్ధా ప్రమోదంబునన్.”

తనకు సమంచితం బనుచు తట్టిన నెట్టిన కార్యపద్ధతుల్,
 గినియు పరాయి వాని కవి గిట్టిన గిట్టక సూనగించినన్
 వొణకక, సుంతజంకక వినూతన ధైర్యనిసర్గ సౌమ్య భా
 వనమున రాయిఁ గ్రుద్ది తన వాదమునే గెలిపించు ధీరతన్.

కేముబిడ్డి విద్యాక్షేత్ర కేంద్ర మందు
 జ్ఞాన శక్తి సంజీవి గంధముల రేపి
 తనకు, తన దేశ మాతకు వినుత కీర్తి
 పుష్ప రథముల సమకూర్చె బుష్కలముగ.
 ఆంధ్ర మైనూరు విశ్వవిద్యాలయాల
 చట్టముల కట్టు దిట్టాల పట్టణములఁ
 జాటుకు గలిగిన తలఁపుల చొరవ నెఱపి
 సృష్టి గావించె బండిత్రశేణి మెచ్చ.

తెలుఁగు జెండా పూల వలపు బుప్పొడి దుమ్ము
 వాసించు నెవని యుప్పరిగ సీమ
 కీరితి కొమరాలి గెలుపు నవ్వుల నిగ్గు
 వరియించు నెవని యబ్బురపు గాధ
 విజయ మంగళ తూర్య విభవాతిశయములు
 దర్శించు నెవని చిత్తంపు గోట
 పేదల కన్నీటి వేదనా చరితంబు
 యాచించు నెవని దయాస్రవంతి

ఆంధ్రుల పురోభివృద్ధుల కాలవాల
మై దిశాదుల రాణించి యలరు చేవని
కీర్తి గంధంబు దిక్కుల గ్రీడ సలుపు
నతడు రామలింగారెడ్డి యధిపుడవని.

బాసలు పెక్కువచ్చిన, నపారసమర్థత పూలుబూచి సం
తోసపు గమ్మగాడుపులు దోలిన, హూణముపైన ప్రక్కలం
దాసలురేపు చుండినను, నక్షయమై తన యింటిముంగిట
వాస మొనర్చుకొందెనుఁగుపై మతిదప్పడు మానడెప్పుడు.

రెడ్డి జన సంఘ మొండు సంప్రీతి నిలిపి
యాధిపత్యంబునొంది ద్రవ్యంబు గూర్చి
బీదరెడ్డి విద్యార్థుల వేతనముల
కై వ్యయించి విద్యాదాన మమరజేసె.

వడ్లకును రెడ్లకును బేర్లు వసుధయందు
కొదువ లేదన్న సామ్యంబు గూలఁద్రోసి
తనదు శాఖాంతర వివాహధర్మ నిరతిఁ
దొలిఁ బ్రవేశింపఁజేసె విద్యుక్తఘటితి.

ఆంగ్లభాషా విధాన మందమరియున్న
తతవిమర్శ నాజ్ఞాన సూత్రముల బిండి
చేవగల, తీసిగల తెన్నుచెలియ యొడిన
చెఱిగి పోసెను నిక్కచ్చి చెణకులేరి.

ఆంగ్లకావ్యంబు నెట్టులో యాంధ్రకావ్య
మటుల నాసతోఁ బరియించు చనుదినంబు
వరమానాంధ్ర) విజ్ఞాన వైభవముల
మించి పడిగట్టుచును గమనించుచుండు.

ఆంధ్రదేశ దారిద్ర్యంబు లంతరింప
భావియుగ పూరుషాళికి బధము జూపి
పాలుపు ఋషి వాటికలవలె తెలుఁగువాడఁ
జికిలిగావించుచుండె నాశీస్సు లొసఁగి.

ఉత్తమజ్ఞాన సామర్థ్య ముజ్జ్వలంబు
లతుల మేధావిశేష ప్రభాన్వితంబు
దేశభాషాభివృద్ధి సందీప్తికొఱకు
తఱచి వడ్డించుచుండె నెత్తురుల జిలికి.

అధికారవైభవ మబ్బియుబ్బిన దయ
మానియెఱుఁగని ప్రేమమయమూర్తి
ఉచ్చసీచంబుల కుసిలేని భావంబు
వాసించుకరుణా విలాసమూర్తి
తనయుత్తరువులేక దర్శించి మాటాడ
చనవు లొసంగెడి సాంబమూర్తి
తనకున్న విజ్ఞానమును గప్పిపుచ్చి పొం
గని నిరాడంబర కమ్రజీవి

రైతులందెన్నికను గన్న రైతుబిడ్డ
కవులయందున కవి, యధికారులందు
న, నధికారియైనై, కష్టనష్టములకు
నేవగింపని విద్యాఫణిందమూర్తి.

వాఙ్మయ రహస్యమెఱుఁగు విద్వాంసులపయి
జల్లుచుండు సమ్మోహనాస్త్రముల బారు
చెఱుకురసము వడ్డించు, నాశించుకొన్న
సభల రంజించు రసనముసాచి తూచి.

కోపమునకైన, కఠిన వాక్కులకునైన
గర్వమునకైన, నధికార ఘనతకైన
డాబుసరికైన హెచ్చుబడాయికైన,
తావులేలేవు వీని హృదయజగాన.

చనవుతోఁబొంగు భక్తి భావనమహత్తు,
స్నేహమునదూఁగు గౌరవశ్రీవిధంబు,
నమ్రతను గుల్కు గర్వవిన్యాసపటిమ
లతనికిఁ దక్కి, నతనికి నతడెసాటి.

ఆయాసమనక దేశాభివృద్ధికయి భా
గ్యముగూర్చు లోకోపకారజీవి
తనజీవితంబున ననదల కపకార
మమరింపఁబోని దయామయుండు

జాతి మతద్వేష వీతిహోత్రునిగూల్చి
పదపులొసంగు నివృక్షపాతి
కళల పోషింపను ఘనజీవితము, బలి
గావించి పోరాడగలుగుత్యాగి

తనకు వ్యతిరేకపక్షంబు తారసిలిన
నరుల ప్రేమతో మన్నించు నసమదర్శి
జగతి కాదర్శపురుషుడై జనహితార్థ
కార్యసూత్రాల యోజించు కర్మయోగి.

తిరుపతి హేలాపురముల
స్థిరతరమగు తనదుసేవ సిద్ధించిన ని
ర్భరమగుక్తికి మారుగ
వీరచింపగఁ బడెను రెండు విద్యాలయముల్.

అతని కావ్యప్రసూన రసాతిశయత
లుజ్జ్వలోదేక భావమహిమాన్నతపు, న
మృద్ధియంత నొణకులాడి వృద్ధిదనరి
పొంగుచున్నది భారతమూషయందు.

వరముల గొన్ని కోరుకొని, వారిదివాణముజేరి దుఃఖపుణ్
భరమున దీనులై వినయభావము జూపుచు గంటిసీరులన్
గురియుచు వేడుయాచకులు గోరువరాల జవాబు మాత్రలో
నరయక రేపుమాపనక యశానని కాదని జెప్పదక్షతన్.

ఎట్టి యనామ కుండగు కవీశ్వరుడైనను గట్టపాటుతోఁ
దట్టిన గ్రంథమొండొకటి తగ్గతలంపులతో రచించి జూ
పెట్టను బంపుచో రసము బీలిచి చంకలు గొట్టి శోభతోఁ
బట్టము లేలగా గలుఁగు భావములంపును పూలబండ్లపై.

నవ్యభారత వర్ష విజ్ఞాన నుహిమ
లతని మానస మంజూషయందుఁ బొంగి
నిండి సొంపారి పొర్లి ఘనీభవించి
విశ్వవిద్యాలయంబుగ విస్తరిల్లె.

రసికుండగుట, మహా హాస్యరసము గురిసి
కదనరంగంబుఁ బ్రణయరంగంబు జేయు,
పూలచెండులవంటి వాక్యాలవినరి
యలము గ్రోధాగ్నిఁ బ్రణయనుదాబ్ధి జేయు.

తెలుఁగుఁ గవిత్వపుం బసలు దీర్చిన తేనియ తెట్టెలందు జూ
బ్బిలు పరిపక్వ భావ నవవీధుల వజ్రవిమాన మెక్కి కై
తల జవరాండ్ర కొన్నగవు దర్శన భాగ్యపు ముద్దు లాటచే
గులికెడి తద్విభూతి పురికొల్పె కవీంద్రులు సంతసింపగన్.

విద్యా నగర రాజ వీధుల దొరలాడు
తెలుఁగు వాఙ్మయ వజ్రముల గడించి
తంజాపురంబున దాగిన తెలుగమ్మ
కన్నీటి కబురుల గొంగిలించి

పెనుపినాకిని గర్భ వీచుల దోతెంచు
 తియ్యకయితల గాదెలను దీసి
 కొండవీటి పురాన గూలిన తెలుగు యు
 గంబుల బూజుల గడకుఁ ద్రోసి.

కంటఁ దడి వెట్టి, రేఁగి ఖడ్గంబు దూసి
 యతి సమర్థత దక్షత్వ మధిగమించి
 తెలుగు వస్త్రాదులను మేలుకొలిపి రాత్రి
 బవలు చాకిరి సేయఁగాఁ బ్రమద మొడ్డె?

మాటమాటకు విలువను మాటు బెట్టి
 గగన గంగానదీ వేగ గమనమునను
 జాబు జెప్పు చుండ, * నతేశశాస్త్రి వ్రాయు
 చుండఁ గనఁ గల్గు స్వర్గ సుఖోపలబ్ధి.

తనయూహారసవత్ప్రమాణముల తత్త్వంబొక్క వెయ్యేండ్లకై
 నను, నానాటి విమర్శకోత్తమాల విన్నాణంపు హృద్విధిఁ ల
 గ్గని నూత్నత్వపు సొంపు జొబ్బిలుచు నే కాంతులు వెదక
 జిందు చుం

డునుగానీ! పాలిపోవనేరదు మహానూన ప్రభాధుర్యతఁ.

* శ్రీనతేశశాస్త్రిగారు - శ్రీశ్రీ రెడ్డిగారి ఆంధరంగిక కార్యదర్శి.

భౌతికవికార శారీరభావనమున
ఒకటఁ దనయందు లోపంబులుండవచ్చు,
బ్రమసి పరికింప స్పష్టిలోపంబె కాని
యద్ది తనలోపమానని యనుట దగదు.

ఆంధ్రభీష్ముఁ డస్త్రముల సన్నాసనిరతిఁ
బుచ్చుకొన్నంత దనుక ప్రభూతిశక్తిఁ
దెనుఁగుఁతల్లికి నర్పించి దివ్య కీర్తి
గాంచుగాత దైవాభిషేకములబొంది.

షష్ఠి పూర్వ త్నవము

అరువదివర్షముల్ దమక కాంధ్రమహోర్వికిఁ బ్రాణమోడ్చి నె
త్తురువిరఃజిమ్మి, కష్టముల తోరపుటీటెల పైగమించి దు
ర్భరమగు త్యాగముఁ గురిసి పన్నినసేవలు షష్ఠిపూర్తిగాఁ
బరిగొనె దేశదేశముల పండుగ పబ్బము నాచరింపగఁ.

అది వాల్తేరు పురానవైభవమహోద్యతీర్తిగావింపగా
బదిలంబా నొకసన్నుహూర్తమును సంభావించి సౌకర్య సం
పద లేర్పాటున దేశదేశముల కవ్వార్తాసుగంధంబు స
మృదముఁబంపిరిమిత్రసింహములు సమ్యగ్భంగిహర్షింపగఁ.

కార్యభారంబు లీడేర్పఁ గష్టమనక
రాజగర్వంబు లచటఁ బరారుసేసి
వీరబాబ్బిలి మన్నెడు, విక్రమ ప్ర
భువరుఁ డెంతేని హర్షానబూనుకొనిరి.

అర్ధలక్షకుమించు రూప్యములకాన్క-
లంపియేతన్నహోత్సవమందు పాలు
గొనుట కెందరో స్నేహితు లనువమాన
భక్తితోబోయిరదియొక పండువుగను.

*అది గవర్నరునాధిపత్యమున జరుగ
నిశ్చయించి యాహ్వానసందేశమంపఁ
బరమముదమున మండిమార్బలముతోడ
తరలిపోయెఁ దదుజ్జ్వలోత్సవముగాంచ.

షష్ఠి పూర్ణిమహోత్సవాస్థాన సీమ
నింద్రసభ కుద్దిఁ జికిలి జేయించి దీర్చి
భూతల స్వర్గమను భ్రాంతిఁ బోతబోసి
నిరతిశయ హర్షమునను సంధించినారు.

విలసిత పుష్పగుచ్ఛముల వేదికపై గొమరారుతీవి భా
సిలు మన రామలింగ ప్రభుశేఖరు ప్రజ్ఞను, దేశరక్షకై
విలిచిన త్యాగసంపదల వేడుచు, ముత్తైపుఁబచ్చఁ బ్రాల జ
ల్లుల గురిసెన్ సభాధిపతి లోకము మెచ్చగ సంస్కరించుచున్.

ప్రతిభాశాలులు, దేశనాయకులు మిత్రశ్రేష్ఠులూ నంద ద
క్షతచేబంపిన మంగళ ప్రధమహోత్సాహంపు సందేశ ప
త్రతతిన్ భక్తిపరంపరం జదివి మోద ప్రాప్తి నర్పించి భా
రత వీరుండని ప్రస్తుతించుచును సంరంభించి రత్యున్నతిన్.

* సర్. ఆర్థ్ హోప్ గారు - గవర్నరు

ధీయుత విశ్వనాథకుల ధీరుఁడు భారతిమూర్తి సత్యనా
 రాయణ, రామచంద్ర కవిరాట్టభు, మల్లిడి సత్తిరెడ్డి, శో
 భాయతమూర్తి * పింగళి మహాకవి, చక్కని స్తోత్రపద్యపా
 రాయణతోఁ జిరాయువుల రాసుల బోసిరి పుష్పహరితిఁ.

తన విజ్ఞాన మహాప్రభాకలితగాధా నాఁటి కేంబిజ్జిలో
 వినిచి తై పాలివోని స్తోత్రములతోఁ బేర్కొన్న మిత్రంబు లె
 ల్లను, నుజ్జూతలనూగి పొంగి సదభిప్రాయంబు లెన్నేని దీ
 వనతోఁబంపి రఖండప్రేమమయ భావజ్యోతి వెల్లించుచున్.

వప్తి పూర్తిమహోత్సవ సంభ్రమంబు
 లతిజయప్రద సుభగవాద్యములతోడ
 దిక్కులెల్లను వికసించి తేజరిల్ల
 జరుపఁబడియెను కీర్తిప్రశాంతిఁ జెంద.

తన సేవావిలసత్ప్రభావము లమందంబై దిశాస్తోమ మం
 దున విద్యాలయమై తనర్చుటకు, నెంతోఁదన్ను సన్నాన రీ
 తిని బూజించుటకు, గృతజ్ఞతను భక్తింజూపి కీర్తిధ్వజం
 బును నాటించెను దెన్లుతల్లి సిగలో బుప్పొళ్లు బొబ్బిలగఁ.

* పింగళి మహాకవి—శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతము కవిగారు. M. A.

ప్రధానాంధ్ర భాషోపన్యాసకులు,
 ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ కాలేజి, వాల్తేరు.

తఱుకుం బంగరునిగ్గు సొంపులను సింగారించి నిద్రించు కే
వల పాపాణమునందు జీవకళ భావన్మూర్తిఁ బండించి సు
త్రైలతోఁ దీర్చిన రెడ్డిగారి సుమహస్తేజో శిలావిగ్రహం
బలరారంగఁ బ్రతిష్ఠఁజేసిరట బ్రహ్మనంద సంధాతలై.

భాషాభిమానులు భవదీయమూర్తిని
జెడనిపూవులను బూజింతు గాత
మన యాంధ్రసీమరెడ్లను నీదునామంబు
సుతులకు భక్తి నుంచుదురుగాత
అఖిలాంధ్రకవులు నిన్నాదర్శముగ నుంచి
యద్భ్రంధములను వ్రాయుదురుగాత
అతులాంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంబొక వేయి
యబ్దముల్ వర్ధిల్లి యలరుగాత

ఆంధ్రదేశ కుటుంబివై యలరు నట్టి
నీ యఖండ యశంబు నిర్ణీద్రమగుచు
పెరిగి ఖండ ఖండాతర వీధులందు
కళల వ్యాపించి మించి పిక్కటిలు గాక !

సర్వము సంపూర్ణము

॥౨౨౨॥

ఉ ప స ం హా ర ము

ఎన్నో యేండ్లు గతించి పోయినవి నే నీ దివ్య చారిత్రపుక
వన్నెల్ చెర్చున గ్రీడలాడుటకు సంవాసించి, నాపూర్వ పుం
బున్నెంబుల్ ఫలియించి కట్టకడ సొంపుంగావ్య రూపంబుతో
జిన్నెల్ నింపుచు నొడ్డు జేరితి యశశ్రీలోక మర్ధింపగన్.

నే నశ్రాంతమనంత భక్తి బలమున్ నీ దివ్య రూపాధిక
జ్ఞానం బారసి పాగ వశ్యమున నెంత గొల్వ గానుంటి, నీ
వేనేనైతిన్ ? నేనెనీవయితో ? భావింపంగ నీపైన నీ
యానందం బిటు పుట్టి పొంగుటకు భూపా! రామలింగప్రభూ.

కవివై భూరి విమర్శ కుండపునునై గావించి భూగోళ పుం
జెవు లూపంగల బంటులై తెలుగు జేజేలంది సత్కిర్తి చే
దవుడుం బట్టిన నీ చరిత్రము దిగంత్రేణి హర్షింఁగా
వివరింపం దొర కొన్ననాడు చరితం బేధవ్య మన్నింటిలో.

హృదయంబన్ మరు భూమి యం దెవరో? తండ్రీ! యెన్నడో
యేలకో

వెద వెట్టించి రనంత నవ్య కవితా బీజంబు లుప్పొంగ, నీ
సదపాంగామృత బిందు బృందములచే సస్యంబు గావించినన్
బదిలం బైతగ దీవనంబు లిడు భూపా! రామలింగ ప్రభూ.

చాలి, దిగంత రాశముల సన్నుతి గాంచిన నీ చరిత్రపున్
వాలున భావగీతికల వాయుతరంగ విపంచికాశ్రుతిన్
దేలుచు బత్తి పాలికల దిద్దుచు బాడి భజింతు జన్మ జ
న్మాల కొలంది, సత్కవిజనంబు మనంబు చకోర చంద్రమా.

ఏలకో ? మేలు కొల్పె జగ దీశుల వ్రాతల తప్పు దిద్దగా
జాలి, దయార్ద్రమై యమృతసార మసారము గ్రుమ్మరించి ది
గ్జాలము హత్తుకొన్న మొనగాని కలంబు తెలుంగు నేలలో
మేలగు గద్దె నా కిడుచు; మెట్టికి ధన్యుడ పూజనీయుడన్.

నీ విజ్ఞాన కుశాగ్రబుద్ధి తతి కెంతే పొంగి తబ్బిబ్బులై
తావిశ్మోడ్డుచుఁ దృప్తిదీఱని యనంతప్రజ్ఞఁ జాటించుచున్
లేవందీసిన నీ గురూత్తముఁడు 'మార్లే' నేనునైపుట్టి నీ
ప్రావీణ్యంబిటు జాటగల్గితిని కావ్యగంధరూపంబునన్.

జ్యోతులయందొ కండవగుచున్ బాలివోవని దివ్యకీర్తితో
బాతరలాడు, నీచరిత్రవాసి జగంబున జాటునట్టి నా
జాతకభావభాగ్యముల సన్నుతి వర్ణనసేయగా తగన్
ధాతృమహేంద్రు లాదిసురధన్యులు చాలరు పోటియొడ్డినన్.

కైతయన్న భావోద్రేక కవులటన్న
దేహ ముప్పొంగి కరుణానదీజలాల
జలికి వాలాచ్చుపుటుచ్చుల జిక్కబట్టి
తఱచి ప్రేమింప నీకంటె దాతలేడు.

(శ్రీ)రామకిషను ధాత్రీనాథు త్యాగంపు
స్ఫటికహర్మ్యంబుల సంచరించి
గోపాల భూపాలకుని దయావారాశి
కవితాసువర్ణంపు గణిక లేరి
(శ్రీ)యు మాప్రభు యశస్వీ వజ్రలోకాన
విజయభేరులమ్రోసి విస్ఫురించి
రామచంద్రుని కృపారాశిలోఁ గన్నీటి
కబురుతో నిశ్చల ఘనతగాంచి

అప్పురాట్ప్రభుచంద్రుని యాదరమున
 ధన్యతనుజెంది, నాగేశు దానవార్థి
 దోగి, నీ కృపాకారుణ్య దోహదమున
 తెలుఁగు కవిరాజునై కీర్తిఁ దేలినాడ.

కరము మదాంధభూభువన కారణకార్యపు వజ్జిరాల పం
 దిరుల ప్రసూనవేదికల దీప్యదఖండ జయాంకముదచే
 స్థిరమగు శాసనంబుల రచించు ప్రశాంతపు నీకలంబులో
 వరముల వెన్ని లేవు ప్రభువా! శరణార్థుల నుద్ధరింపగన్.

ఆ వే ద న

ఇక యెన్నేండ్లకొ నిన్నువంటి సుత సింహేంద్రంబునుంగాంచి, చం
వకమందార ప్రసూనడోలికలనూపన్ గల్లు భాగ్యంబు లాం
ధ్రకవితావ్రవవికబ్బునో, తమ యనంతజ్ఞాన తేజంబు లే
రికి యర్పించితివో, ప్రమోదగుణమూర్తి ! రామలింగాభిధా.

ఘన సుస్వాగతమిచ్చినార యెదురై గౌరంబమన్నించి పె
ద్దన నూరన్నయు, నన్నపార్వడును, వేదవ్యాసశ్రీనాథ తి
క్కన వాల్మీకియు, భట్టుమూర్తి, కవితాకళ్యాణి మోహింప సొం
పున రాణించిన కాళిదాసప్రభృతుల్ పుష్పాభిషేకంబుతో.

కొండలవంటికావ్యముల గుప్పిటబట్టి సముజ్జ్వలప్రభా
మండలమున్ వెలార్చి యణుమాత్రముగా నతచేతజూపి, యు
ద్దండుల స్వాగత ప్రసవధామ కిరీటమునంది కీర్తి బ్ర
హ్మాండము గౌరవించిన మహా ఘనశాలివి లోకమూగగన్.

దేశము రాజకీయ దురదృష్టచరిత్రల కాలవాలమై
గాసిలుచున్న మాట మనగాందివిధాతకుజెప్పి శాంతి సం
దేశము భారతీయులకుదెల్పి నమైకృతతోమెలంగ వి
శ్వాసపు పూలజల్లులనుజల్లుమ దిక్కులు సంపత్తిల్లగన్.

అలదిద్దంతులవంటి సత్కవుల కావ్యగ్రంథ నిక్షేప రా
సుల మాధుర్య తరంగమాలికలపై పొంపారిమత్తిల్లి బో
ద్ధల విజ్ఞానచరిత్రలం గనుచు విద్యానందనోద్యాన సి
మలవర్తించిన నీ యశోమహిమ పామాన్యంబె వర్ణింపగన్.

రసవంతంబగు వాక్కులాపముల సంరంభించి వ్యాజ్యేంబులో
నిసలౌ గుండెనునొడ్డి, కక్షకుల ధ్వంసీభూతముంజేసి, దై
ర్యనముద్రంబుననోలలాడి, గత వర్షప్రాంతమున్ స్వర్గపుం
దెసకేతెంచిన 'జాను' నాముడు, గుణోద్ధీప్తుండు నా తండ్రి, త
ద్యశునింగాంచి వచింపుమో ప్రభు మదీయ డేమవార్తన్ కృపన్.

తనరాజ్యంబును మీదుమిక్కిలిగ విద్యాగంధ సౌభాగ్య వా
సనతోనింపఁదలంచి మెచ్చిదిన పూజ్యస్థానముంబాసి నం
దున మైసూరున్నపాలకుండలసి యెంతో దుఃఖసంతప్త వా
ర్థిని దోగాడుచునుండె త్వద్విమిల చారిత్రంబు శ్లాఘించుచున్.

అనలపారుదీర్చి విజయంబున ద్రవ్యము బ్రోగనర్చి వి
శ్వాసబలానరెడ్డి జనసంఘము స్థాపనజేసి జాలిమై
గాసిలు పేదకుఱ్ఱలకు గౌరవవిద్యచొనంగి కీర్తి సిం
హాసనమండఁ గల్గిన మహా ఘనశాలిని నిక్కువంబుగన్,

చెలికాడై రసదిగ్ధ కావ్యరచనాక్షీరంబుబొంగించి, యాం
ధ్రులమెప్పించి కవీంద్రసంతతుల నెంతోబ్రేమ బోషించి, నీ
స్థవికేతెంచిన విక్రమక్షీతివరున్ దర్శించి బాషా వ్రదీ
ప్తుల వృత్తాంతము సంప్రదింపవలెబాబూ రామలింగాభిధా.

కవుల నుద్ధరించి కారుణ్య మర్పించి
తెలుగు కమ్మకలము వలపుజిమ్మి
పలుకుజుంటి తేనె పాకంబు వర్షించు
నిన్నువంటివాని నేనుజూడ.

పరమ పవిత్ర భావముల పాకముతో బొలివోనిబత్తి సం
బరమున నీచరిత్రమును వ్రాయగనోచిన నాకలంబె, దు
ర్మరణ విషాదకావ్యము సమాహిత దుఃఖదురంత సూచనా
భరమున వ్రాయనోచెను, అభాగ్యుడనైతిని క్రుంగి పోవుచున్.

మాటమాటకు హాస్యంబు మాటుబెట్టి
సభను కడుపుబ్బ నవ్వించు సమయవిహ్న
భాగ్యమరసిన సురల రంభయునునైన
హత్తుకొని గొగలించి ముద్దాడు నిన్ను.

పూలు ధరించి భోగముల పొందికలో జగదేక కీర్తి వ
జ్రాల హారంగుతో విజయవంతముగాంచిన నాంధ్రవిశ్వ వి
ద్యాలయ కాంతనీ ఋణవిధానము దీర్చగలేనటంచు ను
త్తల విషాదమందిన కతంబెఱులారసి బుజ్జగింతువో.

ధరణి గతించినన్ బ్రకృతి ధర్మములన్ని నిమేషమాత్రలో
గురినెడి దప్పిమాయమఱు గొందలమంది నశించినన్ శుభం
కరములు నాశనంబయిన గాని, మహోదయ మీనునట్టి నీ
చరితకు చావులేదు గుణసాంద్ర కవీంద్ర చకోరచంద్రమా.

ఉదయ సంఘారాణి ముదమారదిక్కుల
 ప్రకృతి పద్యంబుల బాడునపుడు
 చల్లదనాలతో నరసంబులాడుచు
 క్రొంజలి గాడ్పులు గొట్టునపుడు
 పచ్చికబీళ్ళలో బసిడి ఘంటముబాని
 నవ్యకవిత్వంబు నడుపునపుడు
 వలపులు మొలిపింపగల నిండుపండువె
 న్నెల రంగసానితో గులుకునపుడు

ప్రేమ దమమూర్తికి నమస్కరించి పొంగి
 రసము జిప్పిలు నీదు వర్తనము దలచి
 నాంధ్ర జనయిత్రితోడ మాటాడుకొంచు
 దుఃఖగీతుల బాడుకొందును కవింద్ర.

—

Copies can be had of :

KAVISEKHARA

G. JOSEPH,

GOKANAKONDA Post

Vinukonda Tq.

